

THAMOTHARAN

Annual Number

Chavakachcheri Hindu College

December 1971

THAMOTHARAN

Annual Number

Chavakachcheri Hindu College

December 1971

கல்லூரி வாழ்த்துப்பா

இராகம் : தர்பார்

தாளம் : ருபகம்

பல்லவி

வாழ்க இந்துக்கல்லூரி வாழ்கவே,—வாழ்கவே
வாழ்க இந்துக் கல்லூரி வாழ்கவே,—வாழ்கவே

அனுபல்லவி

வாழ்கநந்திரு வாழ்க நம்கலை,
நாளும் நன்மையும் உண்மையும் ஒங்கவே (வாழ்க)

சரணம்

அறமும் அன்பும் அருளும் தழைக்க
ஆன்மநேய உணர்வு செழிக்க
உறவுகனிந்தே உயர்வுநிலைக்க
உலகில் புகழும் அறிவும் தரிக்க. (வாழ்க)

Contents :

1. Editorial
2. The College Speaks ..
3. A Twenty - Four Hours' Job
By. Mr. N. Sabaratnam,
Principal Emeritus, Jaffna Hindu College.
4. Unrest At Home
By. Mr. C. Manicavasagar
5. Culled and Collected...
By. Mr. C. Manicavasagar
6. Students' Section - English
7. இதழாகிரியர் கூற்று
8. மாணவர் பகுதி
9. House Reports
10. Physical Ed. and Sports' Report
11. College Activities
12. Staff

THE EDITORIAL BOARD

EDITORS :

TAMIL : Mrs. S. Sivanarayanamoorthy

ENGLISH : Mr. A. Thangarajah

“What else is wisdom? what
Of Man’s endeavour,
Or God’s high grace, so
lovely and so great?
To stand from fear set free,
to breathe and wail:
To hold a hand uplifted
Over Hate;
And shall not loveliness
be loved for ever?

—Aeschylus—

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Editorial.

Period of Transition - Painful but Necessary

Throughout the world, traditional authority is being challenged. Moral rules are being tossed into casual discard. One result is an endless flood of head - lines reporting soaring crime rates, riots, sexual orgies, cold - blooded murders, divorce. Juvenile delinquency - until at times the very structure of civilisation seems to be crumbling. Yet despite such signs of decay, the 'New freedom' can be a hopeful step upward in mankind's tedious climb towards maturity. If it offers us the risk of easy failure it also offers us the opportunity to grow, to stand strong and self - reliant, as masters of ourselves.

The 'permissive society' is a sick society because of its blatant promiscuity. There is a 'crisis in civilisation'. Where has the rapid achievement of civilisation taken mankind ... to continued path of decadence and despair ... or to finer heights of moral achievement? The short - comings in our civilisation should lie somewhere. Order and certainty governed the rest of the nature. For billions of years the moon had been circling the earth, never varying. Even its eclipses were orderly, predictable. The great clock of the universe was never fast, never slow. All round we feel marvelous balance and rhythm. Why and how, then did man contrive to make such a mess of things? But in the life of any human being there was nothing fully predictable for man, and man alone, could alter his environment or change his future. Human beings are given a will of their own, and that is free. And so human beings are worried, puzzled, groping for answers.

This freedom ..... is it possible that much of the moral confusion of our times is simply the result of freedom, achieved too suddenly? In the past, people were kept, from unwise action through commands, threats, ostracism, even burning at the stake. Wasn't it possible that in rebelling against the old authoritarianisms man had neglected the building of his inner controls? Wouldn't that explain these signs of apparent degeneration? It might be true. And if it were, might not this trend be a hopeful thing, a sign that man was groping his way towards a new maturity, a new era of self-imposed restraint? And might not the present moral chaos, then, be merely a period of transition, painful but necessary?

Why should the establishment be alarmed by the new confrontation tactics? It will be a step in the right direction, if the much-needed appreciation and encouragement are made available for guidance.

The College Speaks

*Father in heaven, who lovest all,
Oh, help Thy children when they call,
That they may build from age to age,
An undefiled heritage - Kipling*

The college presents with pride its review for 1971 through its Annual about its activities and achievements its ambitions and anxieties, its labours and sustained support for future years of better yield are solicited in no small measure.

We took a small step in 1970 to make a long leap forward in 1971. We are confident we shall be able to achieve the set goal by producing able and useful citizens to meet the needs of this country. Great changes are in the melting pot with regard to the structure and the content of education. Given the sufficient number of trained personnel, the equipment and the encouragement we will be able to fulfil the aims and aspirations envisaged in the expected educational reforms.

True to the promise given in the last magazine about the continuity of the issue annually unhampered as before, we have great pleasure in presenting this issue for the year 1971 to the Public so that you may evaluate the work of the school during the period of those twelve months and extend to us your appreciation and applause.

Without comments, I shall now place before you the details of the College with its achievements. From there you can find yourself the pressing needs of the College and help us move forward, untrammelled and undeterred by any circumstances whatsoever.

1. Strength of the school.

(a) Grades 11 and 12	—	116
(b) Grades 9 and 10	—	489
(c) Grades 6, 7 and 8	—	594
(d) Grades 1 to 5	—	624
Total	—	<u>1,823</u>

2. Number of Teachers 60
with 8 Science Graduates
and 6 Arts Graduates.

3. Accomodation as at Present
  1. Floor space required for the school 24957 sq. ft.
    - (a) Permanent floor space 15552 sq. ft.
    - (b) Temporary floor space 3069 sq. ft.
    - Total 18611 sq. ft.
  2. Shortage in floor space 6346 sq. ft.
  3. Number of classes 47

4. New Buildings & Improvements
  - (a) Infant Department
100' x 20' cost Rs. 21,000
(by the Dept. of Education)
  - (b) Chemistry Laboratory
Furniture, water and gas supply, cost 6,500
(by the Dept. of Education)
  - (c) Provision of parapet wall (by the P.T.A.)
cost 2,640
  - (d) Playground extended by removing the old boarding temporary building.
  - (e) Steps are taken for further extension of playground by acquiring the adjoining land.

(f) Staff given a more spacious room.

(g) Physics laboratory is to be shifted soon to the new science block put up by the O.S.A.

Facilities Fees—year 1970/71

1. Athletics	2,545-50
2. Games	2,027-40
3. Scouting	249-63
4. Home science	399-60
5. Examinations	3,247-98
6. Library	957-35
7. Science Laboratory	2,169-20
8. Religious and cultural activities	555-81
9. College magazine	1,000-00
10. Needle work machine	837-00
11. Art Materials	187-95
12. Electricity minor repairs	53-55
13. Girls Latrines and urinals	1,708-65
14. Educational tour	209-00
15. Stationery	167-08
16. Health and Sanitation	182-16
17. Miscellaneous	163-64
18. Teacher paid from F & S. fees	1,270-00
	17,931-50
Balance	2,851-77
Total collections	20,783-27

6. Changes in the staff.

Transfers :

- (a) Miss J. Vythilingam B. Sc.
- (b) Mr. K. Baghawatsingam B. Sc.
- (c) Mr. E. S. Pathmanathan
- (d) Mrs. Vinayagamoorthy
- (e) Mrs. A. Vythilingam

Transferred to schools closer home we wish them well.

7. New Arrivals.

1. Mr. V. Perinpanayagam—
Trained, old student and on the staff before.
2. Mr. S. Kanthasamythurai
B. Sc (Eng.)

3. Mr. V. Panchachcharam B. A.,
Old student and on the staff before

4. Mr. N. Sithamparanathan—
Trained, old student.

5. Mr. K. Sangarappillai—
Trained, old student

6. Mr. A. Arumugam—
Trained, old student and on the staff before.

7. Mrs. A. Ramachandran—
Trained, old student

8. Mr. K. Mahesuparan B. Sc.

9. Miss T. Nagalingam—
Home Science Trained and on the staff before

10. Mr. V. Kandasamy - Trained

8. Our Jubilarians

(a) Mrs. R. Kandiah is an old student of ours and became a Teacher under Mr. T. Muthucumaru our First Principal. She is very efficient and competent in the teaching of English.

(b) Mrs. K. Joheswaran is another old student of ours who likewise became a teacher under Mr. T. Muthucumaru who regarded him as her God-Father. She was a good and outstanding athlete in her school days. She is in charge of Home Science.

(c) Mrs. S. Sadasivam, though not an old student joined our staff under Mr. T. Muthucumaru who had high regard and esteem for her. She has been very successful in the teaching of Mathematics and Arithmetic.

The impact of the Trio has been felt not only in the work in the class rooms but also in all the other activities of the college. We wish them many more years of useful service to the school.

Due to Retire.

Mr. R. Sadasivam has been a teacher for the last 35 years and of this he spent the last 7 years in this school. He is an old student of this school too. As a teacher he made rich contribution to the school and was an excellent liaison between the school and the community. His services will ever be remembered.

Examination Results

9. G.C.E. (Ord. Level) December 1970,

(a) Arts Bias :

1. Number presented	71
2. Number passed in 6 or more subjects	21
3. Number qualified for Advance Level	18

(b) Science Bias :

1. Number presented	132
2. Number passed in 6 or more subjects	44
3. Number qualified for Advance Level	30

10. G. C. E. (Adv. Level) 1971.

(a) Arts Results

We presented 15 students. The following students were successful in the Examination

1. R. Kumariah
2. K. Balachandran
3. K. Balasundrarajah
4. K. Sivapalan
5. M. Sivaguru
6. M. Thiravianathan
7. S. Thuraisingham
8. Miss. K. Parasakthy
9. „ A. Leelawathy

The foll. students secured admission to the university of Ceylon.

1. K. Balachandran
2. K. Balasundrarajah
3. K. Sivapalan
4. M. Sivaguru

5. M. Thiravianathan

6. Miss. K. Parasakthy

7. „ A. Leelawathy

(b) Science Maths - Presented 1 passed with credits in pure and applied mathematics.

(c) Bio

a. Number presented	4
b. Number called for practicals in 4 subjects—Nil	
c. Number called for practicals in 3 subjects	1
d. Number called for practicals in 2 subjects—Nil	

11. Navodhya Scholarship - 3

1. Mas. P. Thayanithy
2. Mas. P. Kumarendran
3. Mas. V. Namasivayam

12. Grade 8 N. P. T. A. Examination 1970

First Divison	1
Second Divison	27
Number presented	144

13. Grade 5 N. P. T. A. Examination 1970

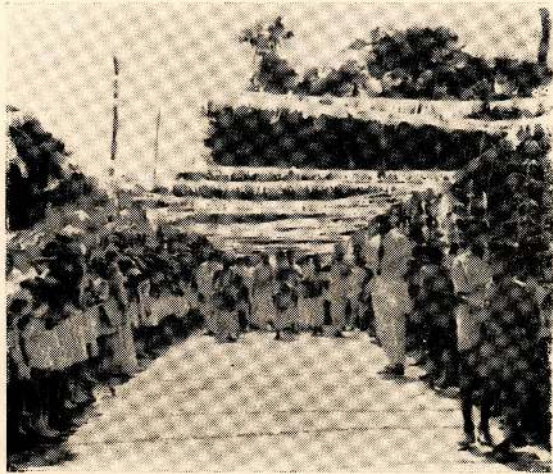
(a) A Division	42
(b) B „	61
(c) C „	26
(d) Failures	8
Number presented	137

Information regarding the activities of the following for the year in review, I would direct your earnest attention to the reports by the respective heads or secretaries. They are the board of discipline, the literary Associations, the A/L students Union, The prefects Guild, Sports and games committee, St. John's Ambulance Corps, the Teachers Fellowship, the Scouts Group, the O. S. A. the P. T. A. etc.

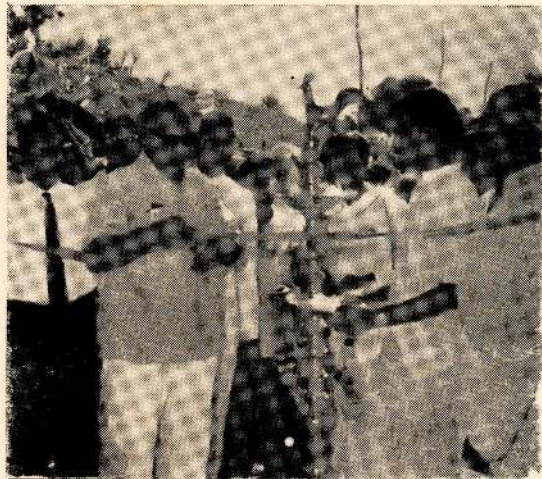
Retirements : Veteran Teachers have retired with effect from 1-1-1971 the first set of our victims on the enforcement of the age of retirement at 55. All that has to be said about them had been said in the issue of last year. Repetition will result in redundancy. We wish them years of fruitful and prosperous life

17. We heartily welcome the new members to our staff; some of them are our old students and we are confident that they would dedicate themselves to the task in hand for their alma mater.
18. I sincerely thank all the members of the staff both tutorial and the

clerical and minor for the excellent service they are rendering to the College. I should not fail to make special reference here to the Deputy Principal, Mr. K. Maheswaran for his devoted service to the college and the ungrudging assistance he offers me in the efficient and the smoothworking of the college. The Kanishta Principal, Mr. S. Gurusamy is an old wine in new bottle and needs no commendation as all who know him would admit his ability and calibre. We gleefully thank the Education Department for its generous grant of Rs. 21,000 for a new building.

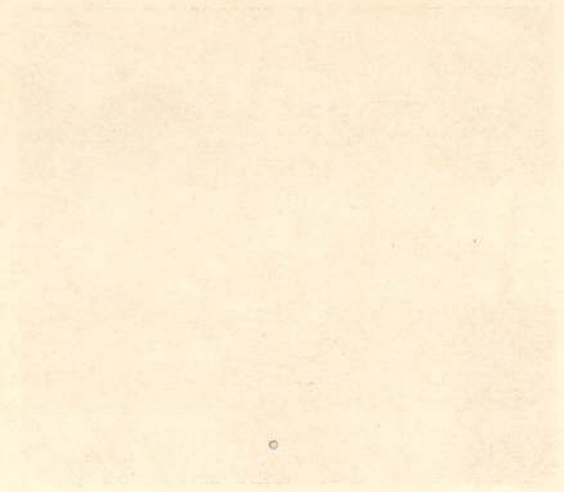
The Hon'ble Dr. N. M. Perera, arrives at the C. H. C.
to declare open the O. S. A. Science Block.

The Hon'ble Dr. N. M Perera, cuts the tape and declares
open the O. S. A. Science Block.

Faint, illegible text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Additional faint, illegible text or markings at the bottom of the page, likely bleed-through.

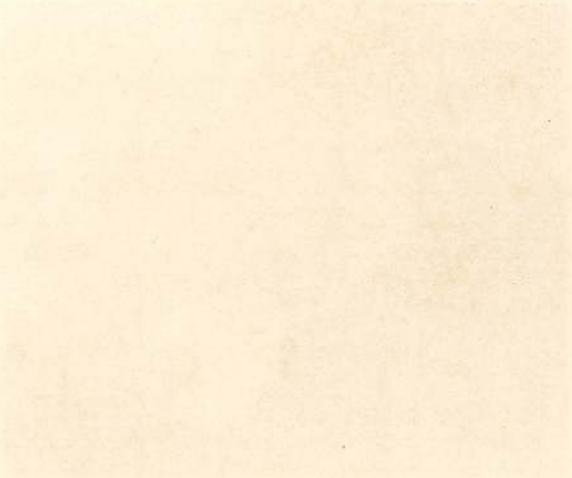

A solemn address of appeal by our Principal.

The Hon'ble Dr. N. M. Perera, makes his debut on the eager assembly.

A Twenty-four Hours' Job?

N. Sabaratnam,

Principal Emeritus, Jaffna Hindu College

There is a story familiar in many staff rooms of the newly appointed Principal who cried plaintively to a colleague at a Principals' Conference; "This is a twenty-four hours' Job; I am afraid I may not survive this terrible nightmare for long". It's a virgin reaction to a completely new situation faced by a raw recruit. No Principal, not even a new one would give himself away so ignorantly, even among friends. But it is well known that many senior masters and vice-Principals contrive to do the job in an acting capacity for years without undue discomfort, when the head ship falls vacant.

Today, however, Principals always appear to be frantically busy. They have a lot in their hands; many forms to fill, an important conference to attend, an inquiry or investigation to conduct, a seminar to organise. They have reason, to grouse that theirs is a twenty four hours Job; and the Public conveniently calls it 'dedicated service'.

I know that at certain times difficulties of one sort or another crowd alarmingly on each other's heels. I also know that problem parents and querulous officials can waste a good deal of the Principal's time, but it must be admitted that once a school has settled on to a smooth routine an efficient head can take his tasks in his stride. Principals however deem it unprofessional to admit that they have any free time. Some of them are always introducing something new in order to justify, their appointment. The weakness of the average head is his inability to leave well alone. This is

causing strife and disruption among the staff. If I were asked to put in a short sentence the two chief qualities in a good headmaster I should say that they were the ability to give plenty of encouragement to the staff - both teaching and non-teaching - and the ability to leave them alone.

The Principal of a big secondary school is so much of an administrator - supervisor, organiser, builder and big boss - obsessed with numerous files and correspondence that he does not find time for teaching. Some do; and many more say that they would very well like to teach if only it were not for visitors' interruptions. I must be pardoned if I suspect that visitors often come as a welcome hindrance. For my part I had often used teaching as suitable excuse to keep unwelcome remembrancers away. I am quite certain that no Principal really knows his pupils unless he sometimes teaches them. Amusing and full of sad irony are the anecdotes of Principals who do not know the pupils in their top forms. A teaching Principal, moreover tends to break down the artificial barrier which often gets between head and staff. A Principal should consider himself just teacher who has been a bit lucky. But if he does not teach, he soon begins to forget the fact, and fails to see the problems from the teachers angle. Much of the friction and conflict between the teaching staff and the head is caused by this defect.

Many heads suffer from a severe lack of a sense of perspective. They lie buried in the humdrum details of school routine and are unable to see

the wood for the trees. Mark lists, sports days, prize-givings—blue-prints for buildings that are never erected, form their only contact to the school. The head seizes upon such things in an unconscious to justify their existence and get ensconced in their enviable seats. The principal is both teacher leader and executive officer. He needs therefore to streamline his administration by delegating his tasks to teacher-committees to find time for planning educational activities beyond the confines of the class-room.

A Principal's position is pivotal to the progress of the school. To suppose that you can pick the best man for a head-ship by firing miscellaneous and unrelated questions at him for five or ten minutes is somewhat optimistic not to say misguided. The award of a head ship should surely be as carefully conducted as the award of a degree. At the average interview at present, both the questioner and the questioned appear to be more or less in the dark and good choices are as frequently made by happy accident as by shrewd judgment.

Unrest at Home

by C. Manicavasagar

The revolt of the teen-agers has become an unavoidable problem to keen parents all over the World. It is not confined to a section of humanity. It is not peculiar to a place or people. It's Universal. It presents the same pattern of behaviour among that group, be it in any part of the world. This indicates that society is in its birth-pangs for a new-order irrespective of geographical limits.

"Old order changeth yielding place to New" wrote Milton centuries ago. The age-old customs, manners and observances have become empty gestures and meaningless rituals to the young and inquiring minds of today.

There was a time when man was tethered to his terrain for want of communications. He was born and bred, worked and lived all along in his home town or village and was not worried of the world beyond. But now with the increase of scientific knowledge and inventions and the interaction of international intercourse the horizon of out-look for greater opportunities in life has become so widened as to allow former values in life anything worthier. This has caused and created a society with ever-increasing wants which make men to set aside all traditional barriers economic, social, religious and linguistic.

Liberal educational facilities have enabled the present generation to acquire a scientific knowledge at a comparatively young age. This advantage they have gained over their predecessors who are their parents now. Add to this the parents have pampered their children woefully. They thought they were looking after them to be happy, healthy, safe and educated.

A child pleasant and pleasing, passing into teen-age is observed to be unruly and timid. When a parent means to help him he views it as interference; Concerns he interprets as coercion; advices he regards as alterations. Thus a teen-ager seems suddenly transformed into a disorderly and distorted individual. To him every thing in the home seems old-fashioned. He develops a sense of disregard and distaste for men and things at home and in the surroundings.

Why all this so suddenly? what are the forces at work? Should anyone be blamed for this act of theirs? These are matters for mature consideration. Amidst all these, any discerning parent could see that this is due to the inevitable process of development in its natural course that brings about this change, so peremptorily not preposterously. As the child grows, it passes through different stages of development. The rapidity of the course depends on education, environment, society etc. Adolescence is a time of tremendous personal agony of conflicting emotions and burning unfamiliar urges? It is also a time of uncertainty and self-doubt. His mind becomes disorganised to get organised on reaching adult-hood. So a wise parent should help him or her with tolerance, sympathy and understanding.

So parents have now and then said to me, "why do schools have a long term-end holidays?" week-ends are tolerable with children at home. Then think what it would be during vacations. Hell! Hell! If parents such as these are ignorant of their part or shirk off their duty and want to enjoy themselves in tranquility at

the cost of the inner development of their children then no school can look it in toto. If a parent can't or won't tolerate an unlikeable behaviour of a child then who else can?

Most parents are ignorant of the changes that their children undergo when they pass out into adult-hood. Particularly, so now as our children are more educated than most of us were then at this critical age. Thanks for the free and compulsory education of the state. Whenever a situation arises a parent expects an instant understanding of it by the young. It is a matter beyond the conjecture of some parents that their scions are confronted with conflicting emotions and that the key to its solution is in their hands.

Some parents inspite of their advancing age try hard to look young and more modern. In the mode of dress, hairdo Etc. They seem to vie with their children. This makes the children the subject of taunt and teasing by their fellow colleagues. At any rate the parents, especially mothers, should never try hard to be of the fashion of a teen-ager. If that were so, however the fashions in the world may change, the opinions may alter, the youth will look upon the older as encroaching into the realms of its own. So we must be careful we do not imitate their style. If we do, we would be forcing them into opposition.

Another thing that we have got to observe in dealing with them is that

we must allow them a reasonable amount of independance in matters of choices. They must be shown sympathy and we should encourage them to choose wherever it is helpful. The boy or girl would naturally appreciate the voice and the choice given in matters touching his future. But many a parent would want his say in the matters honoured and obeyed. It may work well if the parent has geared the life of the child so well with good understanding, love and respect. If the experience of all the years cannot make a parent any the wiser how can it make one young, inexperienced and impelled by urges and emotions any the saner? Parents in their haste and anxiety make mistakes in their judgments. This may some time visit upon their children with misery and misfortune. So that a parent should plan and act very carefully and cautiously if his children ought to prosper.

So now we find that the unrest in many homes is due to the lack of understanding by Parents of the emotional changes that children undergo while passing from child - hood to adult hood. A corret understanding and assessment of the feelings of the young is a sine - qua - non for settling the tables aright. We have to be lenient when feelings are concerned but strict when dealing with acts. We must set them good, honourable standards and values in life. For this we, as parents, must live so that they would have no cause to grumble. "My parents do this why shouldn't I"?

What is a Wife?

- i. A wife is an addition of cares
A multiplication of troubles
A subtraction of Pocket - money
And a division of friends.

Two Things in Life

- ii. Life is mostly of foam and bubble,
Two things stand out like stone:
Kindness in others' troubles
And courage in your own.

For Worldly Wisdom

- iii. Have more than thou showest,
Speak less than thou knowest,
Lend less than thou owest
Ride more than thou goest,
Learn more than thou trowest,
Set less than thou throwest,
And thou shalt have more
Than two tens to a score

- Fool in king lear

The Aim of Education

What is the aim of Education?

1. The student says books.
2. The scholar says knowledge.
3. The preacher says character
4. The minister says service.
5. The philosopher says truth.
6. The artist says beauty.
7. The epicurian says satisfaction.
8. The stoic says self-control.
9. The democrat says self-government.
10. The statesman says co-operation.
11. The patriot says patriotism.
12. The judge says justice.
13. The aged-man says wisdom.
14. The youth says achievement
15. The soldier says courage
16. The editor says success
17. The maiden says love
18. The man says work
19. The friend says intercourse.
20. The pedagogue says personality.
21. The physician says health.

But education says all these and more must the Aim of Education be.

What of Promise ?

1. A promise should be given with caution and kept with care.
2. A promise should be made by the heart and remembered by the head.
3. A Promise delayed is Justice deferred.
4. A promise neglected is an untruth told.
5. A promise kept is a debt paid
6. It's always better not to promise at all than to promise and not perform it.

(Culled and Collected by C. Manicavasagar)

Students' Section

Students' Section

My Dog

I have a dog. Its name is Lucky. She eats rice and fish. Her colour is brown. She plays with us in the evening. She barks in the night. She makes a big noise. My dog is an Alsatian.

S. Sivanesan
4. B.

My Pet

My pet is a dog. Its name is Veeman. It is brown in colour. It barks when it sees a stranger. It is a good watch dog. It plays with me. It is fond of milk, bread and tea.

M. Thayavathy
4. C.

My Self

I am studying in the fifth standard at Chavakachcheri Hindu College. My name is Sivabalan. I am the first boy to my parents and the third boy in my class. I am trying to come first in my class. I have three sisters and a brother. I am eleven years old. I love my brother very much. My favourite subjects are English and social studies. My father is a farmer. My aunty is a staff nurse at Mannar. In the evening I play with my friends. I water the plants in my little garden. My uncle is an English trained teacher.

R. Sivabalan
5. D.

My Self

I am a girl. My name is Selvaranee. I am nine years old. I live at Sangathanai. My father's name is Rajadurai. My father is a goldsmith. My mother's name is Annapooranam. I have one sister. I have three brothers.

R. Selvaranee
5. B.

My Baby Sister

I have a baby sister. Her name is Susi. She is one year old. She cannot speak well. She can say Ammah and Appah. She is able to walk a little now but she often stumbles and falls down. When we sing at home, she also sings with us sweetly. She is very beautiful and fair. She always wears beautiful gowns. I love my baby sister very much.

T. Sivaneswary
Grade 5.

My Visit To The Zoo

I visited the zoo with my parents in August. I had a good time. There I saw different kinds of wild animals and colour-ful birds, lions, tigers, zebras, giraffes, camels and monkeys. They were locked up in cages. There were snakes, fishes, tortoises and crocodiles. The monkeys were swinging to and fro, the elephants were tied to big posts. Lastly I saw the elephant dance.

S. Ravichandiran
Grade 5.

My Pet

My pet is a parrot. I got her from my grand-mother. I keep her in a beautiful cage. She calls me Ragula. Her colour is green and she has a black stripe on her neck. Her beak is red. I give her fruits and vegetables. I am very kind to her. She is very clever. I like her very much. I daily teach her to talk. She loves me and I love her.

Ragularani Kailasapillai
5 C.

My Friend

I have a friend. His name is Ravi. He is very kind and loves me. He is a very beautiful and clever boy. I like him very much because he is always jovial. Everyday he comes with me to school. He comes to my house to play with me. One day I went to his birthday party. There I saw many of his relations. I gave him a big doll as a birthday present. He was very happy. He says of all his presents, he likes mine the best. I am proud to have such a good friend.

M. Jegathasan
V. B.

My pen-friend

I have a pen-friend. Her name is Anne. She lives in England. She is an English girl. She is ten years old. She sent me her photo. I also sent her my photos. She sends me beautiful pictures. She sends me small presents. I love her very much. I like to meet her. But how can I meet her?

S. Sivakumari
5 B.

My School

The name of my school is Chavakachcheri Hindu College. It is on the Kandy road. It is a big school. There are about two thousand children. Our principal is Mr. P. Vettivelu. We have fifty six teachers. There are classes from Grade one to Grade twelve. We learn arts and science subjects. We have sports meet every year. We have a science laboratory and a big library. I love my school a lot.

K. Ellamsei
6 A.

The Postman

The postman is a useful man to society. His work is tiresome. The postman goes for work to the post office very early in the morning. He does not waste time in the post office. He is very busy and careful in his work. The postman seals the letters and parcels before they are sent out for delivery. He sorts out letters and bundles them up. He puts the bundles of letters in a bag. He carries the letters and parcels in a bag.

The postman wears the special uniform of a postman. He uses an official bicycle. He knows well the addresses of the people in his area. He uses a cycle to deliver letters from house to house. He is good postman.

A. Sathyananda
6 A.

My Pen

My father gave me a new pen on my tenth birthday. It was a platinum pen. It is red in colour. It has a golden clip. I use blue ink and it writes very well.

One day I ran home to have my evening tea. I kept my books on the shelf and I put my hand into my pocket to take out my pen as usual. Alas! my pen was missing. I came out and asked some boys who were going that way, but they said they did not see it. Next day I went to the play ground and I looked for my pen. In a corner of the ground, I saw my pen, both the cap and the nib were broken. When my father saw my broken pen he gave me a good beating for being so careless. He gave me an old pen and now I keep the old pen very carefully.

S. Raveendiran
6 A.

My Birthday

My birthday is on August 25th. I received a birthday card and a parcel from my uncle. Inside that parcel there was a nylon shirt and a pair of shoes for me. My father gave me a new bicycle as a birthday present. My mother made a birthday cake. In the evening I wore the new shirt which was given to me by my uncle. At 3 p. m. my friends came to the party. They brought many kinds of presents to me. First we had tea, sherbet, cakes, biscuits and sweets. We played cricket for a short time and sang songs. Thus we enjoyed ourselves thoroughly. At 6 p. m. they said goodbye to me and returned home. I was very happy that day.

T. Kamalanathan
6 A.

My Pet

I have a dog. His name is John. I bought him as a small pup for ten rupees. Every time he sees me, he wags his tail. When I have my breakfast he waits at my door. I always feed him before I eat.

He follows me to the bus halt when I go to school. There he waits till I get into the bus and then goes back home. In the evening he waits for me at the gate when I go home. He is a very faithful dog. I love him very much. He is my pet.

B. Mahendran
7. A

Cruelty to Animals

One thing, I hate in this world is Cruelty to animals. Animals are dumb friends and we should be kind and treat them well. I am very fond

of all animals and birds. Oh! how very sad, I feel when I see little stray pups and kittens on road side. I see them very often on my way to school. These puppies are left on the road and they yell and yell from hunger and cold nobody seems to care for these poor animals. When I do see these pups, I feel like taking them home. But I cannot do this as my mother will not like bringing them. I hate Children throwing stones at birds and stray dogs and I do wish all these dumb friends are well treated and protected.

R. Jeyabalan
7. A

My Little Pussy Cat

I have a little pussy Cat in my home. I love him very much. I feed him with fish and milk. It is very fond of meat. Once a week I buy bones from the market and give him. It has got very good habits. It never steals milk or food. When my family has lunch or dinner at the table it lies under-neath and nibbles at the food particles dropped down.

My pussy cat is very clever in catching rats. It runs after them and catches them in no time. My cat is a beautiful animal. It has fur like skin and glossy tail. It plays with my sisters and brothers. My youngest brother keeps him in the seat of his tricycle and gives him a joy ride in the evenings.

B. Mayooran
7. A

Story of a Lion (Auto Biography)

I am living in a large cage in the zoo. There are many animals and birds in the zoo. There are many lions in the zoo. But we cannot

meet each other. We are living as prisoners.

In the morning I get up at about 9 O'clock. I get my food to eat. This food is not as tasty as what I eat in the forest. After I get my food I lie in my cage. People come to see me. I like to jump on one of them and eat him. But there is no way of doing it. Little ones are very anxious to see me. But they are afraid to come near my cage. I stare at them, some of them throw food into my cage. There is a tank, full of water in my cage to bathe. I bathe in the tank. In the afternoon a man comes to feed me. He gives me the flesh of cows, goats and horses. But actually I do not like this food. In the evening also crowds of people come to see me. From morning till night people come to see us. One day I jumped on a man when he came near my cage. He jumped back. He was afraid. He shouted "save me! save me!". All ran towards the man. He was not injured. After that no man comes near my cage. There is a board on my cage saying that I am a dangerous animal and to beware of me.

V. Sivachelvan
7. A

The Butter-fly

The butterfly is very beautiful. It has a coloured pair of wings. Those wings are large. It has three pairs of legs. It's head is very small. It has many eyes. It has no teeth. It has a long tongue to suck honey. It's body is thin and long. It is an insect. Please watch how it flies from flower to flower.

A. Suresh
7. A

My Village

I live at Navatkuli. It is the village where I was born. It is a big Village. It is between Chavakachcheri and Jaffna. About three thousand people live in my village. Most of them are farmers. The people are very industrious. The farmers in my village cultivate paddy in their fields and grow tobacco, chillies and other vegetables in their gardens.

There is a Maha Vidyalaya on the Jaffna-Kerativu road. It has classes from grade one to grade ten. Science as well as arts subjects are taught there. There are about five hundred students in it.

There are two big Hindu temples and a church. More than ninety percent of the people are Hindus. There are number of ponds which are used for bathing.

My Village has a Village Council which consist of eight members. Mr. S. Sadacharam who is a retired Post Master is the Chairman of the Village Council. Electricity is now available in my village.

I am sure that my village Navatkuli will become a model town within a year.

K. Thavakumar
7. A

A Tragic Incident

Rohini was the best of my friends till last November. She had been my class-mate from the Kindergarten. Her intelligence was well-marked. She was the first in the class every year. She loved all and was loved by everyone. She was always meek, gentle, obedient and pleasing. She never failed to help others in their difficulties. She has a sharp wit and would make us roll with laughter by her jokes.

Rohini was the only daughter in a poor family. Her father does odd jobs every day and earns for his daily bread. So Rohini had no facilities to study. Yet she studied hard. She was preparing for her promotion examination last November. She was studying one night. In her bed she was using a bottle lamp. Sleep overcame her. Soon she fell fast asleep with the lamp burning by her side. Latter as she rolled in her sleep; her hair caught fire. It spread over her whole body and killed her at once. Poor Rohini is gone for good and I have lost my best friend. We should never use bottle lamps.

A. Kamaleswary
8. D.

How I Spent My Holidays

Our school closed for the April holidays on the 5th of April. I was full of joy on that day, because I knew that the holidays was going to be full of festival events.

We had our new year on the 14th of April. We celebrated it well. We wore new clothes and went to the temple. We visited our friends and relations. It was indeed a happy day for us.

We were very much excited when we heard from father that he had a plan to take us to Colombo by plane. We started packing our things at once. We went to Palali Air Port by car. We got into the plane. The plane started flying, within an hour the plane reached Colombo. Our uncle and aunt waited for us. We went to visit the Dehiwela zoo. There we saw many animals, birds, and snakes. The chimpanzee was the one I liked to see. We visited the museum and harbour. There we saw big ships. They were anchored in the middle of the sea. The boat sailed away after unloading cargoes.

We went to see the picture 'Bhama Vijayam.'

The next day we took train to Jaffna. We reached our place on the 20th of April. We enjoyed our holidays very much.

V. Anandarahupathy
8 D.

My Hobby

Every growing up child must have a hobby if he likes to make good use of his leisure. No one can do solid work throughout the day without some form of relaxation. hobbies gives relaxation and pleasure.

There are various hobbies among the children of Ceylon. Some of the common hobbies are gardening, reading, collecting stamps and rearing fish. My favourite hobby is collecting stamps.

When I was a little child my mother started collecting stamps for me. She did not allow me to touch the stamps until I was old enough not to spoil them. I remember that it was on my fifteenth birthday that she first put them into my hands. Since then I have been adding more and more stamps to the collection. I have a bigger stock than any of my friends.

How do I get stamps? I have never bought a single one from a shop. So my collection has cost me nothing. My father works in a big office. He brings me stamps of many countries in the world. I have friends both in the Island and abroad. I get stamps through them. In the evenings I sit down at my table and enjoy my precious collection of stamps looking them over and over again.

Each stamp has a story to tell me about its country and people. I learn History, Geography and civics through my collection of stamps. My collection of stamps makes me think of my mother for her wise action.

B. Balajothy
8. D.

How I Spent My Holidays

It was one of the most enjoyable holidays I have had. It was my first stay at Trinco. My mother, brother, sister and I went there by plane. It took only fifty five minutes to reach Trinco. My father was waiting for us with his car at the air port. Our house was six miles away from the air port. As we went home we were surprised to see the Trinco harbour just before us. Some ships were unloading and some small boats were carrying cargo to the ships. As it grew dark, the rocks, the moonlit sea and the illuminated ships made a lovely sight. I was filled with joy to think that I could see this pretty sight all through the holidays. I thought, I could now see the men in the ships as they were so close. Fishing boats were to be seen day and night and I heard the songs of the fishermen as they fished. We also at times bought some fresh fish and had a good treat with outlets made from them.

We visited many places of interest and I can't forget the night and the happy hours, we spent at the Kuchcheveli beach. We had our dinner out at the beach and spent some time playing and catching crabs. It no doubt gave us unspeakable pleasure to cross the ferry at ten in the night.

One morning our father took us to the hot water springs at Kinniya. The wells were like bath tubs. The place was very crowded with people from all parts of Ceylon. We were thrilled to bathe in the hot water wells.

Another day my friend Violet and I went out fishing. We spent many long silent hours to catch fish. When a small fish got caught to our bait, we felt as though we were rewarded for our silent labour. Once a big fish got

caught to my hook. It struggled so hard and pulled me with such a force that I almost toppled into the sea. I gave up my fishing from that moment. We visited the Koneshar temple in Fort Frederick. The enticing deer looked as though they were inviting us to play with them. But I dared not, because of the army guards. The lover's deep stunned me for a while. The temple was beautiful. We were told that the ruins of an ancient temple are still under water.

We also did not fail to have a sea bath at Elephant Point and a feed at the ABC — Hotel with pleasant memories I came to do my next term's work at school.

K. Manga

S. D.

The Coconut Palm

The coconut palm is a very useful tree. The nut alone can be put to many uses. The kernel of the young nut can be eaten and its water makes a refreshing drink. The milk which is obtained from the kernel of the mature nut is used in cooking. The kernel is also dried. The dried kernel is called copra. Coconut oil is extracted from copra. The husk or outer covering of the dry nut is soaked and beaten to loosen fibres. It is then made into coir. Rope is made from coir and this rope is used to weave floor coverings and rugs. Coir dust is used in gardens as manure. The hard shell of the nut is polished and made into spoons and dishes.

S. Gnanaranjitham

S. D.

A Hindu Wedding

A Hindu wedding is a very beautiful ceremony. The house of both the bridegroom and the bride are beautifully decorated with coloured crepe papers, coconut leaves, mango leaves and plantain trees. If the wedding takes place in the night the houses are also illuminated with bulbs of various colours.

The bridegroom usually wears a verti, national banian, a shawl, and a turban all of silk. He comes to the bride's house in a decorated car in procession.

At the bride's residence the bridegroom is welcomed and led to the manavarai by the bride's parents and relations. The Brahmin priest lights a small fire chanting hymns of Sanskrit. Then the bride is also led to the 'manavarai' and sits by the side of the bridegroom.

The Kurai, a new blouse and set of Cosmetics are presented to the bride by the bridegroom. The bride then wears the 'Kurai'. When the auspicious time comes the bridegroom wears the 'Thali' round the bride's neck. Then they exchange garlands.

Elderly people then wish the couple by sprinkling raw rice mixed with saffron over the couple's heads. Then the couple is led to a room where the first rice meal is served by the bride to the bridegroom. Then all sit down to a rich feast. The bridegroom takes his bride to his house. There also a feast takes place.

M. Yasotha
S. D.

The Foolish Merchant

Once a merchant having sold his things in a fair, filled his purse with gold and silver. As it was late in the

evening he hurried home. At that moment his stable boy brought his horse and informed him that the horse required a nail in the shoe on the left hind foot.

The merchant replied that he was in a hurry and he could manage the six hour journey with the available shoe iron. So saying he galloped on the horse. Alas! the poor animal began to limp and finally fell down and broke its leg.

As the night fell, a gang of thieves robbed him of his gold and silver.

The poor merchant reached home lamenting for the loss of his horse and his property.

M. Panchalingam
J. S. C. "A"

My Pet Dog

I had a pet. It was a small dog. Its colour was black and white. It was a very beautiful dog. Its name was Police. I gave milk to it every day. So it liked me. I played every evening with Police. It did not fight with the other dogs. Whenever it saw me it came running and licked me. I always patted it.

Every evening I went to my garden with my pet dog. I played with Police in my garden. Sometimes I hid behind the tree and Police would run up and down searching for me. When it saw me it jumped with joy and licked my feet.

One night I heard Police barking loudly. It was midnight. I was afraid to get up and open the door. Suddenly, I heard the dog groaning with pain. So I shouted for my father. He went out and saw Police dead. Some thieves had cut it with a big knife.

It had saved us, but lost its life in helping us. We buried the brave dog with sorrow.

N. Ketheeswaran
8. A.

Our 'Paramesh'

There is an old woman in our village. She is well known to every one. She is a very healthy and kind woman. The small children and the elders are all her friends. She does odd jobs like pounding rice, chillies etc

We call her the walking Daily News. All the news of the village, any birth or death will be conveyed to all whom she meets. She is well informed of foreign news too. When people meet her, they start the topic to hear the latest developments. She can also talk of the news of the world.

She also creates troubles and settles quarrels in her neighbourhood. People go to her even for medical advice, as she knows the use of herbs and native treatment.

Once she sprained her leg badly and news spread like wild fire that she was ill. The whole village was there to see her. She recovered from her illness when she was sure that everyone in the village had paid her a visit. She proudly described how everyone had gone to see her and brought presents to her.

She is such an important and interesting person in our village that we will miss her when she ceases to live.

S. Ganeshanathan
8. A.

Ceylon Tea

Ceylon tea is famous the world over. It is the most important cash crop of our island. When the coffee plantations were ruined by the coffee pest, tea cultivation was started by Europeans towards the latter part of the nineteenth century. Today it is our major export.

Most of our tea is grown at a height of over two thousand feet. The best Ceylon tea comes from tea slopes of our central hills, round about Nuwara Eliya. Tea is cultivated in the low country also, but such tea hasn't the same sweet flavour, as the high grown tea. The high grown tea bears an excellent flavour.

In long unending rows at regular intervals we can see the tea plants in the hills. They are kept at a height of about three feet. Every morning at six o'clock the labourers attend the muster and go out in the cold mist to pluck the tea leaves. A conductor or a Kangany supervises their work. When the plucking is over they take the green leaves to the factory.

The green leaves are first spread evenly and left to dry. Next they are rolled by a special machine. The leaves then change colour. They are then left in a room to ferment. Then the leaves are passed through hot air machines, which take away all their moisture. They now turn fully black. They are then sifted into different grades. The finest grade is called F. B. O. P. The finished tea is finally packed in chests.

We produce millions of pounds of tea every year. We export a lot of this tea and earn a great deal of money in foreign exchange.

Ranjini Devi
8. D.

The Sacred Place I Had Visited

Many religions have found their homes in Ceylon and they have their sacred places in Ceylon too. But a few of them are held to be sacred by all the Ceylonese. One such place is Kataragama. The temple at Kataragama is dedicated to Lord Muruga. Its fame has spread far beyond the shores of Ceylon. Many hymns and stories have been written about that merciful Lord.

I had always longed to go on a pilgrimage to Kataragama. My parents knew that I would be very happy to visit this holy place. So in August, last year, my mother and father, brother and I went to Kataragama.

The temple is built on the banks of the river Manika Ganga. It is a temple built in lovely surroundings. There are many pilgrim rest houses nearby. We bathed in the cool and clear waters of the Ganga. I felt very fresh and clean after the bath. Cleanliness, it is said leads to holiness. We then entered the temple and prayed. I saw Hindus and Buddhists, Christians and Muslims offering prayers, and singing hymns. The temple priest gave us holy ash and holy water. I received them with joy in my heart.

We walked round the temple, singing hymns in praise of the Lord. We then left for the pilgrim rest-house where we had left our belongings. After staying there for a while, we entered our car and were on our way home.

M. Nalayini
8. D.

A Rainy Day

It was Monday. I woke up early in the morning, at 5 O' clock. I opened the window of my room and saw the

garden partly under water. It was raining heavily and I was unable to go to school. I therefore had my breakfast and studied my lessons. After some time the rain ceased and I decided to take an umbrella and go to school.

This day I saw pools of water on the sides of the road. There were very few people on the road. It began to rain again and people were taking shelter in boutiques, verandahs and other places of shelter. There were a few buses playing on the road. In some places the road was damaged and buses, cars and other vehicles moved slowly and with caution. School children were hurrying to their respective schools under umbrellas.

When I reached the school I noticed that the play-ground was partly under water. Some mischievous children were playing in the water. When I went to the class room there were very few children and most of them were wet.

Very few teachers had arrived. Therefore the principal closed the school and asked the children to go home. It was still raining. So we remained in the class room until the rain ceased. As soon as the rain stopped, we hurried to our homes. There were some trees across the road. These had come down owing to the wind and rain. The railway lines were also under water and the trains stopped running.

V. Arudchelvan
8. A

The Day I Shall Never Forget

There are many important and interesting things which have happened in my life. But one stands out as the most unforgettable, thrilling, lovable, fearful and emotional event. A hundred emotions are up in my heart

when I recollect the time, place, circumstances and all the people who were involved in it.

This happened at Madhu when I was a boy of twelve years. I had gone there with my uncles and a servant-boy to fulfil a vow which my mother had made when I recovered from a serious illness.

The incident took place on the first day itself. After the evening service was over and all had gone to their respective shelters, there was less excitement and noise. People finished their dinner, dimmed their lights and were preparing to go to bed. Our shelter was a mat enclosure round a tall tree. We had dinner.

When dinner was over one of my uncles got out for a call of nature. He was wearing a verty and a shirt. I followed him without his knowledge. He went about a mile saying prayers. Wondering where he was going, I ran in front to see whether it was really my uncle. What a shock! He was a complete stranger.

Confused and disturbed in mind I ran as fast as my legs would carry me to escape from the sight suddenly. I saw an old lady in an immaculate white saree. She took me by my arm and led me along assuring me that she would quickly find out my uncle. Happy and calm, I remained in her motherly arms. Soon she brought me to the place where my uncle was. He had sent out the others in all directions to search for me.

My uncle thanked the old lady and took me home. As I relate this story tears of joy stream, down my eyes because I am certain that the loving and sympathetic old lady was no other than the "holy mother" whom we went to honour at the shrine.

Sathasivam Sriranjana
9 'C' (Science)

A Picnic

We were very tired after preparing for our term examination. We decided to go on a picnic. My friend suggested various places. I chose the banks of the Mahaweli Ganga. My friends agreed to my suggestion.

We decided to prepare our lunch at the site where we intended. We bought the required things and went to the river side with our pots and pans. We walked to the site from our school carrying our things.

We cleaned a place under a shady tree. We kept all our things under the tree. Three of our friends started to cook immediately. Two of our friends went to collect firewood. Some fetched water from the river. In an hours time everything was ready.

Two of my friends and I started to cook. We prepared rice and curry. We prepared three curries in all. By 11-30 the cooking was over. In the mean time our friends were busy helping us to finish the cooking as early as possible.

After keeping the cooked food in a safe place we removed our clothes and jumped into the river. We swam in the river. Some of my friends were unable to swim. They swam in the shallow part of the river. Some of my friends went fishing with their nets and rods. We organised a swimming competition. I came first in the race. We spent about three hours in the water. The time was about 2-30 p. m. We were very hungry.

We came out of the river and dressed ourselves. The friends who went fishing did not turn up. We waited for some time. Soon they came with a big fish. We gave the fish

to be roasted in an adjoining hut. We took the roasted fish together with our lunch. The lunch was very tasty. We enjoyed the lunch thoroughly. We all slept under the trees.

As we were sleeping a girl shouted "Snake, snake" and she started to run towards the road. Soon we came to know that she was joking. We scolded her and came back to the place where we were sleeping. The time was 4 o'clock in the evening. We packed our things and went home happily. We enjoyed the picnic thoroughly.

S. Sivapoorani
9. B. (Sc.)

How I Spent My Last Holidays

My father and I went on a trip to the hill country during our last school holidays. We went to Nuwara Eliya by train and from there we went to Bandarawela. Nuwara Eliya is such a beautiful place with lovely flower gardens in every home. We went to the park and spent a day there. My father took me round the town and bought me some nice juicy pears which I enjoyed very much. We went by car from there to Bandarawela. The trip from Nuwara Eliya to Bandarawela was very pleasant. The tea estates were on either side of the road. All fresh and green looked very beautiful. We could not stay at Bandarawela long, as my father had to return to his office. So we took the train at Bandarawela and returned to Chavakachcheri. I really enjoyed the holidays though it was very cold at Nuwara Eliya. It was a pleasant change from the heat of Chavakachcheri. I hope my father will take me to the hill country for the holidays more often.

S. Kugabalan
9 "B"

A Visit to the Market

Last Tuesday was a holiday. My mother and I went to the market. We took a bag with us. We went by bus. The bus was crowded with people going to the fair. Some were going to buy things and others were going with their things to sell them.

When we got down at the bus-stand, I saw a large crowd there. Among them were men, women, children and hawkers. We went into the fair through an entrance. I saw a tax collector collecting money and giving out receipts. We first went to the vegetable stall. There we bought chillies, gauwa, carrot, beet root, brinjal and a few other vegetables.

Next we went to the fruit stall. There we saw mangoes, oranges, plantains and lime heaped in sizes. We bought a few mangoes and oranges.

Then we went to the section where there were betels and arecanuts. We bought two pounds of arecanuts and about fifty betels for my grand mother.

My mother wanted to buy coconuts. So we went to the coconut stall. Though coconuts were found in plenty they were very dear. My mother bought about ten good ones.

Finally we went to the fish stall. We bought fish and prawns for about three rupees and returned home.

V. Krishnarajah
9 "C"

Science and the Home

Half a century ago, it was very difficult for a housewife to run a home. Everything then had to be done by man-power. But today science has given a different turn and thanks to the scientists.

Scientists have used their knowledge and replaced labour by various devices. Electricity plays a very prominent part in the present set up. From the kitchen to the drawing room it is science and the various appliances.

Electric lights have replaced the gloomy kerosine or coconut oil lamps.

The cooking was then done in most of the homes by lighting the fire using fire wood. In the present day, this laborious process has been reduced, by the use of gas, kerosine or electric cookers. Ken wood chefs are put into operation for the beating and preparing cake. The oven has taken the place of the baking pit used by bakers.

In the olden days, the household washing was entirely done by the dhoby. One had to depend entirely on these people to get one's clothes washed and it was a big problem to tolerate this class of people. But today invention of the washing machine solves this problem and it is the most sought labour saving equipment a housewife would like to possess.

The floor-polisher and the vacuum cleaner are again considered valuable possessions in the home. Electric heater and hair drier, though considered luxuries are again necessities in a home.

In the olden days, it was a big problem to prepare warm water either by day or by night. This was a basic requirement in a home either to nurse a sick or feed a baby. Now, thanks to the invention of the thermosflask, one could very easily, store warm water at the desired temperature in it for one's use. In the same way the use of a Refrigerator is considered to be an asset if it could be conveniently provided. It can be used to preserve vegetables, fish, meat, or even cooked food.

The use of the radio, and the telephone in a house is again considered advantageous. Probably in a couple of years a housewife may be able to witness a cricket match from her pantry on her television.

Even sewing has been simplified by the use of electrically operated sewing machines and its various accessories screen

The present day housewife will not be surprised, if there be device invented in the near future, where she obtains her cooked food by the mere press of a button, after laying the basic items on the table in her pantry.

Science had again given the housewife the use of the electric pump and the modern conveniences in her toilet. This keeps her home neat and tidy under hygienic conditions.

C. Mano Ranjan
9 "B" [Science]

How I Met An Angel

One day I went to bed with a story-book. It was a book of fairy tales. Suddenly I found that I was riding on my bicycle along a lonely road. I was so scared that I rode faster and faster in fear. At last I came to a garden, where I saw an angel sitting on one of the seats. When I went close to him he said, "Hallo Vana, how are you? What do you want here?" I said, "I want a lot of nice things to eat. I want to go in an aeroplane and also see where the angels live". He laughed and told me to follow him.

Then we went into a room where a table was filled with plenty of nice things to eat. "Go on, eat as much as you like", said the angel. I looked round, and was happy. There was nobody else, not even my little brother. I ate and ate without stopping—first some cakes, then a pudding, then some icecream, then some cakes again and so on. The angel came back and asked me whether I had finished. Then what do you think I saw? There was an aeroplane with many little angels singing and laughing. They called out to me by name. I jumped in with them. The plane took off and I was not at all frightened.

Suddenly we saw a beautiful house. It was very beautiful with coloured bulbs and balloons. "So this is where you all live? What a lovely place!" I said. Then I looked again and saw two faces smiling and waving at me. One was my elder brother who had died long ago. I shouted in joy waving back to them. Then I felt my mother shaking me and telling me not to shout in my sleep. I woke up sadly scolding my mother for disturbing my sweet dream.

Miss. Rasanayaky Sivaguru
9. D [Science]

The Life of a Frog

In the spring-time you will find on almost any still pond what looks like masses of white or grey jelly floating in the water. If you look at it more closely, you will find it is made up of hundreds of little soft balls of jelly, that you can see through, each one with a black spot in the middle. These are frog's eggs: and it is in this form that a frog begins its life.

In about a fortnight, these eggs are hatched and out of each egg comes a tiny little black creature like a fish in shape. These start feeding very greedily, and soon become larger till they look like round black heads with tails fastened to them. These funny looking creatures are called tadpoles. When you watch them, they are always swimming about in the water with their tails; and they are busily feeding on what they can find.

These tadpoles grow bigger; and then you will notice one day that they have grown hind legs. Later about three months after the eggs are hatched, front legs appear. The next change you will see is that these tadpoles have lost their tails. And soon after that, they come out of the water and hop about on the bank—tiny, but perfectly shaped, baby frogs.

So the first part of the frog life is spent in the water, like a fish. But from the time it comes out of the water as a baby frog, until the winter comes, it spends most of its time on land, growing bigger all the time. In the winter, the frogs crawl into holes to get away from the cold, and they sleep until the spring comes round again.

Then they come out, full-grown frogs, and begin pairing and laying

their eggs in the water. They now live equally in the water and on land; and animals that do this are called by a coined Greek name which means, "living in both".

Though in France certain kinds of frogs are eaten as food, and frogs are also dissected by Biology students, they are of little use to men.

S. Parameswary
9. "D" [Science]

The Radio

Of all the inventions of the twentieth century, this is in my opinion the most important. Other inventions like the electric light and the motor car may appear to be more important, but they are only improvements. There were oil and gas lamps before, and there was communications maintained by carts and carriages drawn by animals and besides there was the steam locomotive. The radio is not a mere improvement. It has brought into the world something entirely new.

The radio has not done anything to increase the ills of the world. It has only brought in pleasure, knowledge and recreation. Perhaps the only rival to the radio as an entertainer is the gramophone. A gramophone enthusiast may say that he can choose the entertainment, he wants and not dictated by the officials who arrange the programmes. But there the gramophone's supremacy ends. The radio has a far wider scope. You hear not news alone but plays, talks, interviews, forum features etc. which cannot be thought of by one who owns only a gramophone.

Entertainment is long one of the many uses of the radio. It has

brought safety to the seas. A ship which is in distress in the midseas has only to broadcast through its transmitter an S. O. S. message giving its location to find many a ship in the vicinity hastening to rescue the passengers and crew and render what help the ship may need. The radio has helped many an evasive crook to be caught in the midseas. Crippen, the famous criminal was shocked to hear his name coming through the radio of the ship in which he was running away to America.

The uses of the radio could be clearly seen during times of war. During the period of Japanese occupation, how very eagerly did people in Ceylon listen to radio messages regarding those near and dear to them! In times of peace, how many lives have been saved by the radio's call for drugs and doctors! The radio is undoubtedly the most important invention of modern times.

N. Ganeshwary
9 D Science

Black Days in April

This year we had the April holidays three days earlier than we ought to have had. On the morning of April we heard the news over the radio that curfew was imposed through out Ceylon from 6 p. m to 6 a. m. I was very happy to hear the news because the schools were asked to be closed. So I need not be bothered about the report books

That morning we went to school very quickly. All the students were excited there. Some of them were absent also. At about 8-30 the school bell rang, we all assembled in the main hall for prayers. After that our principal came to the platform and

announced about the closing of our school and the insurgent movement.

The farmers who had paddy in their stores shared what they had with their poor neighbours. Lucky that it was a season of palmyrah shoot. The Jaffna people made use of the odyal that they had. The small children suffered a lot. Because they had neither the milk foods nor sugar even for a cup of tea.

While keeping ourselves inside the house, we kept ourselves occupied by plucking the margosa flowers, drying them and making some vadagams.

As days rolled on, we heard over the radio that most of the insurgents had surrendered. Later we heard that schools were to be reopened only for teachers.

Though the holidays were too long we were tired of keeping ourselves inside the house. We were eagerly looking forward for the reopening of our school.

At last the radio message said that the schools were to reopen and the school hours would be from 7-30 a. m. to 1 p. m. any way though it was difficult to get up early, we longed to meet our friends and to be back at our books.

We still fear those black days in April and pray that this will never happen again in our country. We must thank our prime-minister and her cabinet for having brought peace in our country again.

Latha Vettivel
9. D [Science]

Importance of English

English is an International language. It is one of the five official languages of the united nations organization. English is the mother tongue of many people. Many countries like Great Britain, America, Australia, Newzealand, Tasmania and Canada have English as their mother tongue. It is also the language of Administration in countries like India, Pakistan, South Africa, Burma and Ceylon. English is also the language of Aviation, Commerce, Technology, transport and communication all over the world. Today in this twentieth century the study of English is inevitable in all fields for small nations like Ceylon, especially when nations are competing to conquer the space. Man has conquered space and he has also landed on the moon, and the first language that was spoken on the moon was English. Thus today English language has become a moon language.

For more than a century English was a language of administration in Ceylon and it was also the medium of instruction in Ceylon schools. After Independence and after passing the Sinhalese only act, the position of English in Ceylon has changed. "Swabasha" took the place of English in Ceylon. Today it is taught in Ceylon schools as a second language and the study of English is not compulsory. If Ceylon were to progress and keep pace with the other nations of the world, then the study of English should be made compulsory in Ceylon schools as they have done in many of the African and Asian countries.

K. Sivarajah
9. C.

English Education

There was a time that the sun never set on the British Empire. People could go anywhere without any hindrance or fear if they knew to speak the English Language, and they were highly respected.

We, in Ceylon, had to study all the subjects in English and were very proficient in it. The greatest men of today rose to such dizzy heights, because they mastered that language. Swamy Vivekananda was respected and adored in America, because he was able to expound his philosophy in English. Sir P. Ramanathan and Sir P. Arunasalam were able to become international figures because of their great knowledge of the language. S. W. R. D. Bandaranayake was respected both in England and elsewhere for his silvery tongue.

It is a pity that such an important language is allowed to deteriorate in standard and the vast store of knowledge available in it. The field of medicine, engineering and science is going to be lost to our progeny.

Today the students appearing for the G. C. E. do not understand the basic principles of grammar. They can't write a simple letter without mistakes. Above all they can't talk in that language. The reason is that English has been badly neglected and has gone into disuse.

Most of the World's learned men are appealing for the reintroduction of the language. Even in Ceylon there is a move to make English compulsory and it is hoped that we will be able to enjoy the great treasure in that language.

T. Sivakumar
9 Science

My Holiday Trip

When I spent my last, December holiday's with my uncles family at Wellawa. I got a chance to go to Sigiriya and Dambulla. Friends of my uncle, a Sinhalese family also joined us.

We were greatly excited and didn't sleep that whole night, when uncle made arrangements for the trip. We left Wellawa early morning in two cars. As the cars moved on, we children shouted "Hurrah" and sang many songs all the way and enjoyed the different scenery. Our first stop was Sigiriya. After our morning tea, we walked about half a mile and reached the foot of the rock. Then we started climbing the rock, up the winding steps. After climbing many miles, we came to a cave in which there were the famous frescoes. We spent most time in looking at these paintings. We also saw the lion's paws, carved in the rock. The steps from the lion's paw took us to a terrace where there were tanks and towers all in ruins. Some of us climbed to the very top, while others remained down. There we saw only tanks and all the rest in ruins. The guides took us down and showed us the hall of judgement and the tank where Kasiyappah bathed. Uncle took snaps at different places.

We were very tired so we sat down on the turf and had lunch. After a few hours rest, we went to see the museum.

Then we left for Dambulla from where we were able to see Sigiriya. Here we climbed the old rock to reach the temple. It was very steep and difficult to climb. The temple was made of stone. It was wonderful to see water rising to the top from

below and falling drop by drop. There were many statues of Buddha carved in the rock. Some were made of wood. There were also monkeys, which begged us for green gram.

It was tea time when we came down the rock, very tired and hungry. So we sat down and had tea with cakes and vadais. After a short rest, we packed the things and left the place. We reached Wellawa by about 8 o'clock. Although we were tired and went to bed without dinner, we were very happy. I will never forget this happy day.

K. Kalayinichitra
9. D.

My First Day At College

I was in the fifth standard at a vernacular school in my village. It was my desire to study in a College. I was very happy when my father told me that I was to join Chava-kachcheri Hindu College.

It was in the morning of a bright day in the month of January that I set out for the College with my father. We reached the College and entered the principal's office. The principal offered a seat to my father while I stood beside him. The principal asked me a few questions in Arithmetic and English. I answered those questions well. He was pleased with me and sent me with a clerk to form one. A boy friend offered me a seat. After a few minutes the bell rang. I marched with other students to the College hall. The prayers begun with the Devaram by a senior student. Later the principal spoke to the students.

We marched back to our class rooms. The morning session began, our class master entered the class

room and all of us greeted him. He noticed me and called me. He was pleased with my answers. He looked a cheerful gentleman. I was happy the whole day. Thus ended my first day at school and it is still fresh in my memory.

S. Suresh
Grade 9 A Science

Rural Development

It is rightly felt that the welfare of the villages depends on the rural development movement. That is why the government is helping the movement. We should also note that more people live in the villages than in the towns.

The villagers should learn to help themselves. Farming and trade can be done on a Co-operative basis. Cottage industries can also be conducted in this manner.

In most of the villages in Ceylon, rural development Societies have been formed. They are doing good work. The government gives them financial aid.

Some of these societies have dug wells for common use and they have laid roads and built culverts as well. Others have erected buildings which are used as textile weaving centres.

Recently, a school building in a village was burnt down. The parents of the students felt sad about it. They went and complained to their R. D. Society. The society brought the materials and put up the building.

G. Kamaladasan
10 E

A Memorable day in my Life.

Last Saturday as I lay in deep sleep upstairs, I heard my mother calling and a sharp note of alarm in her voice roused me.

'Rhenu', she called, "I hear you, I am coming", I called as I ran down the stairs, still half asleep.

Mother met me with a frightened face. She told me in a deep voice, "I saw through the window, some one running into our garden, please, go and find".

It was one o'clock in the morning and the wind was so cold, I lighted my lantern and called my pet dog 'Tim'. It was very dark outside, but I trusted the sharp senses of my dog to find the thief. I carefully made my way through the path leading into the garden. I was afraid and trembling with fear. I thought for a moment, "My heart is brave" I told my self, so I began to search for the thief like a soldier.

I searched in the bushes, behind the big trees and at the branches. When I came near a big palm tree, I sensed that somebody was running behind me. I turned immediately but there was none. My heart sunk, when I knew that my pet dog was not with me.

At the same moment, I heard a cry piercing the stillness of the dark. No sooner had I heard, the same cry much louder and more piercing rent the air. As I turned and jerked my head in the direction from where the sound came, I heard a rustle among the bushes not far from where I was standing. Full of fear and excitement, I crept towards the bushes and looked under them stealthily.

What alas! there I saw my dear pet dog standing on the thief's body and biting him. The thief was struggling to free himself. I ran to the road and called the neighbours.

All rushed at him and beat him with stick and stones. I felt pity for him and I said to them 'Please let this poor fellow free. But they didn't listen to me. I went to the police station and reported. I told the police-inspector the whole story. He praised me and my dog.

The police-men took the thief to the police station. My worry left with him. I had done all I could. I was content, knowing that sweet relief would come to my mother. I would not forget this day in my life.

S. Rhenughadevy
10. D. [Science]

A Visit to A Circus

Placards posted on walls and public places showed us that the grand circus was coming to the city. The arrival of the grand circus was advertised in due time in newspapers and cinema theatres. So I decided to see it last Sunday.

As I entered the place, I saw that it was already crowded. In a few minutes, all the seats were occupied and the sale of further tickets was stopped.

The circus was a grand one. The circus men displayed wonderful acrobatic feats. The best was their dancing on a tight rope. It was followed by a lady who danced with an umbrella in her hand on a fine steel wire. The next item was the feats of cyclists. One of them cycled round the walls of a wooden well.

Another interesting item was the feats of archery. An archer took aim and shot an arrow right through a girl's hair-ribbon, without touching even a hair on her head.

But the most interesting tricks were performed by animals. First came a team of highly trained horses. They galloped and danced to the music of a band. The horses were so well trained that they stopped and started galloping again at the resumption of the music. Then there was one rider who jumped from one running horse to the other, and then stood upside down on a galloping horse. It was also surprising to see a huge elephant raising its trunk upwards and then saluting the spectators in the most respectful manner. Then he stood on his hind legs. Next he sat on a stool, held a book in his trunk and seemed to read it.

Last of all came two lions in cages. As the doors of the cages were opened, they leaped out with a terrible roar. But the man in charge of them cracked his whip and the lions stood still. Then two goats came near and to our great astonishment, the lions and the goats stood like friends near one another and drank water out of the same vessel.

The circus was indeed a very good entertainment and the spectators were kept roaring with laughter through out of the show.

N. Pauline Jeyapushpam
10 C Science

Holidays

Every human being man or woman must be willing and able to work. Idle life without any job is dull and unpleasant. So, it is the duty of everyone to be occupied in any form or work.

It is impossible for any person to continue working throughout the whole day without rest for some time.

All hard workers in any walk of life require leisure time to rest and regain their spent up energy. They will have to enjoy refreshments and adopt some form of recreation or diversion to recover their physical, mental strength. Students and teachers in Colleges want long holidays, because they do hard work with their minds.

School holidays are usually given at the end of every term. These terminal holidays are divided into three parts. They may be called April holidays, August holidays and December holidays. They are long holidays covering a period of about four or five weeks.

During the holidays most students spend their time usefully. They spend their holidays going on a picnic or visiting important places of interest. They spend their holidays profitably increasing their knowledge. By visiting distant countries, pupils get the chance of studying the customs and habits of other people. School excursions are conducted with the aim of getting a first hand knowledge in Geography and History.

Busy people doing honest work can really enjoy holidays. Lazy ones who spend their time in vain cannot enjoy any holiday in their lifetime. Their whole life is a long holiday. Their life is unpleasant and miserable.

As the night follows the day. So a holiday must follow a period of work. Life without labour is dull and unpleasant. Many people waste their time and fail to enjoy life. Just as food to a hungry person is as tasteful and enjoyable, so holidays are to the busy workers.

Even our Creator, gives a holiday to the life of a person by death after a period of great sufferings in the worldly life.

S. T. Srilanganayagam
10 B Science

Our Physics Class

The bell rings and the physics class has commenced. Many are talking and some one says "Free period sir?" No answer; the class waits optimistically for the "yes" but all hopes are shattered by "Palamsoru! chalk". Well better luck next time. "Close your books" says the master and ninety percent close them while "Kokku tries to have a small peep in the meantime and "Pillakkotttai", giggles showing his thirty two teeth—the inquisition has begun. Complete silence prevails and the master looks at the class. Most of the "habituals" occupying the table on his left are trying to look studious. No doubt, you are shivering inside but dare not show it. The master's gaze travels over the class and his eyes approach you; you feel "odd". You sigh in relief—he is looking at some one else now and you think you are safe—but not for long. A drawling voice calls out your name and you think its a death knell. Painfully you get up "ye-e-es", drawls the voice. "Give the proof for the formula $\frac{1}{v} + \frac{1}{u} = \frac{1}{f}$ for a concave mirror and convex mirror". You try to recollect the last day's lesson—but in vain. Luckily, as you are about to give up hopes, a tamil fellow comes in with a letter of excuse in hand. While the master is ascertaining whether that document is a forgery or not, you hastily look up the notes, and all the work of the last day comes in a flash. The boy has gone—"ye-e-es! carry on", says the master and you obligingly "fire away". All right, sit down". You thank your lucky stars! The next habitual "Thavakai" is called.

Give the laws of refraction", says the master.

"S-S-sir" he stammers "I couldn't study it Sir!". "Write it out twenty five times".

"S-S-sir but yesterday I went to sleep at 10 o'clock, because it was my sisters birthday!"

"Oh last night you have been so busy about her?" So then for her sake write it about fifty times for tomorrow. Laughter—and some one whispers:

"Why didn't you Coin?!"

"Open your books".

"Silence once again"—The monotonous voice dictates notes:

"... Laws of reflection, focal length, principal focus".

... An interesting dialogue starts in whispers: "I say! no thosai today?" "What thosai?" "I'll never come for thosai with you any more!" "Why?" Asks an interested listener, Arbacese. "You know I took this chap to a thosai-Kade to stand for me and this fool let me down so badly there"—a ripple of suppressed laughter. In one corner some one is trying to teach his friends proverbs in a novel way: "Borrowed things never shine" and so on.... "Stop talking".—Silence. The master goes to the board and draws a diagram of a lens and some are making use of this opportunity to hold a meeting in Tamil. Our friend palamsoru and professor round bottom flask are borrowing loans for a thosai feed. Someone is describing a person .....

"he is short, thin, wears a tight pair of shorts ...". The description goes on, "... also pretends to be a palmist". It's nearly time for the bell—"Gosh, now we'll have two periods of chemistry practicals" and as "Mahaprane" shouts "match over!" the bell rings.

So begins the chemistry class with some boys shivering in their boots for having not done the two sums given. Just entering class Pathola asks Nana, "Machan have you done the sums? and Nana's reply is in the negative. The boys take their respective seats, with some one trying to copy the sums as soon as possible. The master's voice is heard like the roar of the lion. "Take out your sums I gave yesterday". Some start gazing at each other while the studios among them, professor round-bottom-flask show them eagerly to the marster. The lion begins to roar again, "Come out and stand here the boys who haven't, done the sums. One by one the "habituals" could be seen getting up and walking to the place including Somapala, Arbacese and Surutu Wappa, and including Dunlop, Sir John and our professor too!

"Rasiah Pirampai konduwa" roars the lion again, in its native language. Then starts the Christmas fire - works with one of the studios shouting out. When Palamsoru's turn came "Palamsoru rusia?" A shout is heard and a hearty laughter breaks out at this. When the roar of the lion has subsided silence again prevails. Work starts and the master starts working some sums on the board which the boys take down faithfully. While everything is quiet "Palamsoru" could be heard hissing and Dunlop inquires, "What's wrong?"

"Uraikkathu Machan" was the reply (it is smarting like chillies). The fate of Dunlop is sealed! He is asked to get out of the class. Just then the first stroke of the bell is heard .... "Work these sums for tomorrow" roars the lion while "Dunlop" who seemed to have had the biggest fun, no longer able to hold himself, bursts out into fits of laughter. The boys are seen rushing out.

P. Savuntharakumar
10 A Science

Find more pleasure in intelligent dissent than in passive agreement, for, if you value intelligence as you should, the former implies a deeper agreement than the latter".

Bertrand Russell

"Do not use power to suppress opinions you think pernicious, for if you do, the opinions will suppress you".

Bertrand Russell

The Perahera

Out of the Buddhist festivals of today in Ceylon the Perahera is the most important one. When we go into the beginning of this festival we are reminded of a certain story.

A king called Keerthi Sri Mevan brought a tooth relic of the Buddha to Ceylon. He built a castle by the side of his own to preserve this relic and ordered that the tooth relic should be taken in procession to the Abeyagiri Vihare every year. Although the king had died the festival he organised is still going on in Kandy and is called the Perahera.

Once we went to Kandy to see the Perahera. After a long time all of a sudden the noise of drums and detonators was heard. These were the forerunners to indicate that the Perahera had begun. Immediately the rustling of the crowd was heard and the people stood up with eager eyes to see the Perahera. We too looked through the windows. At first some men were seen coming in a procession of torches. They were followed by Kandyan drummers. Then came three Kandyan chieftains followed by several decorated elephants, three in each row.

On the back of every elephant there was a Mahout. Some elephants had tusks, behind these elephants again there was a train of torch bearers, pipers, drummers, dancers, chieftains and elephants. In all its splendour the Perahera presented an overwhelming sight. It is said that each group of dancers, pipers and chieftains belong to different vihares of the area.

In front of some elephants in the procession there were some dignitaries in Tamil costumes headed by the Tamil native musicians playing their oriental music called "Thavil and Nathasuram". This made us very elated and happy. These dignitaries are believed to be from the Hindu temples of the Kandy area. This reminds us that in the days of old the Tamils played an important part in the administration of the Kingdom of Kandy.

The procession went along several roads in Kandy and finally returned to the Dalada Maligawa.

Giridaran Sivagnanam
Grade 10 'E' [Science]
Second Year.

'Reason is the most perfect, the most noble, the most beautiful of all our faculties'.

—Montesquieu—

"No man is an Island Unto himself; Every Man is a piece of the Main ?

—John Donne—

A Pilgrimage to Kataragama

For a long time I had been yearning to go on a pilgrimage to a holy shrine. My wish was at last fulfilled when our family went to Kataragama last month.

It was a bright sunny morning when we set out on our pilgrimage. We children were the happiest of the lot. On our way to Kataragama we saw a lot of new places and beautiful scenery. Our parents were in a pious mood. They were singing holy hymns and reciting God Muruga's several names in sweet tunes.

As our car proceeded on its long journey, we were either enjoying the scenery around or singing hymns. We saw many cars and vans both in front and behind taking pilgrims to Kataragama. I asked mother why there were so many pilgrims going to Kataragama. She said that the pilgrim rush was due to festivals that were taking place at that shrine. That was the first time that I came to know that Kataragama festivals attract such a large number of pilgrims.

We stopped at Anuradhapura and Colombo on our way to Kataragama. When we went to those places, we saw many pilgrims like us. There was an atmosphere of piety, in the vicinity.

We reached Kataragama after a journey of one and a half days. The temple and its surroundings were full of pilgrims. There was a sea of heads wherever we went. The din of "Arohara" was heard everywhere. It inspired a feeling of holiness in every pilgrim. Holy hymns of Muruga were

being chanted everywhere. We all felt as if we were in paradise.

After spending sometime at the temple, we went to the "Ramakrishna Inn" where we had arranged to stay. We changed our clothes there and went to the "Menika Ganga". We all had a nice bath in the cool sparkling waters of the Ganga. We felt thoroughly refreshed after the bath. From the river we wended our way to the temple, chanting holy hymns. A festival was going on there. An elephant was carrying the box containing the idol of Muruga, round the temple. We joined the other pilgrims walking on fire. This amazed us. After the festival was over we climbed a small hill called "Kathiramalai". We worshipped Lord Muruga at the top. Devotees of Muruga collect holy ash from this hill and wear it on their foreheads. We spent five days at Kataragama seeing festivals and worshipping Muruga.

During these five days I was in a state of real excitement. Everything was new to me and I felt a thrill in seeing and enjoying them. I also prayed fervently to Muruga for his blessings. I felt that Lord Muruga had listened to my prayers.

I would have liked to spend some more days at Kataragama, but my parents had to attend a relation's wedding at Chavakachcheri. So all of us returned home with the full blessings of God Muruga.

V. Theivendran
G.C.E. [O/L] Arts.

An Educational Tour

There are certain places to be visited for pleasure, and some for education. But an educational tour affords both pleasure and education. In fact such a tour brings more knowledge and experience, and it is an essential part of education.

We arranged to tour the island during the last August vacation. It took about a week for us to complete the tour. We gained a good deal of knowledge from this tour round our beautiful island.

We started from Colombo on a fine Sunday morning in a tourist van. Our first halt on the tour was at Peradeniya, where the Ceylon Government has its famous Botanical gardens. We enjoyed ourselves roaming round this beautiful garden, admiring the many types of flower beds and the avenues with huge trees on either side. Those of us who were students of Botany took special interest in the close study of the various species of plants and flowers grown in this vast garden.

Our next visit was to the university buildings, and we spent a great deal of time visiting the various halls and laboratory. We were greatly impressed by the vastness of the place and the architecture of the buildings.

We next proceeded to Kandy the beautiful hill, capital of Ceylon. We had a good sight of the beautiful Kandy Lake. Having seen the temple of the sacred tooth relic and other places of interest in Kandy, we left for Anuradhapura.

On our way to Anuradhapura, we halted at Dumbulla, the centre

of rock-temples. The students of history were greatly interested in the temples and the inscriptions carved on the rock inside the temple premises.

In Anuradhapura our chief target of observation was the ancient ruins. How many massive dagobas, built by the ancient kings, now lie in ruins. It is a sight that moves every visitor to pity. Visitors to Anuradhapura always admire the sacred Bo-tree, the oldest historical tree in the world.

Our next visit was to Trincomalee. On the way, we halted at Mihintala, where Mahindas rock cave and bed are still to be seen. At Trincomalee we visited the Konesar temple situated near the sea-shore. Standing on the high-cliffs near the 'samic rock, where we observed the natural harbour of Trincomalee. We also visited the hot wells of Kinya a village about five miles from Trincomalee, and enjoyed ourselves bathing in the warm waters of the springs.

Our next visit was to the famous rock-fortress Sigiriya. We climbed four hundred feet above the surrounding forest, then we went to the top of the rock to have a look at the inscriptions painted on the walls of the rock. Though painted over one thousand four hundred years ago, they are almost as fresh in colour as when it was at first.

Sigiriya was the last place of visit in our programme, and so we decided to return to Colombo, via Kurunegala and Dambadeniya at which places we halted for a while.

N. Jesline Jeyamary
11 A. Arts

Uses of Atomic Energy

Matter is built up of tiny particles called atoms. These are so small that a pinhead would contain as much as million of these atoms. These tiny particles are composed of a core called nucleus surrounding which are negatively charged clouds called electrons. Inside the core or nucleus, there are positively charged particles called protons and uncharged particles called neutrons. Since like charges repel one another, protons too repel one another. But in a nucleus, there may be several protons. As the numbers of protons in an atom vary, we get different atoms. There are about hundred different types of atoms. Hydrogen contains just one proton in a nucleus while carbon contains six

The number of neutrons in a nucleus, is rarely the same as the number of protons. The stability of the core depends on the proton-neutron ratio. If this ratio exceeds a certain limit, the core tends to break up. This breaking up of the core in nucleus is called natural radioactivity. When the core breaks up, energy is released along with radioaction rays and new atom is produced. Uranium, Thorium, plutonium Radium and Actinium are some of the metals possessing natural radioactivity.

By hitting or bombarding the nucleus of elements using fast moving neutrons or protons, it is possible to make them radioactive. This process is called "Artificial transmutation of elements into radioactive elements". Radioactive uranium and plutonium are the fuels for atomic energy.

The nucleus of these elements are broken up by neutron bombardment, During this breaking up or nuclear fission, enormous quantity of energy is released. An instrument which produces energy by this method is called an atomic reactor. The reactor is primarily a furnace as 90% of this energy released is in the form of heat. So atomic reactors could be made use of for electric power production, transportation and heavy industry.

A one inch cube of uranium can produce the same amount of energy as three million pounds of coal. Conventional power plants produce electricity by burning coal or gas to make steam that spins turbo - generators. In the atomic plant, a uranium or Plutonium fueled reactor replaces the conventional boiler. Atom bombs could be used to reshape the earth. A single blast can flatten a mountain or creates an entire harbour. A series of smaller blasts can excavate great canals, open up new sources of mineral wealth, bring water to deserts, even generate power for homes and industries. Atomic blasting makes "impossible" jobs possible. Under ground blasts could also open up new sources of petroleum. An atomic blast's tremendous heat and pressure might force the petroleum to flow. To prevent the water which runs to sea, atomic explosions could make big-aquifers - under ground reservoirs - direct by beneath stream beds, During the rainy seasons the streams could fill the aquifers

Using radioactive substances it is possible to do extensive research into the natural workings of plants and animals. For example when radioactive phosphorus was introduced into a fertilizer mixture for tobacco, no trace of phosphorus was found on the leaves. This shows that phosphorus is not used up by tobacco. The powerful radiation from extremely radioactive substance can kill the bacteria which cause the food to spoil. Food could be sterilized in using radioactive beams and some experts have also suggested using radiation from electric power reactors to treat food. Besides gamma rays, another type of radiation can be used to treat food.

Doctors employ atomic energy both to diagnose disease and to treat it, they used radioisotopes as tracers to follow

bodily processes and thus reveal what is wrong with a patient. Radioactive beams are used as bloodless knives to destroy unwanted tissues in the body. The Cobalt bomb is used in cancer treatment in much the same ways as a big X-ray machine would be. This bomb is supported on adjustable arms, so that its rays can be aimed. Geiger Counters are used on patients to check the effect of the radio Iodine for the treatment of cancer.

Now a days in aircrafts and rockets, liquid fuels are used. Very soon atomic fuel would replace this and nuclear rockets would promise to open the way for man's exploration of the solar System.

Ananda sundary Paramsothy
11 B. (Sc.)

“Civilisation, in the more important sense, is a thing of the mind, not of material adjuncts to the Physical side of living”.

—Bertrand Russell—

“Neither joy nor sorrow should tilt the balance of our equanimity or blur our vision of the future”.

—Gita—

“He that has light within his own clear breast; may sit in the centre and enjoy the bright day”.

—Milton—

Computers

The evolution of the computers is also the evolution of the history of civilized man. Amongst his earliest, tentative steps taken in perceiving order in his surroundings, the use of his fingers for counting, can be deemed the most significant. Incidentally, it is significant to note, that the germ of the idea of a computer had been conceived in the mind of that unknown genius who lived and speculated centuries ago. The long span of time, that separates the present highly sophisticated and incredibly versatile Electronic Computer and such primitive computers as the Hour Glass and the sun dial indicate clearly Man's painfully slow understanding of the Material Universe which nourishes him and overwhelms him. It has been said that computers have ushered in a new Industrial Revolution, which promises to free men's minds from routine tasks just as the first Industrial Revolution freed men from taxing labour.

To-day, how-ever the term computer usually refers to highly complex Electronic devices which once instructed how to proceed and given "raw material" solve problems without further intervention by human operators. Although, they are often called "giant brains" Electronic Computers actually do not rival the human brain in scope or complexity. They can however handle large masses of information at blinding speed, performing in minutes calculations that trained mathematicians would need years to complete.

The computers are divided into two categories. The analog computer and the digital computer. The digital computers have overshadowed the analog computer by reason of their versatility. An Analog computer operates by analogy: something without the machine is proportional or analogous to an external quantity, one pound of weight for example might be represented by a one degree turn of a wheel, by a one-inch stretch of a spring, or by a one ampere flow of electric current. Simple analog computers include slide rules, automobile speedometers, thermometers, scales and electric meters.

Generally analog computers accept a continuous in flow of data and provide a continuous out flow of results. Their operation is extremely fast, as soon as data are inserted, answers appear as a person is stepping on to a scale, for instance, the indicator begins to move at once.

Because an analog computer is in effect a model of a system (or more often of the mathematical equations describing a system) it is valuable in simulations. An analog computer may be employed for example to determine the effects, of an air-flow upon an air plane wing, to control industrial processes, to guide ships and plane and to aim naval guns.

Digital computers work with numbers and are just as accurate as the numbers they are given. They are also adaptable to problems of many types.

They have therefore become much more popular than analog computers. When some one refers to a computer to-day, it is usually safe to assume, that he means a general-purpose electronic digital computer.

Such a computer may be instructed or programmed to operate automatically (without step by step human control) and perhaps more important-can choose among alternative instructions on the basis of intermediate results. It can begin solving a problem and partway through, "decide" to proceed in one way if an intermediate numerical result is positive, in another way if the result is zero and perhaps in a third way if the result is negative.

Electronic digital computers exist in a bewildering array of makes, models, shapes and sizes. All, however have five basic components-Input devices feed them data and instructions. A control unit govern their operations. A storage unit or "memory" holds data awaiting use. An Arithmetic unit performs actual calculation. Out-put devices make available the results of calculation.

V. Sathianandamoorthy

11. B.

What your Skin does for you

Our whole body is covered by skin. In some parts of the body the skin is hard and in some parts the skin is soft.

The skin is a store house and a important one too. If you weigh hundred pounds, you are carrying about sixteen of those pounds in your skin. These sixteen pounds are mostly composed of fats and water. When your body takes in more of fat and water than it wants some of the excess are kept in your skin. Then the skin can return stored materials to the blood for transportation to organs which need them. Salts and sugars are found in plenty in your skin.

The skin helps to keep your temperature normal. When the body gets too hot the blood vessels of the skin expand. So more blood flows to the surface of the skin and is cooled. When the climate is so cold the blood vessels contract, less blood enters the surface of the skin. So the internal heat is preserved.

There are many sweat glands in your skin. These glands also help to keep the temperature normal. In hot days these glands produce more sweat. This sweat gets heat from the body and evaporates and cools you. The sweat glands help to purify the blood. Since this process is carried out, skin must be regarded as an "Excretory Organ".

Hairs are found in plenty on the surface of the skin. These hairs originate from the hair papillae that are found in the inner skin. The air between the hairs does not allow the heat to get into the body. So the heat in the body is protected by this process.

When you grow, the old skin will be removed and a new skin surface will appear. The skin has three principal levels: an outer layer (epidermis), a middle layer (dermis) and an inner one (sub dermal). Most outer layer of cells are dead. So the bacteria can't grow on this surface. Lower most layer of epidermis consist of living cells. This group of cells divide from time to time forming new cells which are crowded slowly up ward to the surface. The middle layer dermis has living cells, Blood vessels, nerve endings, glands and fat are in sub - dermal.

Oil glands are found in the both sides of the hair sheath. The oil that flows from the oil glands protect the hair from destruction.

Many nerve ending are spread in your skin. The nerve ending provide "the sense of touch". Touch bodies that are found in the skin are sensitive.

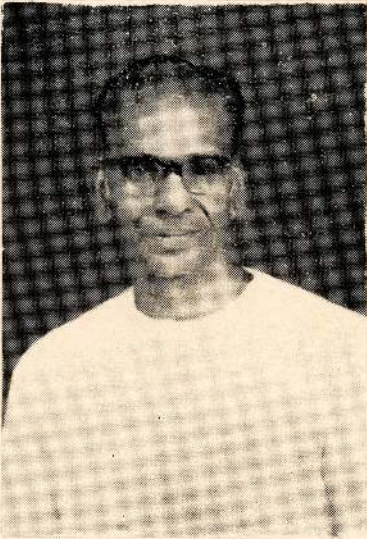
Skin gets vitamin D from the ultra violet rays of the sun. The inner skin does not receive the sun rays that are not good for the health of the body.

The skin's colour depends mostly on the amount of a single pigment called melanin. The darker skin has more melanin.

So the skin is a guardian of our body. One should preserve it in order to lead long and healthy life.

Miss S. Sivamangai
G. C. E. (A. L.) Sc.

RETIREMENTS

C. MANICAVASAGAR Esq.,
Eng. Trained (1st class)
Teacher C.H.C. 7-1-48—31-12-70

R. SATHASIVAM Esq.
Teachers' Certificate (1st class)
Teacher C.H.C. 1-1-65—31-12-71

Pandit. K. VELUPILLAI
B. A. (Lond.), Eng. Trained (1st class)
Teacher C.H.C. 1-1-49—31-12-70

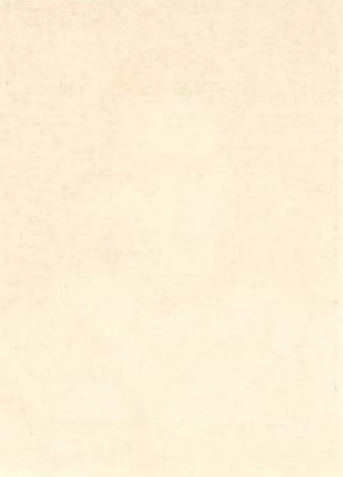

Mrs. U. SIVASAMBOO
Tamil Trained (1st class)
Teacher C.H.C. 1-11-57—31-12-70

சென்னை

சென்னை
சென்னை

சென்னை
சென்னை

மாணவர் பகுதி

இதழாசிரியர் கூற்று

எமது கல்லூரியின் ஸ்தாபகரான பெருமகன் தாமோதரனின் நாமங்கொண்டு வெளிவரும் இவ்விரண்டாவது மலரை வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

இவ்வரிய சஞ்சிகைகளை வெளியிடுவதன் மூலந்தான் கல்லூரி மாணவர்களின் உள்ளார்ந்த திறனை வெளிக் கொணர முடியும் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இன்றைய இளம் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் பெரும் இலக்கியக் கர்த்தாக்களாகவும், கலை கலாச்சாரச் சிற்பிகளாகவும் திகழ்வர் என்பது வெள்ளிடைமலை. நம் மாணவர்களின் கட்டுரையாக்கம், சிறுகதையாக்கம், தெளிந்த கற்பனைகள், கவிகளியற்றும் கலைத்திறன்கள் என்னுமின்றோரன்னவற்றை இம்மலரிற்கண்டு இன்புறலாம். மாணவர்களின் அரியபடைப்புக்கு அளித்த முக்கியத்துவமே, வெளியறிஞரின் படைப்புகள் இடம் பெறாமையின் காரணமாகும். நம்மாணவ மாணவிகளின் ஆற்றலும், ஆர்வமும் மென்மேலும் ஓங்க ஆண்டவன் வழிவிட்டும்.

நம் மக்களரசாங்கம் ஆக்கிய அருமருந்தன்ன, திட்டங்களில் புதுக்கல்வித் திட்டமும் ஒன்று. எதிர்காலத்தில் மாணவமணிகளின் சுபீட்சமான வாழ்விற்கு. விழிகோலவும், தாயகத்திற்கு ஆற்ற வேண்டிய தம் சேவைகளை உணர வைப்பதற்காகவும் இப்புதிய கல்வித் திட்டத்தை வரவேற்க வேண்டியது, ஒவ்வோரு இலங்கையரதும் கடமை. நம் மிலங்கையில் வாழும் சகலசமய, இனமொழி மக்களும்

பாகுபாடற்று, தேசியத்துடன் வாழ வழிவகுக்கும். பட்டின, நகரவாசிகளின் பிள்ளைகள் மாத்திரமின்றி, பின்தங்கிய கிராமவாசிகளின் பிள்ளைகளும் உயர்தர சமமான கல்வி பெறவேண்டுமென்பதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். அத்துடன் ஒவ்வோரு மாணவனும் பாடசாலை வாழ்க்கையிலே, தொழிற்பயிற்சியும் பெற்று, எதிர்காலத்திலே, தன்தயவிலே வாழத்தம்மைத் தயார் படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

1976-ம் ஆண்டு அமுலுக்கு வரும் இத்திட்டத்தில், ஒன்பதாம் தரத்தில் இடம்பெறும் பரீட்சை தேசியதராதரப் பத்திரப்பரீட்சையாகும். தாய் மொழிக்கு முதலிடமளித்து, அயல் மொழிக்கும் ஆங்கில மொழிக்கும் அடுத்த இடம் அளித்தமை, தேசிய ஒற்றுமைக்கு வித்திடும் என்பது திண்ணம். பலபாடங்களைத் தேவையற்றுக் கற்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலையைப் போக்குவதுடன், கலை, விஞ்ஞானம் என்ற வகுப்புரீதியான பிரிவினையும் மாணவ உலகத்தில் நீங்க வழிகோலும்.

எனவே ஐக்கிய இலங்கை மிக அண்மையில் உண்டு. சேய்மையிலல்ல. நம் இலங்காதுவீபம் மிக விரைவில் உன்னதமெய்தும்.

வணக்கம்

ஆசிரியர்

ஒளவைப் பாட்டி

எமது பாட்டிகளில் அனேகர் எமக்குக் கதை சொல்வார்கள் அல்லவா? அதே போல் முன்னொரு காலத்திலே தென்னிந்தியாவில் ஒளவையார் என்றொரு பாட்டி ஊர் ஊராகச் சென்று கதைகளும் புத்தி மதிகளும் கூறிவந்தார். இவர் மிகுந்த தமிழ்ப் புலமை உடையவர். முருகனிடம் அதிக பக்தி கொண்டவர். அவர் தான் செல்லும் ஊர்களிலுள்ள அரசர்களையும், வள்ளல்களையும் புகழ்ந்து பாட்டுக்கள் பாடிப் பரிசில்களும் பெற்றார். இவருடைய பாட்டுப் புலமைக்காக அதியமான் என்னும் அரசன் நூரூண்டுகள் வாழக் கூடிய நெல்லிக் கனியைப் பரிசாகக் கொடுத்தான். இவருக்குப் பாரி, அதியமான் போன்ற பல அரசர்கள் நண்பர்களாக இருந்தனர். இவர் கூழுக்காகவும் பாடுவார், பனம் பழத்துக்காகவும் பாட்டுப் பாடுவார். இவர் சிறுவர்களுக்காக ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை, நல்வழி என்பவற்றைப்பாடியுள்ளார். அவை படிக்கப் படிக்க இன்பத்தை தரக் கூடியன. அவற்றைப் படித்து நாமெல்லோரும் நல்லறிவைப் பெறுவோம்.

ம. சிவகுமார்
4 D

எனது நாய்

நாங்கள் ஒரு நாயை வளர்க்கிறோம். அதன் பெயர் பிளக்கி. இதன் நிறம் கறுப்பு. இது, தெரியாதவர்களைக், கண்டால் கடிக்கும். ஆகவே பசுவில் இதைச் சங்கிலியால் கட்டி வைத்திருப்போம். பின்பு இரவில் படுக்கப்போகுமுன் அவிழ்த்து விடுவோம். எனது நாய், மாமிசத்தை விரும்பி உண்ணும். இதற்குப் பயந்து ஒருவரும் எங்கள் வீட்டிற்கு வருவதில்லை. இதற்குத் துணையாக ஒரு ஆண் நாயை வளர்த்து வருகிறோம். இதற்குச் சிறுவர்கள் கல்லெறிவதால் சிறுவர்களைக் கண்டாற் கோபத்துடன் குரைக்கும். எனது நாய்வீட்டை நன்றாகக் காவல் செய்யும். இதனால் எங்களுக்குக் கள்வர் பயம் இல்லை.

அ. கௌதம்
4 B

எனது கல்லூரி

எனது கல்லூரி என் வீட்டுக்கு அண்மையில் உள்ளது. அதன் பெயர் சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி. எனது கல்லூரி மிகவும் பெரியது. இக் கல்லூரியை அறுபத்துமூன்று வருடங்களுக்குமுன்னர் தாமோதரம்பிள்ளை என்னும் பெரியார் உருவாக்கினார். இன்று அது எமது கிராமத்தின் மகுடமாக விளங்குகின்றது. கண்டி வீதிக்கு அருகாமையில் விளங்குமிக் கல்லூரி எல்லோரின் மனத்தையும் கவரக்கூடியதாக உள்ளது. இக் கல்லூரியில் பல மாணவர்கள் கற்கிறார்கள். இங்கே பல கலைகளில் அவர்கள் அறிவு பெறுகிறார்கள். இக் கல்லூரியில் நானும் ஒரு மாணக்கனாய் இருப்பதில் பெருமை அடைகிறேன்.

சி. சிவோத்தமன்
3-ம் வகுப்பு

பசு

பசு சாதுவான மிருகம்: இதை வீட்டில் வளர்க்கிறார்கள். இதன் உணவு தவிடு, பிண்ணாக்கு, பனைஓலை, வைக்கோல் என்பனவாகும். பசுவின் பால் மிகவும் சத்தான உணவாகும். பசுப்பாலைக் காய்ச்சி உறை போட்டால் தயிராகும். தயிரைக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுக்கலாம். வெண்ணெயை உருக்கினால் நெய்யாகும். நாங்கள் நெய்யை விட்டுச் சாப்பிடுவோம். பசுவின் பாலை எடுத்து சுவாமிக்கு அபிடேகம் செய்யலாம். நோயாளிகளுக்கு பசுப்பால் மிகவும் நன்று. பசுவின் சாணி வீடு மெழுகு உதவுகின்றது. பசுவின் சாணத்தை வயலுக்கு எருவாக இடுகின்றார்கள். பசுவில் பல இனங்கள் உண்டு. அவையாவன கேப்பைப் பசு, நாட்டுப்பசு முதலியனவாகும்.

க. சிவநாதன்
4 D.

எனது பூனை

. நான் ஆசையோடு வளர்க்கும் பிராணி ஒரு பூனை. அதன் நிறம் வெள்ளை. அது மிகவும் அழகானது. அதற்கு நான் பால் கொடுக்கிறேன். அது இப்பொழுது இரண்டு குட்டிகள் ஈன்று நிற்கிறது. நான் அவைகளுடன் விளையாடுவேன். அவைகள் மியாவ் மியாவ் என்று கத்தும். என்பின் இலே ஓடித்திரியும்.

ச. துளசிதாசன்
2 B

எனது கிராமம்

எனது கிராமத்தின் பெயர் நுணவில். எனது கிராமம் சிறிதாக இருந்தாலும் செழிப்புமிக்கது. இங்கே மக்களின் வசதிக் கேற்ப யர்வும் அமைந்துள்ளன. என் கிராமத்திலுள்ள மக்கள் 'ஒன்றுபட்டால் உண்டு

வாழ்வு' என்ற வாக்கிற்கிணங்க வாழ்கின்றனர். என் கிராமத்தின் சிறப்பும், செழிப்பும், மக்களின் ஒற்றுமையும் எவரையும் கவரக் கூடியன. என் பிஞ்சு நெஞ்சிலே நானும் இப்படி வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது என் கிராமத்து மக்கள் வாழ்க்கை.

எனது கிராமத்திலே கமக்காரர்கள் அதிகாலையில் எழுந்து கலப்பை ஏந்திய கைகளுடன் தம் வயலுக்குச் செல்வர். அவர்கள் தாம் அயாராது உழைத்துப் பெற்ற பணத்தைக் கொண்டு சிக்கனமாகச் சீவித்து வருகிறார்கள். என்னுடைய கிராமத்து மக்கள் கல்வி அறிவிற் குறைந்தவர்கள் அல்லர். அவர்கள் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தில் நல்ல நூல்களை வாசித்து இன்புற்று வாழ்கின்றனர்.

வாழ்க! எனது கிராமம்.

பா. வாசகன்
3-ம் வகுப்பு

வீட்டுக்கூரையின் மேலிருந்து விழும் மழைநீர் புலித்தலைபோன்ற குழாயின் மூலமாக கீழே தரையில் விழும்போது பார்வைக்குப் புலித்தலையினின்றும் விழுவதாக தோன்றினாலும், உண்மையில் ஆகாயத்திலிருந்தே விழுகின்றது. அதுபோல தெய்வீகம் வாய்ந்த மனிதர்கள் கூறும் உபதேச மொழிகள் பார்வைக்கு, வெறும் மனிதர்களிடமிருந்து வருவனவாகத் தோன்றினாலும் உண்மையில் அவை இறைவன் சந்நிதியிலிருந்தே வருகின்றன.

கொல்வைக்கனி போன்ற சிவந்த வளைந்த சொண்டு எவ்வளவு அழகுதரும். நினைத்த நேரத்தில் என் பச்சை வண்ணச் சிறகுகளை விரித்து வானத்தில் பறப்பேன். நான் சுதந்திரமாக விரும்பிய இடங்களுக்குப் பறந்து செல்வேன். என் தோழர்களுடன் கூடி நாள் முழுவதும் விளையாடுவேன். நான் எவர்க்கும் பயப்படமாட்டேன். ஆகா! அந்த வாழ்வு எவ்வளவு இனிமை நிறைந்திருக்கும்.

காலையில் எழுந்ததும் உணவு தேடப் புறப்படுவேன். என் தோழர்களுடன் மாமரச் சோலையிலே கனிரசம் மிக மாம்பழங்களைச் சுவைத்து மகிழ்வேன். எனக்கு மிளகாய்ப்பழம், வாழைப்பழம் என்பவற்றில் அதிக விருப்பம் உண்டு. மாலையிலே என் தோழருடன் இருப்பிடம் செல்வேன். நான் கிளியானால் அப்பாவின் ஏச்சும் கண்டிப்பும் இருக்காது. கவலையற்ற ஆனந்தமே உண்டு. இவ்வளவும் நான் கிளியானால் அன்றே கிட்டும்.

நா. நஞ்சீதமலர்
5 C

கல்வியும் விளையாட்டும்

மானிடராகிய நமக்கு அறியாமையாகிய இருளை நீக்கி அறிவாகிய ஒளியைத் தருவதற்கு கல்வி மிகவும் இன்றியமையாதது. "உடலினை உறுதி செய்" என்று பாட்டுக்கொருபுலவன் பாரதி பாடியுள்ளான். நாம் நமது உடலை உறுதியாக வைத்திருக்கச் சத்துள்ள உணவும், உடற்பயிற்சியும், ஆறுதலும் மிகவும் முக்கியமாகும். உணவை எப்பொழுதும் தப்பாமல் உண்கிறோம். உடலுக்குத் தேவையான ஆறுதலை நித்திரைமூலம் பெற்றுக்கொள்கிறோம். ஆனால் நாம் உடற் பயிற்சியைப் போதியளவு பெறுவதில்லை, நாம் விளையாடுவதனால் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். விளையாட்டின் மூலம் நமது உடலிலுள்ள அழுக்கு நீர் வியர்வை மூலம் வெளியேற்றப் படுகிறது. அதன் பயனாக நமது உடல் உறுதிப்படுகிறது. பாடசாலைகளில் இதற்காகவே கல்வி கற்பிப்பதுடன் விளையாட்டையும் பயிற்றுகிறார்கள். இங்கு மேலைத் தேச விளையாட்டுக்களும், சுதேச விளையாட்டுக்களும் இடம் பெறுகின்றன. கட்டுப்பாடு தலைமை வகிக்கும் ஆற்றல் முதலியவற்றை விளையாட்டுமூலம் நாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பேராசை பெரு நடம்

ஒரு அடர்ந்த காட்டிலே ஒரு சிங்கம் வசித்து வந்தது. அந்தச் சிங்கம் ஒரு நாள் பசியினால் அலைந்து திரிந்தது. அந் நேரம் ஒரு புதரின் அருகில் முயல் ஒன்று படுத்துறங்கியது.

அதைக் கண்ட சிங்கம் மகிழ்வுடன் அதைப் பிடித்துத் தின்னச் சென்றபோது அங்கே புள்ளிமான் ஒன்று துள்ளித் துள்ளி வந்தது. மானைக் கண்டசிங்கம் இப் பெரிய மானைத் தின்றால் என் வயிறும் நிறைந்து விடும். பின்னர் இம் முயலைத் தின்னலாம் என்று அவாவுற்றது. மானைப்பிடிக்கச் சிங்கம் பாய்ந்த போது நிலமும் அதிர்ந்தது. அந்த அதிர்ச்சியில் தூங்கிக்கிடந்த முயல் விழித்து ஓட்டம் பிடித்தது. சிங்கம் தன்னைத் துரத்தி வருவதைக் கண்ட புள்ளி மானும் செடி கொடிகள் புதர்களில் ஓடி ஒழித்தது. மானைத் துரத்திய சிங்கம் களைத்து கால்கள் எல்லாம் சோர்ந்துதள்ளாடியது. அந்தத் தூங்கும் முயலையாவது சாப்பிடலாம் என்று புதரின் அருகில் வந்தது. புதர் மறைவிலெங்கும் முயலைத் தேடித்திரிந்தது. முயலைக்காணாத சிங்கம் ஏமாற்றமடைந்தது. தனது பேராசையால் ஏற்பட்ட விளைவை எண்ணி வெட்கமுற்று மனம் மிக நொந்தது.

ஆ. பராசக்தி
5 C

செல்வி நா. இசநந்தினி
5 D

என்னைப் பற்றிப் புலவர்கள் பாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் விஞ்ஞானிகள் என்னைப்பற்றி அறிவதற்காக அரும் பாடு படுகிறார்கள். ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். வானவீதியிலே விமானங்கள்மூலம் பிரயாணம் செய்கிறார்கள், ரெக்கெற் என்னும் சாதனங்கள் அலுப்புகிறார்கள், என்னைப் படம் பிடிக்கிறார்கள். என்மீது குதித்து விடுவதாகப் பந்தயம் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் எவரும் என்னைப்பற்றித் சரியாக அறிந்துகொள்ளவில்லை. நான் யார் என்றும் எப்படிப்பட்டவன் என்றுங் கூறுகிறேன். என்னை அம்புலி, என்றும் திங்கள் என்றும், சந்திரன் என்றும், மதியென்றும் நீங்கள் வழங்குகிறீர்கள். நான் நீங்கள் வாழும் பூமியைப்போன்ற ஒரு கிரகம். ஆனால் என்னை உப கிரகமென்றே கூறுவார் நான் உங்கள் பூமியை விட்டுப் பிரிவதில்லை. உங்கள் பூமியைத் தினமும் சுற்றிவருகிறேன். நான் பூமியைச் சுற்றிவர இருபத்தேழுநாள்களும் ஏழுமணிநேரமும் கழிக்கிறேன். நான் பூமியைச் சுற்றிக்கொண்டே பூமியோடு சேர்ந்து சூரியனையும் வலம் வருகிறேன். என்னைப்போல் உபகிரகங்களும் உங்கள் பூமியைப் போன்ற கிரகங்களும் வான வீதியில் இன்னும் பல உள. அவை வெகு தூரத்தில் இருப்பதால் சிறியனவாக உங்களுக்குக் காட்சி அளிக்கின்றன. நான் யார் என்று தெரிந்துவிட்டதா?

தி. வளர்மதி

6 C

புகைவண்டியில்

எனது பிரயாணம்

சென்ற வருடம் மார்கழிமாதம் 8-ம் திகதி கல்லூரி விடுமுறையானதும் எங்கள் தந்தையார் கொழும்புக்கு வரும்படி அறிவித்திருந்தார். நாங்களும் மிக மகிழ்ச்சியோடு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்குச் செல்வதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்தோம். தொலை பேசி மூலம் மாமாவிடம் தயவு செய்து மோட்டார் வாகனத்தைக் கொண்டுவரும்படி கேட்டோம். மாமாவும் எங்கள் வீட்டு வாயிலிலே வாகனத்தைக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்.

பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் ஏற்றினோம். நாங்களும் எறினோம். மோட்டார் வாகனம் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்தது. அங்கே மின்விளக்குகள் ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தன. எனது மாமனார் புகையிரதச் சீட்டுக்கள் பெற்றுவந்தார். டிங், டாங் என்று மணியோசைகேட்டதும் கூ, கூ என்ற சத்தத்துடன் புகையிரதம் வந்தது. பிரயாணிகள் நெருக்குப்பட்டுக்கொண்டு ஏறினார்கள். நாங்களும் ஏறிப்போய் இடம்பிடித்தோம். பின்பு மாமனாருக்குக் கைகாட்டி மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தோம். புகை வண்டியும் புறப்பட்டது. அடுத்த புகையிரத நிலையத்தில் எனது சிநேகிதர்களும் ஏறினார்கள். அவர்களிடம் பழைய கதைகளைக் கூறி அளவளாவி மகிழ்ந்துகொண்டிருந்தோம். பின்பு தேநீர்ச்சாலைக்குச் சென்று தேநீர், சிற்றுண்டி வகைகள் முதலியவற்றை உண்டோம். வழியில் பல பட்டினங்களையும், புகையிரத நிலையங்களையும் கண்டு களித்தோம். அவை எங்களுக்கு கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தன. இடையில் எனது சிநேகிதர்கள் இறங்கினார்கள். கொழும்புக்கோட்டை வந்ததும் பொட்களை எடுத்துக்கொண்டு இறங்க ஆயத்தமானோம். அப்பாவும் வந்து நின்றார். அப்பாவின் மோட்டார் வண்டியில் வீட்டை அடைந்தோம். பிரயாணத்தில் அநுபவித்த காட்சிகளையும், ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிகளையும் அப்பாவுக்குத் தெரிவித்தோம்.

செ. றவிந்திரன்

6-ம் வகுப்பு

நான் ஒரு கிளியானால்

பாடங்களைப் படிக்காமல் விளையாடித் திரிந்ததற்காக அப்பா என்னை அடித்தார். நான் அழுது கொண்டு முற்றத்தில் இருந்தேன். அப்பொழுது கீ-கீ-கீ- என்று பல குரல்கள் ஒலித்தன. அண்ணாந்து பார்த்தேன். தென் ஓலையில் நாலைந்து கிளிகள் இருந்து ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது நானும் கிளியானால் என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றியது. நான் கிளியானால் என் உடல் பச்சை நிறம் பெற்றுப் பொலிவுறும்.

எங்கள் அதிபர்

பச்சைக் காரில் வருவாராம்
 காற்சட்டை கோட்டு அணிவாராம்
 பிள்ளைபோல மாணவரை
 பேணி நல்லுரை தருவாராம்
 பிந்தி வந்தால் அடிப்பாராம்
 பிரார்த்தனை மண்டபம் வருவாராம்
 சிந்தித் தன்பாய்ப் பேசுவாராம்
 சினமே வந்தால் கொதிப்பாராம்
 பச்சைக்காரைக் கண்டுவிட்டால்
 பயந்தே மாணவர் ஓடுவாராம்
 பள்ளிச் சிறுவர் பிழைசெய்தால்
 பயன் பெற எண்ணித்தண்டிப்பார்
 வெள்ளையுள்ளம் கொண்டவராம்
 கண்டிப்பாக நடப்பவராம்
 விளையாட்டதனில் ஊக்கமுடன்
 வீரர்களாகவும் வேண்டுமென்பார்
 என்றும் நல்வழி கூறுவாராம்
 எங்களை நன்று பயிலச் செய்யும்
 எங்கள் அதிபர் புகழ் வாழ்க
 எம்மை நன்றாய் ஊக்குவிப்பார்
 என்றென்றும் அவர் புகழ் வாழ்கவே

சோ. கதிர்காமநாதன்

7-A

திருக்கேதீஸ்வரம்

நான் சைவ சமய பாடத்தில் திருக்
 கோணேஸ்வரம், கதிர்காமம், திருக்கே
 தீஸ்வரம், என்பவற்றைப்பற்றி படித்
 திருக்கிறேன். திருக்கேதீஸ்வரம் ஒரு
 பாடல் பெற்ற தலமாகும். இது பாலாவி
 யின் கரைமேலுள்ளது. இத்தலத்தைப்பற்றி
 சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் திருஞானசம்பந்த
 மூர்த்தி நாயனாரும் பாடியிருக்கிறார்கள்.
 அங்கே புதையலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட
 பெரிய சிவலிங்கம் உண்டு. இத்தலத்தைத்
 தரிசிக்க நான் நெடுநாளாக ஆசை கொண்டேன்.

எனவே மன்னார் மாவட்டத்தில்கடமை
 புரியும் எனது பெரியப்பாவுடன் சென்ற
 விடுமுறைக்குச் சென்றேன். அங்குள்ள
 சிவாலயத்தைத் தரிசித்தேன். அங்கே வர்
 ணத் தோகையை உடைய மயிலையும் புள்ளி
 மான்களையும் கண்டேன். அங்குள்ள
 கோவிலை இன்னும் பெரிதாகக் கட்டுவதற்
 கான வேலைகளைத் திருப்பணிச் சபையார்
 செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு
 திங்கள், வெள்ளி முதலிய நாட்களில்
 விசேட பூசைகள் நடைபெறுவதைக் கண்
 டேன். பின்பு நான் பாலாவித் தீர்த்தம்,
 மடுமாதாகோவில், மன்னார்த் துறைமுகம்,
 முதலியவற்றைப் பார்வையிட்டேன். விடு
 முறை முடிந்ததும் வீடு வந்தேன்.

வெ. அசோகன்

6 C

ஓர் ஊரில் ஒரு உழவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் விடாமுயற்சி உள்ளவன். பிறர் பொருட்களை விரும்பாதவன். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழும்படி பாடுபட்டு உழைத்துத் தன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றி வந்தான். அவனிடம் ஒரு தோட்டம் இருந்தது. ஒரு நாள் இவன் தனது தோட்டத் திலுள்ள பயிர்களுக்கு நீரிறைக்கச் சென்றான். நீரிறைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு மிளகாய்ச் செடியின் கீழ் ஒரு முடிப்பு இருப்பதைக் கண்டான். அம் முடிப்பில் பல தங்க நகைகள் இருந்தன. அவன் அந்தத் தங்க நகைகளை எடுக்கவில்லை. அன்றிரவு அவன் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது சிவபெருமான் கனவில் தோன்றிக் கூறினார்:

“அந்த மிளகாய்ச் செடியிலுள்ள முடிப்பில் காணப்பட்ட தங்க நகைகளை நான் வேறு யாருக்கும் வைக்கவில்லை. உனக்காகவேதான் வைத்தேன். ஆதலினால் நீயே அதை எடுத்துக்கொள்” என்றார். சிவபெருமான் கனவில் கூறியதை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தான். தான் கண்ட கனவை தன் மனைவி மக்களுக்கும் கூறினான். இதையறிந்த மனைவி மக்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். பின் பொழுது விடிந்ததும் மிளகாய்ச் செடிக்கருகில் சென்று பார்த்தனர். பின் அந்தத் தங்க நகைகளை விற்றுச் சீவனம் செய்து வந்தனர். சில வருடங்கள் கழிந்தபின் அவர்களுக்குள் வறுமை நிலவத் தொடங்கியது. பின் அவர்கள் கமத்தொழிலை மேற்கொண்டார்கள். அவன் வறுமை நிலையை அடைந்தபின்னும் நேர்மையைக் கைவிடவில்லை. பின் ஒரு நாள் அவன் நீரிறைக்கச் சென்றபொழுது அங்கே சிலபொற்காசுகள் இருப்பதைக் கண்டான், அவன் அதை எடுக்கவில்லை. உடனே அவன் நகர்காவலர் நிலையத்துக்குச் சென்று பொற்காசுகள் இருப்பதை எடுத்துக்கூறினான். பின் நகர் காவலர்கள் அவன் வீட்டிற்கு வந்தனர். அப் பொற்காசுகளை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய் உரியவர்களிடம் சேர்த்தனர். அவர்கள் அந்த உழவனின் நேர்மையை அறிந்து அப் பொற்காசுகளில் அரைப்பங்கை அவனிடம் கொடுத்தனர்;

இன்பக்கலாயினி பேரின்பநாயகம்

பிள்ளைகளே, நீங்கள் எல்லீரும் என்னை அறிவீர்கள். ஆனால் நான் எப்படிப்பட்டவன் என்பது உங்களிற் பலருக்குத் தெரியாது. சில சமயங்களில் நீங்கள் என்னைக் காணமாட்டீர்கள். நான் மாலை வானவீதியில் உலாவிவரும்போதுதான் என்னை உங்களாற் காணமுடிகிறது. நான் வரும்போது அற்புதமான காட்சிகள் உண்டாகின்றன. சூரியனுடைய வெப்பம் குறைந்துவிடுகிறது. கடல் மகிழ்ச்சி பொங்கி அலைமோதுகின்றது. குளங்களில் ஆம்பல் மலர்கள் அழகாக மலருகின்றன. முல்லை மலர்கள் இதழ்விழ்ந்து நறுமணம் வீசுகின்றன. உழவர் உழைப்பாளர், உத்தியோகத்தர் தம் வேலைகளை முடித்துவிட்டு வருகிறார்கள். பிள்ளைகளாகிய நீங்கள் வீட்டிற்கு மீண்டு விளக்கருகில் இருந்து பாடங்களைப் படிக்கிறீர்கள். சிலர் குளிர்ந்த என் நிலவில் இருந்து மகிழ்ந்து பாடுகிறீர்கள்.

நான் யார் என்று இப்பொழுது உங்களுக்குத் தெரிகிறதா? நான் ஆகாயத்தில் உலாவிக்கொண்டே உலகத்தில் உள்ளவர்க்கு குளிர்மையான ஒளியைக் கொடுக்கின்றேன். என்னுடைய ஒளியும் உருவும் சிலவேளைகளிற் கூடியங் குறைந்தும் இருக்கும், ஒளியும் உருவங் கூடும்போது நான் வளர்வதாகவும் அவை குறையும்போது நான் தேய்வதாகவும் உலகத்தோர் கருதுகிறார்கள். என்னுடைய ஒளி வளர்வதையுந் தேய்வதையும் கொண்டே உங்களுக்கு போயா விடுமுறைகள் கணிக்கப்படுகின்றன. நான் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரிகிறதா? என்னைப் பற்றி நீங்கள் இனிமையான பாடல்களைப் பாடுகிறீர்கள். என்னை உங்களுடன் விளையாடவருமாறு அழைக்கிறீர்கள். பிள்ளைகளே நான் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறேன். நீங்கள் வாழும் இடத்திலிருந்து 240,000 மைல் தூரத்தில் உலாவுகிறேன். என்னைப்பற்றியும் என் அழகைப் பற்றியும் உலகத்தில் எத்தனையோ மொழிகளில் புலவர்கள் பாடல்கள் பாடி வருகிறார்கள். உங்களுக்கும் கவிஞருக்கும் என்னுடைய நன்றி உரியதாகுக. நான் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்து விட்டதா?

தி. வளர்மதி

நாய்

கணங்கள் என்பது அதன் மறுபெயர். நாய் அவற்றின் குணங்கட்கேற்ப இலக்கியத்தில், புராணத்தில், திருவாசகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. நன்றியுள்ள மிருகம் நாய், அது எசமானில் விசுவாசமுடையது. யானை அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும். நாயோ எசமான் எறிந்தவேல்தன் காலில்பட்டு செங்குருதி பாய்ந்தவண்ணம் இருக்கவும் அவ்வேதனையிலும் வாலை ஆட்டி அன்புக் குணம் காட்டும்.

இன்றைய துப்பறியும் இலாகாவில் தொழில் புரியும் துப்பறியும் நிபுணர் சுதாகரும் நாய்தான். வனவேட்டைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த நாயை இன்று துப்பறியும் பகுதியார் நன்கு உபயோகிக்கின்றனர். எத்தனையோ குற்றவாளிகளையும், கொலைகாரர்களையும் அது கண்டுபிடித்து சாட்சி செர்ல்லாமலே தண்டனை வேண்டிக் கொடுத்திருக்கின்றது. கூரிய மோப்பச் சக்தியும் விரைவாக ஓடும் திறனமைந்த அதன் உடலமைப்புமே நாயைப் புகழ்பெறச் செய்து கின்றது.

மிக நல்லவர்கட்கும் ஏதோ சில கெட்ட குணங்களும் இருக்கத்தான் செய்யும். "நடுக்கடலிலே போனாலும் நாய்க்கு நக்குத் தண்ணீர்" என்பார்கள். உணவுகளையும், பானங்களையும் நாய் நக்கித்தான் உட்கொள்ளும். அவற்றில் அளவு நிரம்பிய ஆசை அதற்கு உண்டு.

"நக்குகின்ற நாய்க்கு செக்கென்ன, சிவலிங்கமென்ன" என்ற பழமொழியும் உண்டு. ஒரு சிறிய எலும்புத்துண்டைப் போட்டால் நாய்கள் போடும் யுத்தம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் போயும் தீராது. உணவுக்காக தம் இனத்தையே பகைத்துக் கொள்ளும். ஆனால் பதவி புகழ்க்காகவல்ல.

நாயின் சிறுமைக் குணங்களை நோக்கியே மணிவாசகப் பெருமான் திருவாசகத்தில் பல இடங்களில்:

"நாயிற் கடையேனை நயந்தென்னை ஆட்கொண்டபோதே" என்பது போல் பாடி இறைவன் முன் தன்னையும் இழிவாகக் கூறுகிறார். எப்படியோ மனிதனுக்கு நன்மைகள் பல புரியும் நாய்க்குலம் வாழ்க.

ந. இராசவர்தன்

7 'A'

நான்கண்ட கனவு

"ஓகோ யோசனை பலத்திருக்கிறதே... எந்தக் கப்பலைக் கவிழ்க்க உத்தேசம்" கிளி ஒன்று கத்தும் குரல்கேட்டது. புலியோசை கேட்ட மான்போல் திரும்பினேன். சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன் ஒருவருமில்லை. திரும்பவும் "சிந்தனை" தேவியிடம் மனத்தை பறிகொடுத்தேன். "நான் சொன்னது கேட்கவில்லையா? அடா பையா நான் கூறியது வேறுமொழி போலிருக்கிறது" கிளி ஆவேசத்துடன் கத்திற்று" "கிளியே எங்கிருக்கிறாய் சொல்" என் குரலில் பயம் தொனித்தது.

திடீரென சிலம்புச் சத்தம் கேட்டது. மணிகள் கிலுங்கும் ஒலி மிக அருகில் கேட்டது. ஆ! கனல் தெறிக்கும் கண்களுடன் மதுரை மாநகரவீதியில் கையில் சிலம்புடன் ஓடிய கண்ணகி என்முன்னே நிற்குகொண்டிருந்தாள்.

"தாயே! என் குரலில் கனிவு நிறைந்திருந்தது". என்ன குற்றம் செய்தேன் நான்" "என்ன குற்றமா? செய்தாயா? வெட்கமில்லாமல் கேட்கிறாயே. அடே உங்கள் குலத்துக்கு இழிவுதேடவந்தவன் நீ" அவன் ஏளனத்துடன் சொன்னான்.

"நானா" பயத்துடன் குழறினேன் "ஆமாம் நீதான்" ஆவேசம் வந்ததைப் போல் ஓடினான். பிறகு "தலைமகனாகப் பிறந்தும் எங்களை மதியாமல் சோம்பி இருக்கிறாயே நீயும் ஓர் ஆண்மகனா" என்று கத்தினான்.

"நீ இன்றே ஒரு சபதம் எடு. எங்களை மதிக்கும் படியாக" சொன்னான் அவள். எனக்கு கோபம் வந்தது. ஆவேசத்துடன் "உங்களை மதிக்கும்படி செய்து எங்கள் குலத்தைத் தழைத்தோங்கச் செய்வேன் என்று கத்தினேன். "எனக்கும் சபதத்தைச் சொல்லலாமா?" தாயின் குரலில் கனிவு நிறைந்திருந்தது.

நித்திராதேவியின் அரவணைப்பை உதறித் தள்ளிவிட்டு உட்கார்ந்தேன். பக்கத்தில் விரிந்தபடி கிடந்த சிலப்பதிகாரத்தை வெறித்து நோக்கினேன்.

வ. க. குகநாதன்

7 A

தாயன்பின் சிறப்பு

அன்பாவது தன்கிளை செழுமையாம்.
உலகில் உயிர் வாழ்வனயாவும், அன்பினால்
ஔன்றோடொன்று இணைந்து வாழ்கின்றன.

அன்பு தாயன்பு, சேயன்பு, சகோதர
அன்பு, இறையன்பு, நாட்டன்பு, நட்பு
பன்பு, உறவினரன்பு எனப்பல வகையின-
இவை யாவற்றுள்ளும் மேலானது
தாயன்பேயாகும். தாயன்பு என்றும்
தூய்மையானது. காரணம் கருதாதது.
கரை புரண்டோடும் காட்டாறுபோலப்
பெருக்கெடுக்கின்றது. என்றும் நிலையாக
நிலைத்து நிற்கின்றது.

ஆகவே “தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலு
மில்லை” என்று தக்கோர் புகழுமாறு முன்
னறி தெய்வமாகவும் தெய்வ சிந்தனை
நிறைந்தவளாகவும் விளங்குபவள் தாய்.
நாம் முதல் காணும் உலகமும் தாயே.
இவ்வுலகில் நம்மைப் பத்துமாதம் சுமந்து
பெற்றவளுக்கே தாய் என்ற பதவி கிடைக்க
கிறது. இத்தகைய தாயின் அன்பைக்
கூறுவோம்.

தாய் தன் குழந்தைகளைப் பொன்னி
லும், மணியிலும், பூவிலும் மேலாக எண்
ணிச் சீராட்டித் தாலாட்டி ஈயெறும்பு
கடியாமல் பாதுகாத்து வளர்க்கிறாள்.
நாம் பிறந்தவுடனே தனது இரத்தத்தை
உணவாக்கித் தன்முலையினால் நமக்கு ஊட்டு
கிறாள், எனின் தாயன்பின் சிறப்பு அள
விடற்கரிதாம்.

தன் சேய்க்கு வேண்டிய காலங்களிலே
விதம் விதமான இனிய உணவுகளையும்,
பலவகை உடைகளையும் கொடுக்கின்றாள்.

பிள்ளை துயறும்போதும், நோய்வாய்ப்
படுங் காலங்களிலும் துயராற் துடிக்கின்
றாள். கண்ணீர் பெருக்கிக் கவல்கின்றாள்.
தன் உயிரையே தியாகம் செய்யத் தயா
ராகுகின்றாள். நோயிலிருந்து காக்கும்
பொருட்டுப் பல தெய்வங்களையும்
தொழுது வணங்குகின்றாள். பெருந்தொகை
யான பொருள் செலவழித்து தகுந்த வைத்
தியர்களைக் கொண்டு மாற்றுவிக்கின்றாள்.

அது மட்டுமா பிள்ளை பல குற்றங்க
ளைப் புரிந்தவிடத்தும் பெற்றமனம் பித்
தெனப் பெட்புறக்காட்டிக் கொடுஞ்சொல்
மொழியாது, இன் சொல்பேசி, அன்பு
மழை பொழிந்து, மதலை மொழி மிழற்றி
மகிழ்கின்றாள். என்னே தாயன்பின் சிறப்பு.
இன்னும் தன்பிள்ளை “சான்றேன் எனப்
பிறர் வாய்க்கேட்கும்போது பெற்ற ஞான்
றிலும் பெரிதும் உவக்கின்றாள்.”

மானிடராகப் பிறந்தோர் மட்டுமன்
றிக் கல்வியறிவில்லாத பறவைகளும்,
விலங்குகளும், ஊர்வனவும், நீர் வாழ்வன
வும், தாயன்புடைத்தாய் வாழ்கின்றன
என்பது கண்கூடு. உதாரணமாக எல்லோ
ராலும் விரும்பி வளர்க்கப்படுகின்ற பசு
தன் கன்று தன்னை விட்டு அப்புறம் சென்
றால் இரங்கி அழைத்து, அன்போடு தன்
நாக்கினால் நக்கிப் பாலை ஊட்டக் கொடுக்
கின்றது. ஆகவே பிறந்தநாட்தொட்டு
இறக்கும் நாள் வரை வற்றாத ஊற்று
நீராக இருப்பது தாயன்பென்றால் மிகை
யாகாது. அதற்கு ஈடும் இணையும் அதுவே
என்பதும் ஒரு தலையாகும்.

ஏ. இளங்கோ

8 A

“பொய்மை தன்னலப் பண்பு
வாய்மை தெய்வீகப் பொதுமைப் பண்பு”

மின்சாரத்தின் பயன்கள்

விஞ்ஞானம் உச்சநிலையில் இருக்கும் இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டின் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு வளமுட்டியது மின்சாரம் ஆகும். இம் மின்சாரம் இல்லையேல் விஞ்ஞானம் வளர மார்க்கமே இல்லை. ஏனெனில் விஞ்ஞானம் பலவிந்தைகள் புரிபதுணையாய் இருந்தது. மின்சாரம் அன்றி வேறென்ன? ஒவ்வொரு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கும் ஆதாரமாக இருந்தது: இம் மின்சாரம் விஞ்ஞானம் வளர விதைபோல இருந்தது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் மின்சாரத்தின் பங்கு அளப்பரியது.

இரவைப்பகலாக்கி மனிதனைப் பரபரக்க வைத்ததும் மைக்கல் பரடே அளித்த மின்சாரத்தின் விளைவையாகும். மின்சாரம் கண்டுபிடிக்க முன் மனிதன் இருட்டோடு இருட்டாக, சிறு குப்பி விளக்குகளையும் காய்ந்த மரங்களையும் எரித்து அதன்ஒளியில் சீவியம் நடத்தினான். இரவு நேரங்களில் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாமல் பகலை எதிர்நோக்கினான் ஆனால் இன்றோ பகல் ஏது? இராவேது? என்று கவனியாது தன் வேலைகளைச் செய்கிறான். காரணம் மின்சாரமாகும்.

தினகரனின் ஒளியையே நம்பி வாழ்ந்த மக்களின் மடைத்தனத்தைப் போக்கிய மின்சாரம் வேறு சக்திகளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒளிச் சக்தியைவிட, ஒலி, வெப்பம், குளிர் சக்திபோன்ற பல்வகைச் சக்தி வடிவங்களிலே வேடம் போடுகிறது மின்சாரம்.

மின்சாரத்தைக் கண்டறிந்த மனிதன் மின்சாரத்தைப் பல வழிகளில் பெற்றான்: செங்குத்தான மலைகளில் இருந்து வீழ்கின்ற நீரை நீர் மின்சக்தியாக்குகிறார்கள். நீர் மின் சக்தியைவிட மின் கலங்களில் இருந்தும், தைன மோக்களில் இருந்தும் மின்னைப் பெறலாம். மின் கலங்களிலிருந்து பெறப்படும் மின் சக்தி வானேலிப்பெட்டி (ரேடியோ) மின்குள், மோட்டார் வண்டி போன்றவற்றிற்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றது. இவற்றைவிட நீர் மின் சக்தியே

பெருமளவில் மனிதனின் வாழ்க்கைக்கு உதவியான சாதனங்களையாட்சி செய்கின்றது.

மின் சக்தியிடம் தஞ்சம் புகுந்துள்ள தொழில்களைத்தும் செவ்வனே நடைபெறுகிறது. சீராகவும் சிறப்பாகவும் இபந்தகின்றன. மின்சாரத்தை நம்பியிருக்கும் எத் தொழில்தான் முன்னேற்றம் அடைவதில்லை? இம் மின்சாரம் வீடுகளிலும், அலுவலகங்களிலும், பொது விடங்களிலும் தொழிற்சாலைகளிலும் பொருளாதார வளர்ச்சிகளுக்கும் பயன் படுகிறது. மனிதனை இருளின் பிடியிலிருந்து காப்பாற்றக்கூடிய மின்சாரம் அவனது நாளாந்த தொழில்களைத்தானும் பகிர்ந்து செய்கிறது உலக நடையினுக்கே உயிர்நாடியாகவுள்ள மின்சாரமில்லையேல் இருதயம் நின்று மனிதனைப்போல மாண்ட வாழ்க்கை அசையாது நின்றுவிடும்.

குப்பி விளக்கில் சீவியம் நடாத்திய மனிதனைக் கூத்தாடிச் சீவியம் நடாத்த வைப்பது மின்சார விளக்குகள். இவ்விளக்குகள் இரவு நேரங்களில் இருள்மயமாய்க் கிடக்கும் வீட்டை ஒளி மயமாக்குகிறது. அன்று அடுப்பு வெப்பத்தில் பல மணி நேரம் பரிதவித்த பெண்கள், இன்று மின்சார அடுப்பில் சுலபமாகச் சற்று நேரத்தில் சமைத்துவிடுகிறார்கள். பல்லாயிரம் மைல்களுக்கப்பாலிருந்து செய்திகளைக் கம்பியில்லாத தந்திமூலம் அறிகிறார்கள். குளிர்சாதனப் பெட்டிகள் உணவுகளைப் பழுதடையாது பாதுகாக்கின்றன. மின்சாரத் தூக்கிகள் எம்மால் தூக்கமுடியாத பாரமான பொருட்களைத் தூக்குகின்றன. தையல் எந்திரங்கள் எமக்குத் தேவையான ஆடைகளைத் தைத்துத் தருகின்றன. மின்விசிறிகள் எமக்கு விசிறுகின்றன. இவையாவும் மின்சாரத்தின் விளையாட்டுக்களே. ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு மின்சாரம் துணை புரிகிறது. எனவே ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியில் மின்சாரத்திற்கு முக்கிய பங்குண்டு.

மின்சாரம் மேற்கூறியவற்றைத் தவிர தந்தி, தொலைபேசி, போக்குவரத்திலும்

உரிமை பாராட்டுகிறது. புகைவண்டி நிலையங்களுக்கு செய்தியனுப்ப. அறிவித்தல்கள் மற்றும் புகைவண்டியின் இயக்கத்திற்குமின்சாரம் உபயோகிக்கப்படுகிறது போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் மின்சக்தியால் இயங்குவன. தூர இடங்களிலிருந்து ஒருரோடொருவர் தொடர்பு கொள்ள தொலைபேசி பயன்படுகிறது அதைவிட கம்பி இல்லாமலே செய்திகளை அனுப்புவதும் மின்சாரத்தின்சாதாரண செயலாகும்.

மேற்கூறியவற்றைவிட மருத்துவ விவசாயத் துறைகளிலும் மின்சாரம் அளப்பரிய சேவை செய்கிறது. விவசாயம் செய்வதென்றால் நிலத்தை உழவேண்டும். அப்படியாக உழுந்தொழிலை மின்சார எந்திரம் செய்கிறது. பயிரை அறுவடைசெய்யவும் பயிர்களுக்கு மருந்து தெளிக்கவும், பயிர்களை நடுவதற்கும் பல மின்சார எந்திரங்களுண்டு. அன்று பலர் சோந்து பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சிய வேலையை இன்று ஒரு தனி எந்திரம் செய்கிறது. மருத்துவத் துறையில் "எக்ஸ்" கதிர்களால் மனிதனுடைய உடலினுள் உள்ள குறைபாடுகளைக் கண்டு பிடிக்கின்றார்கள். இப்படியான வாழ்க்கைத் தொழில்களைப் போன்று இன்னும் பல தொழில்களை

யும் சாதித்துள்ளது. பல செயற்கருஞ் செயல்களை நிலைநாட்டியுள்ளது. முகச்சவரத்திலிருந்து மின்வெளி ஆராய்ச்சிவரை மின்சாரம் செய்யும் புரட்சிகள் எண்ணக்கணக்கன்று.

மனித வாழ்க்கைக்கு சீரிய தொண்டாற்றி அழியாப் புகழைப் பெற்ற மின்சாரம் மனிதனுக்குத் தீமையுஞ் செய்கிறது. இத்தீமை மின்சாரத்தின் பிழையன்று மின்சாரத்தைப் பாவிப்பதில் உண்டான பிழையால் ஏற்பட்ட தீமையாகும். எனவே மின்சாரத்தை உபயோகிக்க அறிவு வேண்டும் அந்த அறிவு இருந்தால்தான் மின்சாரத்தைப் பாதுகாப்பாக உபயோகிக்க முடியும் மின்சாரத்துடன் பழகுவது அபாயமானது. மனிதனின் உயிருக்கே பங்கம் விளைவிக்கக்கூடியது. மனித வாழ்க்கையைப் பல படிகள் உயர்த்திய மின்சாரம் மென்மேலும் மானிட வாழ்க்கைக்கு ஓபாது தொண்டாற்றும் என்பதிற சந்தேகமில்லை. மின்சாரத்தின் பயன்கள் சொல்லும் தரத்தினதன்று.

ம. குமரேந்திரன்
8 A

அறியேன் எந்தன் எதிர்காலம்

தற்கால விஞ்ஞான உலகிலே — கொடிய இக்காலப் பொருளாதார நலினிலே நற் பெற்றோர் மகனாகப் பிறந்தேன் — எனினும் நான் அறியேன் எனது எதிர்காலம்.

போட்டி பூசல் பொறுமை நிறை குழல் கண்முடி புகைக்கின்ற நாகரீகப் போக்கிலே

காட்டுகின்ற திறமைக்கன்றி லஞ்சத்தில் — தினம் கை கொடுத்து மதிப்பளிக்கும் காலத்தில் (தற்கால)

பிறந்து வளர்ந்து பதினான்கு வயதிலே பெறும் கல்வியாவும் மிகுந்திருந்த வேளையில்

உறவு உள்ளம் நான் வளர்க்கும் மாடு ஒன்றில் நிதம் உண்மை பாசம் கொள்ளுது புதுவேகத்தில் (தற்கால)

அன்பு ஆர்வம் ஆராவிரும்பம் மாட்டிலே — அதனால் எனது கல்வி யார்வம் கீழ்ப் போக்கிலே

இந்நிலையை என் சகோதரர் வெறுப்பதை — காண என் அழங்குப் பிடியின் வேகம் கூடுது. (தற்கால)

பி. கெங்கராஜர்
9 C Sc.

ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற்கும் அணுசக்தி

10னிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சக்தி களில் மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்த சக்தி அணுசக்தியாகும். இந்த ஆற்றலைக் கணிதச் சமன்பாட்டின்மூலம் உலகுக்கு அளித்தவர் அல்பேட் ஜன்ஸ்டீன் ஆவர். அச்சமன்பாடு $E = MC^2$ ஆகும். E என்பது ஆற்றலையும் M என்பது ஆற்றலாக்கப்பட்ட பொருளின் திணிவையும் C என்பது ஒளியின் வேகத்தையும் குறிக்கும். ஒளியின் வேகம் ஒரு செக்கனுக்கு 3×10^{10} சதமீற்றர் ஆகும். சமன்பாட்டில் வர்க்கம் இருப்பதால் சிறிய அளவு பொருளில் இருந்து மிகப் பெரும் ஆற்றல் கிடைக்கும் என்று அறிய முடிகிறது.

அணு சக்தி அணுச்சிதைவு முறை அணுச்சேர்க்கை முறை என இரண்டு முறைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. யுரேனியக் கட்டியில் உள்ள ஒரு யுரேனியம் அணுவை நியூட்ரன் துகளைக் கொண்டு தாக்கினால் அந்த அணு சிதைவடைந்து அணுவின் நிறையின் ஒரு பகுதி ஆற்றலாக மாறுகின்றது. அத்துடன் அந்த அணுவிலிருந்து இரண்டு மூன்று நியூட்ரான் துகள்களும் உண்டாகின்றன. இவை மற்ற அணுக்களைச் சிதைத்து மேலும் சக்தியையும் நியூட்ரன் துகள்களையும் உண்டாக்குகின்றன. இப்படியாக ஒரு சங்கிலித் தொடர் போல அணுச்சிதைவு இயக்கம் தொடர்ந்து நடைபெற்று மேலும் மேலும் ஆற்றல் உண்டாகின்றது. இதுவே அணுச் சிதைவு மூலம் ஆற்றலைப் பெறும் வழியாகும்.

அணுச் சேர்க்கை முறையில் ஆற்றலைப் பெறுவதற்கு ஐதரசன் பயன்படுகின்றது. ஐதரசன் தனிமங்களிலேயே இலேசானது. இதில் ஒரு புரோட்டன் மட்டும் உண்டு. இவ் அணுவின் ஐசடோப்பு டியூட்டீரியம் எனப்படும். டியூட்டீரிய அணுக்கருவில் ஒரு புரோட்டனும் ஒரு நியூட்ரனும் உண்டு. இதனால் இது கனமான ஐதரசன் எனக் கூறப்படும். இரண்டு டியூட்டீரிய அணுக்கள் சேர்ந்து ஹீலிய அணுவை உண்டாக்குகின்றன. டியூட்டீரிய அணுக்களை விட அவற்றால் உண்டாகும் ஹீலியம் நிறை குறைந்தது. இப்படிக் குறையும் நிறை ஆற்றலாக மாற்றப் படுகிறது இதுவே அணுச் சேர்க்கை

யால் ஆற்றலை உண்டாக்கும் முறையாகும். அணுப்பிளவு முறையிலும் பார்க்க அதிக ஆற்றல் அணுச் சேர்க்கை முறையில் உண்டாகிறது.

இயற்கையாகக் கிடைக்கும் யுரேனியத்தில் யுரேனியம் 238, யுரேனியம் 235 என இருவகை உண்டு. இதில் யுரேனியம் 235 மட்டுமே அணுச் சிதைவுக்குப் பாவிக்கப்பட்டது. இதைப் பிரித்தெடுப்பது மிகவும் கடினமான காரியம். அணுக்குண்டு செய்யப்படும் யுரேனியக் கட்டி சிறிதாக இருந்தால் அணுச் சிதைவால் வெளிவரும் நியூட்ரான்களைக் கவரமுடியாமல் போய்விடும். எனவே கட்டியின் பருமன் கணித்தறியப்படவேண்டியிருந்தது. வேகமான நியூட்ரான்களைக் காட்டிலும் வேகம் குறைந்த நியூட்ரான்களே அணுச்சிதைவுக்கு ஏற்றது. கிராஃனப்பட்டினால் நியூட்ரானின் வேகத்தைக் குறைக்க முடியும். யுரேனியம் 235 ஐயும் கிராஃனப்பட்டையும் படலம் படலமாக ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக இடுக்கித்தொடரியக்கத்தைத் தூண்டிவிடுவோமாயின் யுரேனியம் 235 அணுக்கள் சிதைவடைந்து அணுச் சிதைவியக்கம் சங்கிலித் தொடர் போல நடைபெற்று வெப்பம் அதிகரித்து ஒரு நொடிக்குள் அடுக்கே தூள் தூளாகி விடும். இதை ஒரு வலுவான உறைக்குள் அமைத்தால் அதுவே அணுக்குண்டாகும். வலுவான உருக்கு உறைக்குள் அமைந்திருப்பதால் யுரேனியம் பெரும்பகுதி சிதைவடையும்வரை வெடிக்காமல் இருந்து பின் திடீரென வெடித்துப் பயங்கரமான அழிவை உண்டுபண்ணும். தொடரியக்கம் நடைபெறுவதற்கு ஒரு குறிக்கப்பட்ட அளவு யுரேனியம் வேண்டும். இந்தக் குறிப்பிட்ட அளவுள்ள யுரேனியம் அடுக்கை அணுக்குண்டுக்குள் அமைத்தால் காற்றில் உள்ள நியூட்ரன்களால் தொடரியக்கம் ஆரம்பித்துத் தானாகவே அணுக்குண்டு வெடித்துவிடலாம். எனவே அந்த அளவு யுரேனிய அடுக்கை அமைக்காமல் அதை இரண்டாகவோ அல்லது மூன்றாகவோ பிரித்து அடுக்கு அமைக்கப்படும். அணுக்குண்டு போடப்படும்போது பிரித்து வைக்கப்பட்ட பகுதிகள் ஒன்று சேர்க்கப்படும். அப்

பொழுது தொடரியக்கம் ஆரம்பமாகித் துண்டு வெடிக்கிறது.

அணுச் சிதைவைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமாயின் அதை நாம் ஆக்கவேலைக்குப் பயன்படுத்தமுடியும். அப்படிப் பயன்படுத்த உபயோகிப்பதே அணு உலை ஆகும்; அணு உலையிலும் யுரேனியத்தைப் பயன்படுத்துவார்கள். அணுச் சிதைவைக் குறைப்பதற்கு தனிப்பிகளைப் பாவிப்பார்கள். இவை அநேகமாக கட்டியத் தண்டுகளாகும். யுரேனியத்தையும் கிராஃனபாட்டையும் அடுக்கி கட்டியத் தண்டுகளையும் செருகி விடப்பட்டிருக்கும். இவை உலோக கலன்குள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கட்டியக் கோல்களை இழுத்தால் தொடரியக்கம் நடைபெறும். கட்டியத் தண்டுகளைக் கொண்டு தொடரியக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம், இதுவே அணு உலையாகும். இதைக் குளிர்ச் செய்ய நீரோட்டக் குழாய்களும், கதிர் வீச்சிலிருந்து காக்கக் காப்பு அரணும் தேவை.

அணு உலையின் பயன் மிகவும் அதிகமானது. அணு ஆற்றல் உண்டாகும் வெப்பத்தால் அணு மின்சார நிலையங்களை அமைக்கலாம். அணுச் சிதைவு வெப்பத்தால் நீரை ஆவியாக்கி நீராவிச் சுழலியை இயக்கி டைனமோவைச் சுற்றச் செய்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும். அணு உலையைக் கப்பலிலோ அல்லது நீர் மூழ்கிக் கப்பலிலோ பொருத்தி அவ் வெப்பத்தால் நீராவிச் சுழலியை இயக்கிப் பெரிய கப்பல்களையும்-நீர் மூழ்கிக் கப்பல்களையும் இயக்கலாம். ஒரு முறை அடுக்கை அமைத்தலில் எரி பொருள் நிரப்பும் தொல்லையின்றிப் பலகாலம் பயணம் செய்யலாம். அணு உலையிலிருந்து கிளம்பும் நியூட்ரன்களைக் கொண்டு பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்யலாம். அணு உலையிலிருந்து வெளிவரும் ஆற்றல் மிகுந்த நியூட்ரன்களைக் கொண்டு பொறி இயல், மருத்துவம், இரசாயனம், உயிரியல் போன்ற பல துறைகளுக்கும் பயன்படும் ஐசடோப்புக்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

ஐசடோப்பு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு தனிமத்தின் மற்றொரு வடிவம் ஆகும். இது இரசாயனப் பண்புகளில் தனிமத்

தையே ஒத்திருக்கும். ஒரு தனிமமும் அதன் ஐசடோப்பும் ஒரே அணு எண் உடையதாக இருக்கும். ஆனால் அணு நிறை மாறுபட்டிருக்கும். ஒரு தனிமத்திலுள்ள அணுக்களில் புரோத்தன்களின் எண்ணிக்கை மாறாமல் நியூத்திரன் அதிகரித்து இருக்குமாயின் அது அந்தத் தனிமத்தின் ஐசடோப்பு என்று சொல்லப்படும். ஐசடோப்பு கதிரியக்கம் உடையது.

ஐசடோப்புக்களின் உதவியால் மனிதனின் உடம்பிலுள்ள கட்டிகளை அழிக்க முடியும். சாதாரண உப்பு சோடியம் குளோரைட் என்று அழைக்கப்படும். இதில் சோடியம் 23 எனும் தனிமம் உண்டு. சோடியம் 24 எனும் கதிரியக்கமுள்ள சோடியம் 24 ஐத் தயாரித்து உடம்பினுள் செலுத்தினால் இரத்தம் செல்லுமிடங்கட்குச் சோடியம் 24 பரவும். கதிர் வீச்சைக் கண்டறியும் கருவிகளால் இரத்த ஓட்டத்தின் தன்மையை மிகவும் நன்றாக அறிந்து கொள்ளலாம். தாவரங்களில் உரம் எவ்வாறு உறிஞ்சப்பட்டுப்பரவுகிறது என்று அறியவேண்டுமாயின் தாவரத்தால் உறிஞ்சப்படும் பொஸ்பரம் 31 உடன் கதிரியக்கம் உடைய பொஸ்பரம் 32 கலக்கப்படும். இப்போது இது தாவரத்தால் உறிஞ்சப்படும்போது கதிர்வீச்சை அளவிடும் கருவிகளினால் உரம் எவ்வாறு பரவுகின்றது என்று அறிந்து கொள்ள முடியும். கதிரியக்க ஐசடோப்புக்களினால் உணவுப் பொருட்களைப் பாதுகாத்துவைக்க முடியும்.

அணுச் சேர்க்கை முறையில் அணு சக்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கு இரண்டு ஐதரசனின் ஐசடோப்புக்கள் சேர்ந்து ஹீலியமாக மாற்றப்படும். இப்படியான ஒரு இயக்கம் நடைபெறுவது மிகவும் கடினம். இப்படியான ஒருதாக்கம் நடைபெற வேண்டுமாயின் மிகவும் உயர்ந்த வெப்ப நிலை தேவை. அந்த வெப்ப நிலையில் மூலகங்களின் அணுக் கருவிகளும் - இலத்திரன்களும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். இந் நிலையைப் பிளாஸ்மா நிலை என்று சொல்வார்கள். சூரியனிலும் நட்சத்திரங்களிலும், இவ்வெப்பநிலை உண்டு. எனவே அங்கு அணுச் சேர்க்கை நடைபெற்று அளப்பரிய ஆற்றல் அள்ளி வீசப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

ஐதரசன் குண்டுத்தயாரிப்பில் இப்படியான பிளாஸ்மாநிலையை அடையத்தக்க வெப்பநிலையை உண்டுபண்ணுவதற்கு ஒரு அணுக்குண்டை உபயோகிப்பார்கள். ஒரு அணுக்குண்டைச் சுற்றி ஐதரசன் ஐசடோப்பான டியூரியத்தை வைத்து அதைச்சுற்றி உருக்கு உறையொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அணுக்குண்டை வெடிக்கச் செய்யும் டியூரியம் பிளாஸ்மா நிலையை அடைய அணுச் சேர்க்கை உண்டாக்கி மிகப்பெரும் ஆற்றலுடன் ஐதரசன் குண்டு வெடிக்கிறது. இது அணுக்குண்டைவிடப் பல மடங்கு சக்தி வாய்ந்தது. பிளாஸ்மா நிலையை ஆய்வுகூடத்தில் உருவாக்குவதில் விஞ்ஞானி

கள் பாடுபட்டுவருகிறார்கள். இம் முறை வெற்றியளித்தால் உலகப் பரப்பில் 3 பகுதியில் நீரிலிருக்கும் பாரமான ஐதரசனை உபயோகித்து பல கோடி ஆண்டுகட்குத் தேவையான சக்தியைப் பெறலாம்.

மனிதன் தன்னுடைய ஆற்றலினால் தன்னையே அழித்துக் கொள்ளவும் முடியும், வளமிக்க வாழ்வையும் காணமுடியும்.

சி. அனந்தசகாயன்
9 C (Sci.)

ஏழையரும் ஏதலரும் இழிந்தோர் தாமும்
இருக்கின்ற இடமே உன் பாதபீடம்.
பாழாம் அந் நெடும் பள்ளத்திறங்கி, உன் தன்
பதமலர்கள் பதியும் இருள் ஆழம் தொட்டு,
தாழ என் தன் தலை தாழ்த்த எண்ணுவேன், என்
தருக்கு அந்த எளிமைக்குத் தாழவில்லை,
ஏழையரும் ஏதலரும் இழிந்தோர் தாமும்
இருக்கு மிடம் அதுவே உன் பாதபீடம்.

ஏழையரும் ஏதலரும் இழிந்தோர் தாமும்
இரந்துடுத்தும் சுந்தலே உன் ஆடையாக,
தோழமை பூண்டு அகதியரைத் தொடரும் உன் தன்
சுலபத்தை என் செருக்கரல் தொடவும் போமோ?
பாழாம் என் சிறு உளமும் உன்னை அங்கே
பார்க்க வரும் பாதையினிற் படிவதாமோ?
ஏழையரும் ஏதலரும் இழிந்தோர் தாமும்
இருக்குமிடம், ஐயா. உன் பாதபீடம்

கீதாஞ்சாலி : 10

நான் கல்வியமைச்சர் ஆனால்.....

நான் இக்காலக் கல்வியமைப்பிற்கேற்பக் கல்வி பெறுகிறேன். இந் நாட்டிலுள்ள எல்லாச் சிறுவரும் என்னைப் போலவே கல்வி கற்கிறார்கள். இலவசக் கல்வியாலும், கட்டாயக் கல்வியாலும் எல்லோரும் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவராகிறார்கள். இலக்கியம், பாஷை, கணிதம், சரித்திரம், விஞ்ஞானம் முதலிய பலபாடங்கள் எல்லாம் பள்ளிக்கூடங்களிலும் போதிக் கப்படுகின்றன. எல்லோரும் எல்லா விஷயங்களிலும் ஓரளவுதேர்ச்சியடைகிறார்கள். ஆகவே இக்காலக் கல்வி முறையைப் பலரும் மெச்சுவர். ஆனால் அவர்கள் இதிலுள்ள குறைகளைக் காண்பதில்லை. இக்கால மாணவர்கள் அரசாங்கத்திலுள்ள கணக்கர் தொழிலுக்கும், மருத்துவம், பொறியியல் முதலிய பிறதொழில்களுக்கும் பயிற்றப்படுகிறார்களேயன்றி, கல்வியினால் உண்மைப் பயனை அடைவதில்லை. பள்ளிப்படிப்பை முடித்ததும் தாமாக ஒரு தொழிலைச் செய்யமாட்டார். அவர் கற்ற நூற் கல்விதானும், ஆடுமேய்ந்தாற்போல் அங்கொன்றும் இங்கொன்றமாகப்பலவற்றிலும் கற்ற அற்பக் கல்வியேயன்றி ஒன்றிலேனும் 'முற்றுந் துறை போய்' கல்வியான்று. மேலும் இக்காலக் கல்வி முறையானது கிராமங்களிலுள்ள படித்தவர்கள் நகரங்களை நோக்கிப் படையெடுக்கத் தூண்டுகின்றது. ஊரிலே கற்ற கல்வி அவ்வூரிலேயே பெரும்பான்மையும் பயன்படுவதில்லை. இத்தகைய கல்வி முறை எவற்றிற்கு?

நான் கல்வியமைச்சர் ஆனால் இக் கல்வித் திட்டத்தையே முற்றும் மாற்றியமைப்பேன். கல்வி கற்கும் ஒவ்வொரு சிறுவனுக்கும் தொழிற் கல்வியை முக்கியமாகப் போதிக்க வழி செய்வேன். மாணவர்களுடைய நாட்டத்திற்கேற்ப விரும்பும் தொழிலில் அவர் வல்லவராக வர வாய்ப்பளிப்பேன். பிற நாட்டுச் சரித்திரங்களுக்குப் பதிலாக நம் நாட்டுச் சரித்திரங்களையும் பெருமைகளையும் மாணவர்கள் கற்க வழி செய்வேன். அதனால் மாணவர்களுக்குத் தம்நாட்டறிவும் அபிமானமும் வளர்ந்துகொண்டுவரும். நாட்டின் கடந்த கால வாழ்வு தாழ்வுகளைச் சிந்தனை செய்து அதன் வருங்கால வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுபவர். தம் நாட்டிலக்கியங்களைப் படித்து அதன் பண்பாட்டை அறிந்து போற்றுவர். இவ்வித நூற்கல்வி ஒருவேளையும் தொழிற் கல்வி மறுவேளையும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் போதிக்க முயலுவேன் குடிசைக்கைத்தொழில்களும் பிறவும் தொழிற்கல்

வியில் இடம் பெற பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைப்பேன். இதனால் ஒவ்வொரு மாணவனும் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு வெளியேறும்போது தொழிலறிவும் நூலறிவும் உடையவனாக விளங்குவான்.

நம் நாடு ஓர் விவசாய நாடு. நம் நாட்டு மக்களின் பிரதான தொழில் உழவே. நாம் பாடசாலைகளில் போதிக்கும் கல்வி நாட்டின் பிரதான தொழிலாகிய உழவுக்கு உறுதுணையாய் இருக்க வேண்டும். உத்தியோகங்களில் மோகன்கொண்ட இளைஞர்களை உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட வழிவகுப்பேன். இப்போது நிலவியலும் பிற போக்கான நிலையை எனது கல்வித்திட்டம் நீக்கும். பொருளாதார முன்னேற்ற நாடுகளில் உள்ளவர்களைப்போல் நம் நாட்டு இளைஞர்களும் உழவுத் தொழிலை விருத்தி செய்யவும் அதிர் பல்வேறு புதிய முறைகளைக் கையாளவும் கற்பார்கள். குறைந்த படிப்புடையோரும் பட்டதாரிகளும் தத்தம் கல்வியறிவைப் பயன்படுத்தி வேளாண்மை செய்வர். அதனால் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரம் உயரும். வேலையற்றோரைக் கவனிக்கும் இலாகாவும் வேலையற்று நாளடைவில் இல்லாதொழியும்.

எனது கல்வித் திட்டத்தின்மூலம் படித்தவர்கள் எல்லோரும் தத்தம் ஊர்களிலேயே தம் கல்வியைப் பயன்படுத்துவர். மருத்துவர்களின் சேவையும், புலவர்களின் அறிவும், கலைஞர்களின் தொண்டும், தெர்ழில் வல்லாளர்களின் திறனும் அவரவர் ஊர்களில் பயன்பட்டு ஒவ்வொரு ஊரும் மற்ற ஊர்களைப் பார்த்து போட்டியிட்டுமுன்னேறும். ஒவ்வொரு ஊரிலுமுள்ள அறிஞர்களும், கலைஞர்களும் தம் ஊர்களில் சிறந்த முறையில் தொண்டாற்றி மக்களை நல்ல பண்புடையவர்களாக்குவார்கள். அதனால் பிற்போக்கானகிராமம் முற்போக்கான கிராமம் என்ற பாகுபாடு நீங்கி நாடெங்கும் முன்னேற்றமடையும்.

எனது கல்வித் திட்டம் அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் கைவினைஞர்களையும் ஓரிடத்திலே சேர்த்துக் குவிக்காது. ஓரிடத்தை மாத்திரம் நாகரிகத்திலும் பொருளாதாரத்திலும் உயர்ந்ததாக அமைக்காது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கேற்ற முறையில் கல்வியூட்டி ஒவ்வொருவரையும் தொழிலிலும் நூலிலும் திறமையுடையவராக்கி அவரவர் கற்ற தொழிலும் அறிவும் அவரவர் பகுதிக்கு பயன்படச் செய்வதே என் கல்வித்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அவை இன்றைய நாட்டு நிலைக்கு ஏற்றதென்பது புலப்படும்.

யோ. சர்வேஸ் வரன்
9-ம் வகுப்பு A

நாலடியார் வரலாறு

“நாலும் இரண்டும் சொல்லுக் குறுதி” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதில் நாலு என்பது நாலடியாரைக் குறிக்கும். இரண்டு என்பது திருக்குறளைக் குறிக்கும். நாலடியார் என்பதற்கு நாலடிகளை உடைய வெண்பாவாலாகிய நூலென்பது பொருள். ஈரடிகளையுடைய குறள் வெண்பாக்களை உடையது திருக்குறளாகும். நாலடியென்பது பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைக் காரணப் பெயர். நான்கு அடிகளைக் கொண்டது நாலடியார் என்பதில் ‘ஆர்’ விசுதி திருக்கோவையார் திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானசித்தியார் என்பவற்றைப் போன்ற மரியாதையார்வு கொடுத்து வந்தது. வெண்பாக்களை உடைமையேன்றி, வைகை நதியில் விடப்பட்ட ஏடுகளில் நானூறு பாடல்களும் நீர் நிலைக்குமேல் நாலடி உயரம் நின்றன எனும் காரணம்பற்றியும் நாலடியார் என்னும் பெயர் இந் நூலுக்கு வந்ததெனக் கூறுவர்.

தண்டதமிழ் மாந்தர் கண்ட நூல்களுள் — சங்கமேறிச் சிறப்புப் பெற்ற பற்பல நூல்களுட் சில மாண்டுவிட்டன. எஞ்சியவை சில இருந்து புகழ்மொழி பரப்புகின்றன. அவை பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலான நூல்களைச் சேர்ந்தன. இவைகளுள் நாலடியார் முதலாவது இடத்தைப்பெற்றுள்ளது, நானூறு பாக்களைக் கொண்ட வேறு நூல்கள், அகநானூறு, புறநானூறு, என்பன. இவை போன்றே நாலடி நானூறு என்றும் நாலடியாரைச் சொல்வதுண்டு. இன்னும் வேளாண்வெதம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

நாலடியார் நூலில் சொல்நயம், பொருள்நயம் சிறந்து காணப்படுகின்றன. நீதி நூல்களுள் தலைசிறந்ததாகவும் உலகப் பொது நூலாகவும் விளங்கும் திருக்குறளுக்கு அடுத்தபடியாகப் பெருமையுற்று விளங்குவது நாலடியாராகும். நாலடியாரை இயற்றியோர் நானூறு சமண சமய முனிவர்களாவர். இச்சமணர்கள் அருக்தக் கடவுளையே முழுமுதற் கடவு

ளாகக் கொண்டு வணங்கினர். ஆதலால் இவர்கள் மதத்தை அருகத மதம் எனவும் இவர்களை அருகதர் எனவும் வழங்கினர். இந்நூலில் துறவறவியலையே முதற்கண் கூறியுள்ளனர்.

சீவகசிந்தாமணி, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு முதலிய பெருங்காப்பியங்களுக்கு உரைசெய்தருளிய நச்சினர்க்கினியார், பரமேலமுகர் முதலிய ஆசிரியர்கள் தத்தம் உரைகளில் இந்நூலில்மேற்கோள் எடுத்தாண்டுள்ளனர். இந்நூல் கடைச் சங்க காலத்தில் ஆக்கப்பட்டது.

இந்நூலைத் தொகுத்துப் பதுமனார் என்பார் இயற்றினார். இவ்வுரை கிடைத்திலது. திருக்குறள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது போலவே நாலடியாரையும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்றாக வகுத்தார்கள்.

இந்நூல் வரலாறு:-

ஒரு காலத்தில் எண்ணூயிரம் ஜயன முனிவர்கள் கொடும் பஞ்சத்தால் தேசம் விட்டு பாண்டிநாட்டைந்து அந்நாட்டரசனால் ஆதரிக்கப்பட்டு வந்தனர். அவர்கள் சில காலஞ் சென்றபின் பஞ்சம் நீங்கித் தம் தேசஞ் செழிப்படைந்ததை அறிந்து ஊருக்குப் போக விடைதரல் வேண்டுமென பாண்டிய மன்னனான உக்கிரப் பெருவழதியை வேண்டினர். பல சாத்திரங்களிலும் வல்ல புலவர்கள் இருப்பது தனது இராச சபைக்கு அணியெனக் கருதிய மன்னன் அவர்கள் தன்னை விட்டு நீங்குவதை விரும்பாது அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவில்லை. அதனால் முனிவர்கள் ஒருநாளிரவில் யாருமறியாதபடி பாண்டிநாட்டை விட்டகின்றனர். பொழுது விடிந்தபின் அம்முனிவர்கள் போன வழி தெரியாது திகைத்து அவர் தம் உறைவிடங்களைச் சோதனை செய்யும்போது ஒவ்வொரு முனிவர்களின் ஆசனத்தின்கீழும் ஒவ்வொரு பாடல் எழுதிய சீட்டுவைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பாடல்கள் அநேகமாக ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருந்தமையால் அவை அரசனது

உத்தரவின்படி வைகையில் எறியப்பட அவற்றுள் நானூறு பாடல்கள் எதிரேறிக் கரைசேரவே அவற்றை மன்னன் ஒரு நூலாக்கி நாலடியார் எனப் பெயரிட்டு வழங்கினான்.

இம்மைப் பயன்களையும் மறுமைப் பயன்களையும் அடைவதற்குரிய உறுதிப் பொருட்கள் நான்கு, அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகியவையாம். இவற்றுள் வீடு என்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின் "அற்றது பற்றெனிலுற்றது வீடு" எனவும், "பரனை நினைத்திம் மூன்றும் விட்டதே பேரின்ப வீடு" எனவும் அறிஞர் செப்புகின்றனர். இதுவே நாலடியார் நூதலும் பொருளாகும்.

அரசர், அந்தணர், தாய், தந்தை, ஆசிரியர், நண்பர், உறவினர், மோலோர் முதலியோரின் தன்மைகளை உணர்ந்து அவர் மாட்டுத் தக்கவாறு ஒழுகி, இம்மை இன்பம் பெறுதலும்; உடல் பொருள், நிலையாமை உணர்ந்து அவற்றிற் பற்றற்று துறவொழுக்க நெறிநின்று முத்தி பெறுதற்கு உபாயந் தேடிக்கொள்ளலுமாகிய நெறிமுறைகளே நாலடியாரில் வற்புறுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளனவாம். நாலடியாரில் கூறப்பட்ட விடயங்கள் யாவும் பல தேசத்தவர்க்கும் பல மதத்தவர்க்கும் பொதுவாக விருப்பதால் இந்நூல் வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கிவருகின்றது.

சு. விஜயலட்சுமி

9 D.

கல்வியின் இலட்சியம் பொருள்களை அறிவது மட்டுமன்று வேலைக்கு அடி கோலுவதும் அன்று, சான்றோகைவும் அறிஞகைவும் ஆக்குவதேயாகும்

ரஸ்கின்

எதைச் செய்தாலும் அதில் உள்ளத்தைப் பதியவைத்து, உறுதியோடு செய்ய வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட வேலை எவ்வளவு சிறியதாக இருந்தாலும், அதனை உண்மையோடு செய்ய வேண்டும்
யே. எஷ். பிரை

புலவர்கள் கண்ட பெண்கள்

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்” என்று திருவள்ளுவர் தமது பொய்யா மொழியில் பெண் குலத்தின் மாண்பை எடுத்துக் கூறுகிறார். திருவள்ளுவர் மட்டுமல்ல பண்டைக் காலத் தமிழ்ப் புலவர்களில் பெரும்பாலானோர் பெண்குலத்தின் பெருமையையும் பெண் குலத்துக்குரிய பண்புகளிலிருந்து சிறிதும் வழுவாது கற்பின்பெற்றி நின்ற கற்பின் செல்விகளையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். கவியரசன் கம்பனும் தான் இயற்றிய இராமாயணத்தில் கற்பின் செல்விகளை வாயாரப்புகழ்ந்துள்ளனர். பயன்தரக்கூடிய நெற் பயிர்களின் இடையே கேடு விளைவிக்கும் களைகளும் வளர்ந்து இருத்தல் போல் கற்பின் செல்விகளாம் கண்ணகி கைகேயி போன்றவர்களுடன் வஞ்சனையே உருவான கூனி போன்றவர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களும் நம்கவிச் சக்கரவர்த்தியாம் கம்பனின் கண்களிலிருந்து தப்பிவிடவில்லை. கம்பர் அவர்களுக்கு வாயார வசை மொழி தரவும் தயங்கவில்லை.

இராமனுக்கு முடிசூட்டுவது என அயோத்தி நகரம் முழுவதும் அமராவதியோ என ஐயுறும்வண்ணம் அலங்கரிக்கப்படுவதைக் கண்ணுற்ற கூனி, கடுஞ்சினம் உற்றாள். உடனே அதைத் தடுத்துவிட துடித்துத்தாள். அப்போது அவளது நிலையை கம்பர் “இன்னல் செய் இராவணன் தீமை எல்லாம் கூனியின் உருவத்தில் வந்துளது” என மிக அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார். நித்திரை செய்துகொண்டு இருக்கும் கைகேயியைக் கூனி எழுப்பி விஷயத்தைக் கூறியதும் கைகேயி பதட்டம் அடையவில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கைகேயியின் பெருந்தன்மைக்கு இவ்வகத்தில் ஈடு இணை எதுவும் இல்லையெனவே கூறிவிடலாம். கூனி கைகேயியிடம் “உனக்கு மாபெரும் தீமை வரப்போகிறது” என்று கூறியவுடன் கைகேயி கூறும் பதிலைக் கம்பர் அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறார். “பகைவரை வெல்லவும் கொல்லவும் கூடிய வானை வைத்திருக்கும் என் சிறார் இருக்கும்போது எனக்கு என்ன துன்பம் வந்துவிடமுடியும்?” எனக் கேட்பதாகக் கம்பர் அழகாகவும் அதே சமயத்தில்

கருத்தாழத்துடனும் எடுத்துக் கூறுகிறார். கைகேயின் மகன் ஒருவனே ஆனால் அவளோ அவனை மாத்திரம் மகனாகப் பாவியாமல் நான்கு பிள்ளைகளையும் தன்பிள்ளைகளாகப் பாவித்து “என் சிறார்” என்று கூறுகிறாள். பின்னர் கூனி இராமன் முடிசூடப்போகிறான் எனக் கூறியதும் அளவிலா மகிழ்ச்சி கூர்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறாள். இத்தகைய நற்குணமுள்ள கைகேயியின் பெருமையைக் கம்பன் மட்டுமல்ல கம்பனைப்போல் பல்லாயிரம் புலவர்கள் வந்தாலும் எடுத்துக் கூறவே முடியாது. ஆனால் “காலக் கூற்றானை” கூனி மெல்ல மெல்லக் கைகேயியைத் தன் கருத்துக்கிசையச் செய்கிறாள். “அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்பியும் நகருமன்றே” ஆனால் இத்தகைய கைகேயி தசரதன் எவ்வளவு மன்றாடியும் தான் பிடித்ததே சரியென விதியால் மதி இழந்து வாதாடுகிறாள்,

அன்னையிலும் மேலாகத் தன் மீது அன்பு செலுத்திய தன் சிற்றன்னை கைகேயி தன்னை அழைப்பதை அறிந்ததும் இராமன் உடனே கைகேயியிடம் வருகிறான். அப்போது கைகேயி “உனக்கு உன் தகப்பனார் ஒரு கட்டளையிட்டிருக்கிறார்” எனக் கூறியதும் உங்கள் இராமன் “தந்தை கட்டளையன்றி உங்கள்கட்டளையானாலும் நான் மறுப்பேனா?” எனக் கூறியதும் கைகேயி சிறிதும் இரக்கமின்றிப் பின்வருமாறு கூறுவதாகக் கம்பர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“ஆழி சூழ் உலகமெல்லாம்
பரதனே யாள நீ போய்த்
தாழிரும் சடைகள் தாங்கி
தாங்கரும் தவமேற்கொண்டு
பூழி வெம் காணம் நண்ணிப்
புண்ணியத் துறைகள் ஆடி
ஏழி ரண்டாண்டின் வாடுவென்
றியம்பினன் அரசன் என்றான்”

இவ்வாறு கைகேயி முதலில் விண்ணவரும் மண்ணவரும் போற்றும் கற்புக்கரசியாகவேண்டி விளங்கி பின்னர் ஊழிப்பெரு

வலியால் மதி இழந்து இராமனை வனத்துக்கும் கணவனை மரணத்துக்கும் அனுப்புகிறார். கம்பன் மட்டுமல்ல புதுமைக் கவிஞன் பாரதியும் பெண் குலத்தின் மதிப்பிடற்கரிய பெருமையையும் அது “புல்லிடை உக்க அமிர்தம்” போல இருப்பதையும் கண்டு உள்ளம் குமுறினர். வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்பதை அறவெறுத்தார் அவரது உள்ளக் குமுறல்களின் வெளிப்பாடே அவர் பூட்டிய “பெண்” என்னும் பாடலாகும். அவரது உள்ளத்தில் பெண்ப்படி இருக்கவேண்டும் என நினைத்தாரோ அப் பெண்ணை அவரின் இலட்சியப் பெண்ணாக இருக்கிறார். அவர் தமது இலட்சியப் பெண்ணை மனத்தில் இருத்தி ஒரு பெண்ணுக்கு இருக்கவேண்டிய குண நலன்களைத் தமது தேனினும் இனிய பாடல்கள் மூலம் வெள்ளிடைமலை போல் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

அன்பின் உருவமும் ஒழுக்கத்தின் பிறப்பிடமுமான கண்ணகியே சிலப்பதிகாரத்தின் சதாநாயகி. கண்ணகியின் கற்பு நெறிக்கு ஒப்பான கற்புடை மகளிரை இன்று மட்டுமல்ல இன்னும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றாலும் காண்பதரிது எனக் கூறினால் அது மிகையாகாது. திருமணமான சில நாட்களில் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து மாதவியுடன் வாழ்ந்து பின்னர் அவளிடம் வெறுங்கையுடன் திரும்பி வந்த போதும் அவள் தன் கணவரை முக மலர்ச்சியோடு சிறிதும் முக வாட்டமோ, மன வாட்டமோ இன்றி வரவேற்றதுடன் அவனுக்குத்

குத் தேவையான பணத்தையும் மனமு வந்து கொடுத்தாள். “கணவனே கண்கண்ட தெய்வம்” எனக் கொண்டு அவன் சென்ற இடத்துக்குத் தானும் சென்றாள். அவ்வாறு அக் கற்பின் செல்வி கண்ணின் மணியெனப் போற்றி வந்த அருமைக் கணவன் இறந்த செய்தியைக் கேட்டதும் அவன் பெண்ணின் இலட்சியமாகிய பொறுமையை இழந்தாள். அதன் பலன் பாண்டியன் இறந்தான்! கோப்பெருந்தேவி இறந்தாள்! மதுரையே எரிந்து சாம்பராயிற்று. மாதவி நடனமாதாக இருந்தாலும் அவளும் கற்பு நெறியில் குறைந்தவள் அல்லள். கோவலன் இறந்த செய்தியைக் கேட்டதும் தான் சந்நியாச வாழ்வை மேற்கொண்டது மட்டும் அன்றித் தன் மகளுக்கும் அதே வழியைப் போதித்தாள்.

இவ்வாறு எமக்கு முன் வாழ்ந்த கற்புடை மகளிரைப் பற்றி நாம் படித்தும் அறிஞர்களால் புகழப்படுவதைக் கேட்டும் அறிகிறோம் அவர்கள் பெண்குலத்தின் பண்புகளுக்கமைய உத்தம லேராய் வாழ்ந்த மையாற்றான் இவ்வாறு புலவர்களால் போற்றப்படும் பெற்ற கரும் பெரு வாய்ப்பைப் பெற்றார்கள். எனவே நாமும் எமக்குப் பின்வரும் சமுதாயத்தினரால் போற்றப்பட வேண்டுமாயின் நம் முன்னோரைப் போன்று கற்பின் நெறி வழுவாது பெண்குலத்திற்குரிய பண்புகளைக் கொண்டொழுகும் கற்பின் செல்விகளாக விளங்க வேண்டும்.

த. சுள்ளிநாயகி

10D (Sc.)

கதிரோன் எழுகின்ற வேளையிலே.....

இயற்கை அன்னையர்ன பூமாதேவி இருண்ட போர்வையிலே இறுகப் போர்த்திக்கொண்டு அமைதியாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது கீழ்த்திசை, பூமியை மூடிக்கொண்டிருந்த இருளை விலக்கிக் கொண்டிருந்தது. ஆமாம்! பூமாதேவியினுடைய இருள் மெல்ல, மெல்ல அகன்றுகொண்டிருந்தது. வானத்திலே வைரக் கற்கள் போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த நட்சத்திரங்களினுடைய ஒளிகள் குறைந்துகொண்டிருந்தன. கீழ்வானத்தில் எழுந்த சூரியன் தன்னைச் சுற்றி ஒளிக்கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல வந்துகொண்டிருந்தான் அப்போது:

சூரியன் பிரகாசமான மெல்லிய பொற்கதிர்களை நாலாபக்கமும் பரப்பித் தன் அழகைப் பன்மடங்கு பெருக்கிக்கொண்டிருந்தான். பளிப்படலத்தால் மூடப்பட்டிருந்த மலைகள், இலை, கொடி, புற்கள் எல்லாம் மெதுவாகத் தலை நீட்டிப் பார்த்தன. எங்கும் புத்தொளியும், புது மணத்தையும் பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன. தங்கள் சுற்றத்தாருடன் மரங்களிலே தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பட்சிகள் விழித்துக்கொண்டு மிக மகிழ்ச்சியுடன் கதிரவனை வரவேற்பதற்காக “கீச்” “கீச்” என உதயசீதம் பாடிக் கொண்டு சிறகடித்துப் பறந்து சென்றன. இந்த இன்பகரமான ஒலியைக் கேட்ட சேவல்கள் உற்சாகத்துடன் மக்களை எழுப்புவதற்காக மாறி மாறிக் கூவுகின்றன. காகங்கள் கரைகின்றன. வெளவால் இருளை நாடிச் செல்கிறது! அவ் வேளையிலே-

கூம்பிக் கிடந்த தாமரைகள் தங்கள் ஆதவனைக் கண்டவுடன் மகிழ்ச்சியுடன் மிக அழகாகச் சிரிக்கின்றன. மலர் மணம் பரப்புகின்ற அல்லியோ ஆதவனைக் கண்டதும் முகங் கோணிக் கூம்பிவிடுகின்றது. தேனீக்கள் ரீங்காரம் செய்தபடியே, மலர்ந்து இன்முகத்துடன் காணப்படுகின்ற மலர்களிடம் சென்று, தேனைச் சேகரித்துக் கொண்டு இன்பத்துடன் பறந்து திரிகின்றன.

துஷ்ட மிருகங்களும், ஊர்வனவும் தங்கள் இல்லங்களை நோக்கிச் செல்ல ஆடு, பசு மந்தைகள் பசும் புற்றரையை நாடிச் செல்கின்றன.

இரவெல்லாம் கடலிலே தத்தளித்துக் கொண்டு மீன் பிடித்த ஆண் மக்கள் கதிரவனைக் கண்டவுடன் தங்களது இல்லத்தை நோக்கிப் படகைச் செலுத்திக் கரைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். துயில் நீங்கி எழுந்த பெண்கள் முற்றத்தை பெருக்கித் தண்ணீர் தெளித்து முத்து முத்தாகப் புள்ளிகள் போட்டுக் கோலம் போடுகின்றனர். சிலர் குடங்களை ஏந்திக் கொண்டு குளக் கரையை நோக்கி அன்ன நடை பயின்று கொண்டிருந்தனர். நீராடிக் குடத்திலே நீருடன் வீட்டை நோக்கிச் சிலர் சென்று கொண்டிருந்தனர். பால் கறப்பவர்கள் தங்கள் பசுக்களை வீட்டுவாசலில் நிறுத்திப் பால் கறந்து கொண்டிருந்தனர்.

சைவ ஆலயங்களில் தொண்டு செய்பவர்கள் சங்கநாதத்தையும், மணி ஒலியையும் கணீர், கணீர் என்று அடித்துக் கொண்டிருந்தனர். மாந்தர்களும், சிறுவர்களும், சிறுமியரும் காலேக் கடன்களை முடித்துக் கொண்டு ஆலயத்திற்குச் சென்று கடவுளை வணங்குகின்றனர். இயற்கை இன்பங்களை மனிதன் கண்டு இரசிப்பதால் கவலைகளை மறந்து சந்தோசமடைகின்றான். இந்த மனோமயமான இயற்கை அன்னை ஒவியன் உள்ளத்தால் உன்னத ஒவியங்களை உருவாக்குவித்து சிற்பமும், சித்திரமும், சிலைகளும் செய்து குவிக்கின்றான். கவிகள் உள்ளத்தாற் கவிதை மலர் தூவுகின்றனர். நம் மாணவர் மனதைத்தான் விட்டு வைத்தாளா? செந்தமிழ்க் கலை உருவில் ஊற்றெடுத்தது. இதோ அந்த வற்றாத ஊற்றுக் கலையமுதத்தின் ஜீவ ஊற்றாயமைந்துவிட்டது.

இ. சிவராசா

தொழில் நுட்பமும் கலை நுட்பமும்

சீந்தனா சக்தியைச் செய்து சில உண்மைகளைச் சிருஷ்டிக்கச் செய்த இறந்த காலமும் சரி, இதோ வருகின்றது எதிர்காலம் என்கையில் என்று இரும் இரும் இடித்துரைக்கும் அரசியல்வாதிகள் மிகுந்து வாழும் நிகழ்காலமும் சரி எல்லாமே இந்த மாய உலகில் வாழும் உயிரினங்கள் வதைபடும் தொழிலாகும்; வர்ணிக்கும் கலையாகும். ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு என்று அள்ளித் தெளித்த வள்ளுவன் ஊட்டிய வாய்மொழியும் படைத்தற் தொழிலையே கூறுவதாயின் காத்தல் அழித்தல்களுக்கு இடம் கொடுத்த ஆண்டவன் செய்யும் தொழிலும் தொழில்தான். நாம் சிலேடையாகப் பார்க்கும் போது படைத்தல் காத்தல் தொழில்தான் ஆனால் கப்பல் ஏறி அமெரிக்கா சென்று கொள்வனவு செய்து இங்கு கொண்டுவந்து விற்கும் தொழிலும் (வாணிபம்) ஓதத்தொழில் கமத் தொழில் போன்ற இன்னோரென்ன தொழில்களும் தொழில்தான். ஆனால் ஒவ்வொரு தொழிலும் அதைச் செய்யும் தொழிலாளியிடத்தும் அமைந்துள்ளதுதான். அந்த தொழிலை ஊக்கிவித்து புகழைச் செய்யும் நுட்பம் இந்த நுட்பத்தை ஆராயும்போது அதனின்றும் வேறுபடச் செய்யும் திட்டம்தான் கலை நுட்பம்.

எந்த ஒரு உயிரினமோ மனிதனோ தன் வாழ் நாளில் செய்யும் தொழிலை உற்று நோக்கின் அது அவன் செய்யும் திறமைக்கும் தேர்ச்சிக்கும் ஏற்ப அதனிடம் கலை நுட்பம் சிறந்து விளங்குகின்றது. ஒரு தொழிலாளியின் மதிப்பை அள்ளி வீசுவது தொழில் நுட்பம் மட்டுமல்ல அதனிடம் ஓட்டி நிற்கும் கலை நுட்பமுமேயாகும். இதை ஒரு சிறிய விருதைக் கொண்டாயினும் இற்றைக்கு 200 ஆண்டுக்கு முன்பும் தமிழ்நாட்டில் இனிய தமிழ்பேசும் இடர் அகற்றும் இராசாக்கள் இருந்த நேரத்தில் மும் மழையையும் எதிர்நோக்கும் எம் மாதமும் அன்னப் பட்சிகள் உலாவுகின்ற அந்தப் புண்ணிய பூமியில் எந்த மன்னனாலும் விலை மதிக்க முடியாத கோமேர்தகம், வைரம், வைரோரியம், இரத்தினம் போன்ற செல்வங்கள் மிக்கிருந்த செழுமை

மண்ணில் தொழில் நுட்பம் படைத்த ஒருவனும். அவனிற்கு பெற்ற பிதா போன்று நரை தெரிந்த அறிவு முதிர்ந்து கலையில் தவழ்ந்து சடுகாட்டை நோக்கி வயதில் தள்ளாடித் திரிந்த ஒரு வயோதிபனையும் கொண்ட கட்டழகு மன்னன் ஒருவன் ஆட்சி செய்தான். நாட்டிலுள்ள கலைஞர்களையும் தொழில் நுட்பவியலாளர்களையும் ஊக்குவிக்க நடந்த ஒரு போட்டியில் தொழில் நுட்பம் கொண்ட கட்டினம் காளை அரசனின் வேண்டுகோளின்படி விலை மதிப்பற்ற செல்வங்களால் ஓர் அழகான மெத்தை உற்பத்தி செய்து போட்டிக்குக் கொண்டுவந்தான். ஆனால் பணவசதியற்ற பாட்டன் சிறிதேனும் விலை மதிப்பில்லாத ஒரு மெத்தை கொண்டுவந்து போட்டிக்காக நிறுத்தினார். நடுவர்கள் கட்டினம் காளையின் வைர மெத்தையே சிறந்ததெனத் தெரிந்தும் பரிசைக் கிழவரே பெற்றார். ஏன் தொழில் நுட்பத்தோடு கலை நுட்பத்தின் தொடர்பையும் எண்ணிய அரசன் மெத்தை என்பது படுக்கவேண்டிய பொருளாயின் வாலிபன் மெத்தையில் வேலைப்பாடு கூடிய தொழிலும் அதன் நுட்பமும் செறிந்துள்ளதாயினும் அது சயனித்தற்கு உதவாதது. ஆனால் பாட்டனாரின் மெத்தை சயனிப்போருக்கு மென்மேலும் உறக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அன்னத்தின் தூபியால் அழகாகவும் இணைக்கப்பட்டதே காரணம். இங்கு இராசா தொழில் நுட்பம் மிகுந்திருப்பினும் அங்கு கலை நுட்பம் இல்லாத காரணத்தால் விலக்கினராயின் உலகில் தொழில் உள்ள இடத்தில் கலையும் அவற்றின் நுட்பங்களும் உண்டு என்பது கண்கூடு.

அதுமட்டுமா சர்வாதிகாரமற்று ஜனநாயகம் தழைத்தோங்கும் இந்த 20-ம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞானயுகத்தில் எந்த ஒரு நாடும் தொழில் நுட்பத்துக்கே முதல் இடம் கொடுப்பினும் அவற்றின் உறுதுணையுடன் கலை நுட்பமும் கை கொடுக்கின்றது. அயல் நாடுகள் செல்வம்கொழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட தனிநாடு இலங்கையில் தொழில் நுட்பத்தை ஊக்குவிக்க எண்ணி இற்றைக்கு 11 வருடங்

களுக்குமுன் இலங்கையில் 10 தொழில் நுட்பக்கல் லூரிகளை நிறுவி அவற்றின் மூலம் வருங்கால மனிதர்களாகிய இன்றைய மாணவர்கட்கு தொழில் நுட்பக் கல்விகளைப்போதிக்க வேண்டிய வழி செய்துள்ளது. தொழில் நுட்பம் என்பது சர்வசாதாரண பெயரல்ல. சில மாணவர் க. பொ. த. சாதாரண வகுப்பு சித்தியுடன் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் பயிற்றப்பட்டு விரைவில் தொழில் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். ஆயினும் பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்ற மாணவர்களின் ஆற்றலிலும் பார்க்க க. பொ. த. சாதாரண மாணவன் தொழில் நுட்பத்தால் வேண்டிய தகைமையைப் பெறுவதே காரணமாகும். ஒருவன் தன் வாழ்நாளிற்கு வேண்டிய ஒரு தொழிலைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன் மூலம் முன்னேறுவதிலும் அதனுடைய நுட்பத்தைக் கற்றவனே போட்டியுள்ள ஜனநாயக உலகில் போட்டி போட்டு முன்னேறமுடியும்.

தொழில் நுட்பமானது மாணவர்தம் ஆரம்பக் கல்வி முடிந்ததும் எந்தெந்த துறையில் சிறந்து விளங்குகின்றனர் என்பதை சிந்தித்து அத் துறையில் அவர்களைப் பயிற்றிப் பட்டமும் பதவியும் இட்டு வாழ்நாள் என்னும் கட்டிடத்திற்குத் தூண் போல் துணை நிற்கின்றது. இப்படி பல் வேறுபட்ட மாணவர்களும் ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து தங்களைப்போல் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரே தொழில் நுட்பமயமாக உலகை செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக சிருஷ்டிக்க வேண்டும் ஏன் அண்மையில் முன்னேறிய நாடாகிய ஸ்ரவேல் ருஷ்சியா போன்ற நாட்டைப் பார்த்தால் பட்டம் பதவிகள் என்ற எண்ணத்தைக் காலடியில் பேர்ட்டு தொழில்

நுட்பவல்லுணர்வால் நாட்டின் செல்வத்தை நோக்கி எத்தனையோ ஆயிரம் தொழில் நுட்பம் கற்ற இலைஞர்கள், பாற்பண்ணை கோழிப்பண்ணை போன்ற விவசாயப் பண்ணைகளிலும் மீன்பிடித் தலங்களிலும் வேலை செய்வதனால் நாளடைவில் அவர்களின் நாடு முன்னேறுவதுடன் செறிவுற்றுக் கிடக்கும். கலை நுட்பமும் தலை தூக்குகின்றது. அதுமட்டுமன்றி உங்களிடத்தில் உற்று நோக்கப்புகின் கலையையே தொழிலாகக் கொண்ட விபுலானந்தர் சிலையை வடித்த புல்லுமலை நல்லரத்தினம். ஆறு முகநாவலர் சிலையை வடித்த M N மணியம் போன்றவர்கள் சிலை வடித்த கலையையே தொழிலாகக் கொண்டிருப்பினும் அங்கே அவர்கள் புரிவதும் ஓர் தொழிலேயாகும். தொழிலை சிறப்படையச் செய்வது தொழில் நுட்பம்.

ஆயினும் தற்கால நவீன யுகமாகிய விஞ்ஞான உலகில் எந்த ஒரு நாட்டிலும் அணுசக்தி இட்டு ஆராயும் விஞ்ஞானிகளும் உண்டாயின் அணுசக்தியில் வல்லமை படைத்த நாடுகள் அணுவைக் கண்டறிந்த போதே ரெக்டெட்டுகளைச் சந்திரனிற்கு அனுப்பவில்லை. அப்படியெனினும் தற்போது ஏன் சந்திரன் செல்வாய்போன்ற கிரகங்களிற்குப் போட்டி போட்டு அனுப்புகின்றனர். அறிவைக் கண்டபோது இதன் தொழில் நுட்பத்திறனை அறியாதிருந்ததே காரணம். தொழில் விருத்தியடைந்து நுட்பம் அதிகரித்தவேளையில் போட்டா போட்டியாகப் போகின்றன ரெக்டெட்டுக்கள்.

T. பத்மநாதன்

10 G

நெஞ்சம் மறப்பதில்லை

துள்ளும் பள்ளிப் பருவம் தள்ளி விட்டால் மீண்டும் அதனை அள்ளிப் பருகு வது என்பது முடியாது. வானத்தில் வட்ட மிடும் வானம்பாடிகளைப் போல், சோலையிலே கூவிடும் குயில்களைப்போல், ரீங்காரம் செய்யும் வண்டுகளைப்போல் கவலை என்னும் கரும் பிணியின் கீறல் கூடப்படாதது பள்ளி வாழ்வு.

இதன் பயனைப் பெறாதோர் பெறாதாரே. பல்வகைச் சுவையுடையவர்களும் வெவ்வேறு துறைகளில் ஆற்றல் படைத்தவர்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுடைய பாடல்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களும் இன, மத, மொழி வேறுபாடுடையவர்களும் நிலையும் நினைப்பும் பெறாதவர்களும் வாழ்க்கைத் தரங்களில் வேறுபாடுடையவர்களும் இன்னும் எத்தனையோ வேறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும் மறைக்கும் இடம் பள்ளிக்கூடம். இத்தகைய சூழ்நிலையில் எனது மாணவகாலம். ஒரு மறக் முடியாத பொற்காலம், நிலைத்து இன்பம் கொள்ளக் கூடிய நற் காலம். பிற்காலத்தில் தற்செயலாக ஏதாவது சோக ரேகைகள் படரும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டானால் இதை நினைத்து அதை மறக்கக்கூடிய மகிழ்ச்சிக் காலம். அப்படியான அற்புதமான காலம் எனது மாணவகாலம். சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் நான் கற்கும் கல்வி எனது எதிர் காலத்தில் எத்தனையோ ஒப்பற்ற

காரியங்களைச் சாதிக்க உதவும் என்பதை என் நெஞ்சம் என்றும் மறக்காது. கல்லூரியில் காலத்துக்குக் காலம் நடைபெறும் உன்னதமான சொற்பொழிவுகள் என் வாழ்க்கைப்பாதையில் தன்மானத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கல்லூரியின் ஒழுங்கு முறைகள் கல்லூரி வாழ்க்கைக்கு மட்டுமல்ல எமது வாழ்க்கையின் பயணத்துக்கோர் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. எனது நண்பர்களின் அன்பு மட்டுமல்ல மாணவர்களின் சகோதரத்துவம் மட்டுமல்ல, அருமை ஆசிரியர்களின் அன்புள்ளங்கள் மட்டுமல்ல, கீழ் வகுப்பில் படிக்கும் சிறுர்களின் குறு நகையும், எனது வாய்ப்புன்னகையும் வெளியுலக வாழ்வில் கலங்கரை விளக்கம் போல பாசமும் நேசமும் நிறைந்ததாக என்னை வளர்த்தது. அதனால் கல்லூரி வாழ்வையே பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

இக்கல்லூரியில் நான் பெற்ற கல்வியறிவும் அறனுமாகிய ஒழுக்கவிதிகள் கலைப் பண்புகள், பகுத்தறிவுக் களஞ்சியங்கள்; மாற்றாரை மதிக்கும் தன்மைகள் இதனை விட இன்னும் எத்தனை பண்புகள் உண்டோ அத்தனையும் எனது வாழ்க்கை என்னும் பெரும் மலரை மலரச் செய்து நன்கு மணக்கச் செய்கிறது. எனவே எனது பள்ளி வாழ்க்கையை என்றென்றும் எனது நெஞ்சம் மறக்காது.

சதாசிவம் பூர்ஞ்சன்

90 விஞ்ஞானம்

நுண்ணறிவு அன்புடன் இணைந்து விட்டால், அதனால் அடைய முடியாத எதுவும் அவனியில் இல்லை'

—கதே—

சாலை நோக்கி

மரலை மயங்கும் நேரம் பாடசாலை மணியடித்ததும் மாணவர்கள் வீடு திரும்புகிறார்கள். பூந்த மல்லிச் சாலை நீண்டு, நெடுத்து இரு கிளைகளாகப் பிரிகின்றது. கை கோத்தபடி மகிழ்ச்சியுடன் பேசியபடி வந்துகொண்டிருந்தார்கள் சுதாகரும், பாலுவும். அவர்களிருவரும் இணை பிரியாத தோழர்கள். ஒருவனிற்கு ஏதாவது வந்து விட்டால் மற்றவன் தாங்கமாட்டான். அந்தப் பிஞ்சு உள்ளங்களிடையே ஏற்பட்டு விட்ட பிணைப்பு பிரிக்க முடியாததொன்று.

அவர்களிருவரும் கல்லூரியிலே இறுதியாண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சுதாகர் இலட்சாதிபதியொருவரின் ஏக புத்திரன். பாலுவோ ஏழைத் தோட்டத் தொழிலாளி ஒருவரின் மகன். சுதாகர் தினமும் மோட்டார் வண்டியிற்றான் பாடசாலைக்குச் செல்வான். இன்று மோட்டார் வரவில்லை. அதனால் அவன் நண்பன் பாலுவுடன் உற்சாகமாகக் கதைத்துக் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தான்.

அச் சாலையின் ஒரு கிளையினூடாகத் தன் வீட்டிற்குப் பாலுசெல்ல வேண்டும். சாலையின் முடிவில் நண்பர்களிருவரும் பிரியாவிடை பெறுகிறார்கள்.

கால சக்கரம் வெகு வேகமாக உருண்டோடிக்கொண்டிருந்தது. பரீட்சை நெருங்கியது. நண்பர்களிருவரும் இரவு பகலாகப் படித்தார்கள். பாலுவிற்கோ பரீட்சைக்குக் கட்டப் பணமில்லை. இதனை அறிந்த சுதாகர் பாலு எவ்வளவோ மறுத்துக் கூறியும் கேட்காமல் பணம் கொடுத்து உதவினான்.

அன்று பணம் கட்ட வேண்டிய தினம். அடுத்த நாள் பரீட்சை, பாலு பணம் வைத்த இடத்திலே பணத்தைக் காணவில்லை. பாலு அழுதான் சுதறினான். என்ன பயன் திரும்பிச் சென்று சுதாகரிடம் பணம் கேட்பதா பரீட்சைக்கு பாலு செல்லவில்லை. நண்பன் பரீட்சை எழுத வராததைக் கண்ட சுதாகர் அருமைநண்பனுக்கு நேர்ந்ததென்னவோ எனக் கவலை கொண்டு பரீட்சை முடிந்தவுடன் பாலுவின் வீட்டிற்குச்

சென்றான். பாலு சுதாகரிற்கு ஒரு குருட்டுக் காரணம் கூறி அனுப்பிவிட்டான்.

திடீரென ஒருநாள் தோட்டத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும்போது பாலு வின் தகப்பனார் மாறடைப்பு நோயால் இறந்துவிட்டார். பாலு தந்தையின் சடலத்தின்மேல் விழுந்து சுதறி அழுதான். தாயற்ற மகனிற்குத் தாயும் தந்தையுமாக இருந்தவரல்லவா? அவன் இனி அனாதை. இந்த உலகத்திலே அவனிற்கென்று யாருமே யில்லை ஏன் சுதாகர் அருமை நண்பன் இருக்கின்றனோ!

பரீட்சையில் சுதாகர் சித்தியடைந்திருந்தான். அவன் மேற்படிப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு இப்போது நண்பர்கள் பலர். பாலு என்னும் சொல் அவன் நெஞ்சிலிருந்து மெல்ல மெல்ல அழிந்துகொண்டிருந்தது. பணக்கார நண்பர்களுடன் மகிழ்ச்சிகரமான உல்லாச வாழ்க்கை வாழும் சுதாகருக்கு எப்படி, அதுவும் ஓர் ஏழை நண்பனை நினைக்க முடியும்? ஆமாம் சுதாகர் பாலுவை இப்போது முற்றாக மறந்து விட்டிருந்தான். அவன் இப்போது பழைய சுதர்கரல்ல. ஏழைகள் உலகையே முற்றாக வெறுக்கும் டாக்டர் சுதாகர்.

இங்கே பாலுவிற்கு யாருமேயில்லை. கடன்காரர் இருந்த வீட்டையும் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். அவனை சுற்றியிருப்பதெல்லாம் ஒரு பசியுள்ள பட்டினியான உலகம். நான்கு நாட்களாக உணவும் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் குளிர் சுரமும் பிடித்து வாட்டி வதைத்தது,

கையிலேயோ பணமில்லை. எங்கே போவதென்று தெரியாமல் மெல்லத் தட்டுத் தடுமாறியபடியே நடந்துகொண்டிருந்தவன் கண்கட்கு டாக்டர் சுதாகர் எம். பி. பி. எஸ். என்ற எழுத்துக்கள் கவர்ந்திழுத்தன. அவனுடைய மனம் மகிழ்ச்சியால் குதி நடை போட்டது. மெல்ல அந்த வைத்திய சாலைக்குள் நுழைந்தான். வெளியில் நின்ற சேவகன் "ஏய்? மருந்திற்குப்

பணம் வைத்திருக்கிறாயா? என அதட்டிக் கேட்டான். அதற்கு அவன் “பாலு வந்திருக்கிறான் என ஐயாவிடம் கூறு” எனக் கூறினான். சிறிது நேரத்தில் திரும்பி வந்த சேவகன் பாலுவையோ யாரையோ தனக்குத் தெரியாதாம். உம் வெளியில்போ எனத் தள்ளாக் குறையாய் அதட்டினான்.

பாலுவிற் குத் தலை சுற்றியது. காலம் மாற்ற மனிதரும் மாறுகிறார்கள் என்பது எவ்வளவு உண்மை. ஆனால் சுதாகருமா இப்படி?

அவன் தள்ளாடியபடியே நடந்து கொண்டிருக்கிறான். கண்கள் மெல்லச் சூழல் கின்றன. அவன் ஒரு உருத்தெரியாத உலகை நோக்கி மேலே, மேலே போய்க் கொண்டிருக்கின்றான். எங்கே? சாவை நோக்கி.

சி. ரேணுகாதேவி

10 “D” (விஞ்ஞானம்)

இளமையெனும் பக்குவமான வயதில்தான் எந்த விதக்குணப் பண்பும் உருப் பெறுகிறது.

—பிளேட்டோ—

வள்ளுவன் வகுத்த வாழ்க்கை

திருவள்ளுவர் நெஞ்சார வழிபட்ட கடவுள் அறக் கடவுளே. அறம் அவருக்கு வழிபடு தெய்வமாக இருந்தது போலவே, பொருள், இன்பம் இரண்டிற்கும் அடிப்படையாக இருந்தது. அதனால் அறவழிப்பட்டு அறநெறியில் பொருள் ஈட்டி, அறத்துறையிலே இன்பம் நுகர வேண்டும்மென்று அவர் பொது மறை இயற்றி அருளினார்.

அற வாழ்க்கையை வற்புறுத்தத் தொடங்கிய வள்ளுவர் மனமாச நீங்குதலே அறம் என்கிறார். பொருமை, அவா, வெகுளி, சுடுஞ்சொல் இவை நீங்கினால் அறம் நிலவும் என்கிறார். இத்தகைய அறத்தை இயன்றபோதெல்லாம் செய்தல் வேண்டும் என்கிறார். அற வாழ்க்கையே இன்ப வாழ்க்கை என்கிறார்.

குறளில் காணும் வாழ்க்கை விதிகள் மக்களில் ஒரு சிலர் மட்டும் கையாள வேண்டியவையல்ல. உலக மக்கள் எல்லோரும் கையாள வேண்டியவையாகும். துறவறம் எவ்வளவு மேம்பட்டதாயிருந்தாலும் எல்லோரும் அடையக்கூடிய நிலையல்ல. இந்த நிலையை அடைய முடியாத ஒருவர் அதற்காகக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இல் வாழ்க்கையை அற நெறியில் நடத்தி வந்தால் துறவறத்தின் பயனையும் அடையலாம்.

அறத் தாற்றின் இல் வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின் போ ஒய்ப் பெறுவது எவன்?

அது மட்டுமல்ல, ஒருவன் அற வழியில் இல்வாழ்க்கையை நடத்திவந்தால் அவன் துறவிகள் முதலிய மற்ற எல்லோரையும் விட மேம்பட்டவனாவான்.

இயல்பினான் இல் வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்

முயல் வாருள் எல்லாம் தலை''

தவம் என்கிறார்களே, அதன் உண்மை என்ன? மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தார் எல்லோரையும் விட்டு காட்டிற்குப் போய்த் தனி நிலைமையில் தியானம் செய்வதுதான்

தவம்? இவ்வாழ்க்கையிலிருந்தே தவம் புரியலாம் என்கிறார் திருவள்ளுவர். காட்டில் தவம் புரிகின்றனர். தம்முடைய நன்மையை மட்டும் நாடுபவர். பிறர் நலமும் தன்னலமும் சேர்த்துக் கருதிய இல் வாழ்க்கை எல்லாத் தவத்திலும் சிறந்த தவம் என்கிறார்.

''ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல் வாழ்க்கை நோற்பாரில் நோன்மை உடைத்து''

பொருள் கட்டாயம் வேண்டும் என்று சொன்னவர், அப்பொருளை நியாய வழியிலும் பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காமலும் சேர்க்கவேண்டுமென்று நினைவூட்டுகிறார். அப்படி நியாய வழியில் சம்பாதித்த பொருளின் மூலமாய்த்தான் அறவாழ்க்கையை யும் இன்ப வாழ்க்கையும் பெறலாம்.

''அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து, தீதின்றி வந்த பொருள்''
இப்பாட்டின் மூலம் பொருளை அறிந்து கொள்ளலாம்.

மனிதன் வாழ்வது அறிவு, உணர்வு என்ற இரண்டின் உதவியாலாகும். இவை இரண்டும் தம்முள் அளவொத்து வளர்ந்தாலன்றி மனிதன் முழு வளர்ச்சி அடைந்தவனாகக் கருதமாட்டான் ''மிகினும் குறையினும் நோய் செய்யும்'' என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை வேறு ஒன்றிற்குக் கூறியதையே நாம் இவற்றிற்கும் கூறலாம்.

அன்பு, உள்ளத்தோடு அமைந்துகிடக்கின்றது. அன்பு என்பது குணம். அதைத் தனித்துக் காண முடியாது. ஆனால் அன்பை ஒருவாறு செயலினூற்றான் காணலாம். அன்பு இயற்கையிலேயே உண்டாகின்றது. அதைத் தடுக்க முடியாது. இதைத் திருவள்ளுவர்

''அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர்

புன் கண்ணீர் பூசல் தரும்'' என்று நன்றாக விளக்குகிறார். அன்பு உடையவர்கள் தங்கள் கண்களில் உண்டாகும்

சிறு துளிகளால் அவர்களது அன்பை வெளிப்படுத்திவிடுகிறார்கள். உலகிலே பிற உயிர்கள் படும்பாட்டைப் பார்க்கும்போது அன்புடையார் வருந்துகிறார்கள். மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டும் என்றால் தன் நலனைக் குறைத்துக்கொண்டாவது பிறர் நலனைப் பேணவேண்டும். அதுதான் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகும். அதனால்தான் திருவள்ளுவர்

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்

அன்புடையார்

என்றும் உரியர் பிறர்க்கு”

என்று கூறுகின்றார்.

மக்களிற் பெரும்பாலானோர் கடைப் பிடிக்கவேண்டிய இல்லற வாழ்க்கையின் பெருமையை வலியுறுத்தும் நூல்களில் திருக்குறளை விடச் சிறந்த நூல் எந்த மொழியிலும் இல்லை என்று துணிவுடன் சொல்லலாம். மனிதனுக்கு அறிவு உணர்ச்சி உண்டான காலம் முதல், தான் நற்கதியை அடையும் வழியை விடாமுயற்சியுடன் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான். எல்லாச் சமய நூல்களின் முடிவும் இந்த நோக்கந்தான். யோகம், யாகம், தவம், துறவறம் முதலிய எத்தனையோ வழிகளை நம்பி நடக்கிறான் மனிதன். ஆனால் எல்லோரும் எளிதில் பின்பற்றக் கூடிய இல்லற வழியும் அவனுக்கு நல்ல கதியைக் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையை, உண்மையை வள்ளுவர் எமக்குக் காட்டுகிறார்.

அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று பகுதிகளோடு திருவள்ளுவர் குறளை முடித்துவிட்டார். நான்காம் பகுதியான வீட்டைப்பற்றி அவர் ஏன் சொல்லவில்லை? வீடு அல்லது மோட்சம் என்ற தனிப்பட்ட நிலை ஒன்றும் இல்லை. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற மூன்று வழிகளைக் கடைப்பிடித்து சரியான வாழ்க்கையை நடத்தினால் அந்த வாழ்வின் பயன்தான் வீடு.

தெய்வலோகம் என்று ஒரு உலகம் மேலே இருக்கிறதென்பதும் அவ்வலகில் வாழும் தேவர்கள் அழியாத இன்ப நிலையில் மூழ்கிஇருக்கின்றார்கள் என்பதும் சாதாரண மக்களின் நம்பிக்கை. நாம் வாழும் இந்த மண் உலகத்தையே தெய்வலோகமாகச் செய்து, தன்னையும் தேவர்களில் ஒருவனாக மாற்றிக்கொள்ளக்கூடிய சக்திமனிதனுக்கு உண்டு. இந்த உன்னத நிலையை ஒவ்வொருவரும் எளிதில் அடையலாம். இந்த மண்ணுலகில் அறநெறி தவறாமல் இவ்வாழ்க்கையை நடத்துபவன் வானுலகில் வாழும் தேவர்களில் ஒருவனாவான் என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறை தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

T. ஸ்ரீரங்கநாதபிள்ளை

10 A.

எவருக்கும் அஞ்சாது தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்த சிங்கம்

ஒரு மனிதனின் பெருமையை நிர்ணயிப்பதற்கு அவர்காலத்துப் பெரியார்கள், புலவர்கள், சமய குரவர்கள் முதலானோரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை முற்றாய் நாம் படித்துச் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவருடைய ஆற்றல் இலக்கியத்திலா சமயத்திலா அல்லது இலக்கணத்திலா என்பது புலனாகும். மக்களுக்கு ஒருவர் செய்கின்ற சேவைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்படித்து அவர் செய்த தேசப்பணி, சமயப்பணி முதலியன விளங்கக் கூடியதாக இருக்கும். இதனையே மேலைத் தேசத்து பேரறிஞரான கஸ்ஸிற் என்பவரும் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

நாவலருடைய காலத்தில் இலங்கையில் இருந்த புலவர்கள் மிகச் சிலரே. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையையும், வை. விசுவநாதபிள்ளையையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம். இவ்விருவரும் நாவலருடன் உற்ற நண்பர்களாக இருந்தனர். ஆனால் இவ்வொற்றுமையைச் சமயத்துறையில் காண முடியவில்லை. சமயத் துறையில் பிள்ளையவர்களுக்கும், நாவலருக்கும் பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. பிள்ளையவர்கள் சைவமரபிலே பிறந்து கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவி வாழ்ந்து வந்தார். ஆனால் நாவலர் சைவமரபிலே பிறந்து சைவசமயத்தைப் பல வழிகளாலும் வளர்த்துச் சைவ நெறியை நிலைநாட்டுவதற்கு அரும் பாடுபட்டார். நாவலரும் பிள்ளையவர்களும் தமக்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் பொழுதெல்லாம் மதச் சர்ச்சைகளில் ஈடுபட்டனர்.

இவ்விருவருக்கும் நண்பராக டாக்டர் பேர்சிவல் பாதிரியார் வந்து வாய்த்தார். எனவே தமிழுக்கு இம்மூவரும் செய்த தொண்டு அளப்பரியதாகும். ஆனால் நாவலர் செந்தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு போல் இதுவரையில் ஈழத்தில் ஒருவரும் தொண்டு செய்யவில்லை. மேலும் பிள்ளையவர்களுக்கும் பேர்வசில் அவர்களுக்கும் நாவலருக்குமிடையே மதவிடயத்தில் மாத்திரம் ஒற்றுமை காணப்படவில்லை. வேற்றுமையே வளர்ந்தது.

நாவலர் தமிழுக்கும், தமிழருக்கும், தமிழகத்திற்கும் ஆற்றியளவு தொண்டு இதுவரை வேறு யாரும் செய்யவில்லை. தமிழில் நாவலருக்கு முன்பு ஒருவரும் இனிய உரைநடை எழுதவில்லை. தமிழிலே பேச்சுவழக்குப் பிழையாகக் கையாளப்பட்டபோதே ஆறுமுகநாவலர் காலத்தின் தேவையை உணர்ந்து தமிழ்மொழியைக் கல்விக்கேற்ற கருத்தாக்குவதில் முனைந்தார். இதன் பயனாகவே உரைநடையில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி இறவாப் புகழ் ஈட்டினார்.

நாவலருடைய உள்ளம் தமிழன், தமிழ், சமயம் என்றே எப்பொழுதும் துடித்தது. யாருக்கும் அஞ்சேன்? எதற்கும் அஞ்சேன்? எனப் பிரசங்கமேடைகளில் உள்ளம் தயங்காது, மனந் தளராது, வீரத்துடன் முழங்கினார். இதனாக நாவலரை ஒரு தமிழ்ச் சிங்கமென்றே குறிப்பிடலாம்.

பணத்தை மதிக்கவில்லை! செல்வச் செருக்கை மதிக்கவில்லை. பட்டம் பதவியை வேண்டவில்லை. தலை நிமிர்ந்து நடந்தார், கடமையை உணர்ந்தார். நாட்டுக்குச் சேவையாற்றினார்.

பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்து சமயக் கல்வியை ஊட்டினார். சைவதீட்சை, சைவ ஒழுக்கம், சைவநீதி முதலானவற்றை உலகெல்லாம் விளங்கச் செய்தார். தமிழின் தன்னிகரில்லாப் பெருமையை நிலைநாட்டினார். தன் உரைநடை வன்மையால் மக்களைத் தன்னிடமீர்த்து செந்தமிழைத் தரணியெங்கும் பரவும் வழி செய்தார். சைவ சமயத்தின் நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்து காட்டினார்.

‘அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், சம்பந்தர் ஆகிய நான்கு சமய குருமாரும் தோன்றாவிட்டால் சைவமே பரதகண்டத்தில் மறைந்திருக்கும். ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே நாவலர் தோன்றியிருக்காவிட்டால் சைவமும் தமிழும் எப்பொழுதோ அழிந்திருக்கும்.

பேச்சுத்தமிழ் என்றால் கொச்சைத் தமிழ் என்று பலர் நினைப்பதுபோல நாவலர் நினைக்கவில்லை. இதனை நாவன்மை மூலம் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினார். நாவலருக்கு நாம் செய்யும் கைமற்று என்னவெனில் வாழ்க்கையில் அவர் காட்டிய தத்துவ இலட்சியங்களையும், போதனைகளையும் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதே. இது சைவ மக்களாகிய எமக்குரிய முக்கிய கடமையில் ஒன்றாகும். நாவலர் பெருமானுடைய கனவு சைவம் தழைக்க வேண்டும், தமிழ் ஒங்கி வளர வேண்டும். சைவ

சித்தர்ந்து நெறிகளை சைவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதேயாகும். நாம் செய்ய வேண்டிய நாவலருடைய இலட்சியங்களை நாமும் கையாண்டு வாழ்ந்து, அவற்றின் வழியே மற்றவர்களையும் கொண்டுசெல்லுதல் வேண்டும்.

“வான்புகழ் கொண்டு வாழ்க நாவலன் நாமமே”.

க. உருத்திரகோடஸ்வரன்

11 A

“மாணவர்கள் வைரங்களாக இருக்க வேண்டும்; வைரத்திற்கு அதிக மதிப்பு இருப்பதற்குக் காரணம் பூமியின் வெகு ஆழத்தில் அது இருப்பதே ஆகும்”

—அறிஞர் அண்ணா—

அதிசய லேசரின் அற்புத ஆற்றல்

தலைமை டாக்டர் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவரைச் சூழ்ந்து உதவி டாக்டர்கள் தலைமை டாக்டரின் கட்டளையை எதிர் பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். அவர்களின் கைகளில் கத்திகளும் கத்தரிக்கோல்களும் பளபளத்தன. அறுவைச்சிகிச்சை துரிதமாக நடைபெற்றது. சிறிது நேரம் கழிகிறது. அறுவைச் சிகிச்சையை வெற்றிகரமாக முடித்துவிட்ட திருப்தியில் தலைமை டாக்டர் அறையைவிட்டு வெளிவருகிறார். உதவியாளர்கள் சிகிச்சைக்குப் பயன்படுத்திய கருவிகளைச் சரிபார்த்தார்கள். திடீர் என அவர்களிடையே ஒருபரபரப்பு. பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகளில் ஒன்று குறைந்திருந்தது. உதவியாளர்கள் தலைமை டாக்டர் அறையை நோக்கி விரைந்து. “டாக்டர் கத்தரிக்கோல் ஒன்று நோயாளியின் வயிற்றுக்குள் தவறிவிடப்பட்டது” தலைமை டாக்டர் முகத்தில் இருந்த வெற்றிப்புன்னகை திடீரென மறைந்தது. ஆப்பிரேசன் தியேட்டரை நோக்கிப் பரபரப்புடன் நடந்தார். நோயாளியின் மேல் தொங்கிக் கொண்டிருந்த மின் குமிழ் மீண்டும் பிரகாசமான ஒளியைப் பாய்ச்சியது. பரபரப்புடன் மீண்டும் ஓர் அறுவைச் சிகிச்சை. சிறிது நேரத்தில் கத்தரிக்கோல் எடுக்கப்பட்டது. அடுத்தடுத்த அறுவைச் சிகிச்சை, காரணமாக நோயாளியின் குருதியில் பெருமளவு வெளியேறிவிட்டது. பாவம் துர் அதிஷ்டவசமாக இரத்த வங்கியிலும் இரத்தம் இல்லாததால் தனக்கு ஆப்பிரேசன் செய்த டாக்டருடைய பில் பணத்தைச் செலுத்தாமலே அவர் அடுத்த உலகுக்குப் பயணமாகிவிட்டார். இது சாதாரணமாக நடை முறையில் இருந்து வரும் அறுவைச் சிகிச்சையாகும்.

ஆனால் தற்போது அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட அறுவைச் சிகிச்சை விந்தையானது. அது குருதி சொட்டா அறுவைச் சிகிச்சை. ஆப்பிரேசன் தியேட்டருக்கு நோயாளி தள்ளுவண்டியில் எடுத்துச் செல்லப் படுகின்றான். ஆனால் அங்கு பளபளக்கும் கத்திகளோ அன்றிக் கத்தரிக்கோல்களோ

இல்லை. முகமுடிகளும், கை உறைகளும் அணிந்த டாக்டர்களுக்குப் பதிலாக மஞ்சள் நிறக் கண்ணாடி மட்டும் அணிந்த டாக்டர்கள் காணப் படுகின்றார்கள். தலைமை டாக்டர் ஓர் தனிவகை மைக்கிறஸ் கோப்பின் முன் அமர்ந்திருக்கின்றார். நோயாளி மைக்கிறஸ் கோப்புக்கு அடியில் கொண்டுவரப்படுகிறான். நடக்கப்போவது சாதாரண அறுவைச் சிகிச்சை அல்ல. கண்ணாட்குள் இருக்கும் ஓர் நுண்ணிய சவ்வை அகற்றும் சிகிச்சை. தலைமை டாக்டர் மைக்கிறஸ் கோப்பில் கவனிக்கிறார். அவரது கட்டளைபிறக்கிறது. கருவியில் இருந்து மிகப் பிரகாசமான நீலப்பச்சை வண்ண ஒளி பிறந்து நோயாளியின் கண்ணின் சவ்வில் பாய்கிறது. ஒரு விழுடிதான் கண்ணில் படர்ந்திருந்த இரத்தக் குழாய்கள் சுடப்பட்டு இரத்தம் உறைந்து விடுகிறது. சவ்வு அகற்றப்படுகிறது. பார்வை திரும்பி விடுகிறது. இது விஞ்ஞான விருத்தியால் உண்டான நவீன அறுவைச் சிகிச்சை.

இந்த நவீன அறுவைச் சிகிச்சைக்கு இலேசர் (LASER) எனப்படும் ஆற்றல் மிகுந்த ஒளி பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ் அதிசய ஒளியின் உற்பத்தி மிகவும் சிக்கலானது. ஒளி அல்லது மின்சாரம் ஓர் குறிப்பிட்ட பொருளின் ஊடாகச் செலுத்தப்படும்போது அதன் அணுக்கள் உயர்ந்த ஆற்றல் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. இவை உடனடியாகப் பழைய நிலைக்குத் திரும்பும்போது ஒளி ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. வெளிப்படும் இவ்வொளி இரு கண்ணாடிகளுக்கிடையே பிரதி பலிக்கப்பட்டு திரும்பத்திரும்பப் பொருளினுடாகச் செல்கிறது. இவ்வாறு செல்லும்போது மேலும் மேலும் ஒளி ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. இவ்வாறு வெளிப்படும் ஒளி ஒருங்கிணைந்து ஆற்றல் மிக்கதாய் கண்ணாடியை ஊடுருவி வெளிப்படுகிறது. இதுவே இலேசர் ஒளியாகும்.

சாதாரண மின்குமிழ் ஒளியைப்போன்றதோ அன்றேல் சூரிய ஒளியைப் போன்றதோ அல்ல இந்த இலேசர் ஒளி. அமைதியான நீரின் மேற்பரப்பில் ஒரு கல்லைப்போடும்போது அங்கு அலைவட்டங்

கள் தோன்றும். இந்த அலைகளுக்கு முடி களும் தாளிகளும் உண்டு. ஒளியும் இதே போன்று அலைவடிவிலேயே செல்கின்றது. ஒரு நூறு வாற்று மின்குமிழ் எரியும்போது 100 உவாற்றுத்திறன் வெளிவரும். ஆனால் ஓர் இலேசர் கருவி இயங்கும்போது ஒரு வினாடியின் ஒரு கோடியில் ஒரு பங்கு நேரத்தில் 10 கோடி உவாற்றுத்திறன் வெளிப்படுகிறது. மின்சார ஒளி பல வண்ணங்களையும் வெவ்வேறு அலை நிறங்களையுங் கொண்டிருக்கும். ஆனால் இலேசர் ஒளியில் ஒரேவண்ணம் அல்லது ஒரே அலைநீளம் தான் இருக்கும். மின்குமிழில் உள்ள இழை வெப்பம் ஏற்படுவதால் அதிகம் ஒளி உண்டாகின்றது. ஆனால் இலேசர் ஒளி தூண்டுதலால் வெளிப்படுகிறது. இலேசர் ஒளி மின்சார ஒளியைப் போன்று பலதிசைகளிலும் செல்லாது. ஒரே திசையில் செல்கிறது. இச்சிறப்புப்பண்புகள் காரணமாக இலேசர் ஒளி அளப்பரிய ஆற்றல் கொண்டு விளங்குகிறது. கண்களைப் பறிக்கும் பிரகாசம் உள்ளது. பூமியிலிருந்து சூரியனைப் பார்க்கும் போது சூரியன் எவ்வளவு பிரகாசமாகத் தெரிகிறதோ, அதைப்போல் ஆயிரம் கோடிமடங்கு பிரகாசம் உள்ளது. சிவபெருமான் மன்மதனை நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து பிரகாசமான ஒளியைச் செலுத்தி எரித்தாராம். அது ஒரு வேளை இலேசர் ஒளியாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? இந்த அதிசய இலேசர் ஒளியை ஒரு தலை மயிரின் அரைவாசி விட்டம் உள்ள ஓர் இடத்தில் குவியச் செய்வலாம். ஆகவே உடலில் எவ்வளவு சிறிய கட்டி இருந்தாலும் அவ்விடத்தில் இலேசர் ஒளியைக் குவியச் செய்து அதன் உயர்வெப்பநிலை காரணமாக அவ்விடத்தில் இரத்தம் உறைய கட்டிபோன்ற தசை முடிச்சு அறுத்து அழிகிறது.

அழகில்லாதவர்களையும் பிளாஸ்டிக் அறுவைவைத்தியம் (Plastic surgery) மூலம் அவர்களின் முக அமைப்பை மாற்றி அழகாக்குவதுபோல் இலேசர் ஒளியின் மூலம் முகத்தில் உள்ள வேண்டாத கட்டிகளையும் கறுப்புகளையும் அகற்றிவிடலாம். (இதை வாசித்து விட்டு முகத்தில் கட்டிகள், கறுப்புகள் உள்ளவர்கள் என்னை நாடி வந்துவிடாதீர்கள். ஏனெனில் இச்சிகிச்சைக்

காக நியூயோர்க்குக்கு நீங்கள் சென்றுவர ஏற்படும் செலவை ஏற்கும் உங்கள் கணவரோ அன்றிக் காதலரோ என்னைத்தான் திட்டுவார்கள்) இவ் ஒளி மருத்துவத் துறையில் மிகவும் பயன்படுகிறது. கண்விழித்திரையில் ஏற்படும் கிளிசல்களையும் குழிவுகளையும் நிவர்த்தி செய்யவும், விழித்திரையில் தோன்றும் கட்டிகளை அகற்றுவதற்கும் இலேசர் ஒளி போன்ற சாதனம் வேறு இல்லை. ஈரல், சிறுநீரகம், இதயம், மூளை ஆகிய பகுதிகளில் அறுவைச் சிகிச்சை செய்வது கடினம் ஏனெனில் அறுவைச் சிகிச்சையின் போது ஏராளமான இரத்தம் வெளியேறி உயிருக்கு ஆபத்து உண்டாகும். இத்தகைய உறுப்புக்களில் குருதி கொட்டாமல் அறுவை வைத்தியம் செய்ய இலேசர் ஒளி பயன்படும்.

இலேசர் ஒளியை மருத்துவத்தில் மட்டுமன்றி வேறு துறைகளிலும் பயன்படுத்தலாம். இவ்வொளியால் பிளாஸ்டிக் பொருட்களையும் துணிவகைகளையும் ஏன் மரங்களைக்கூட வெட்டலாம். அதுமட்டுமா? முதல் முதலில் அப்பலோ வீரர்கள் நிலாவிருச் சென்றிருந்தபோது அங்கே ஒரு சதுரக் கண்ணாடி ஒன்றை அமைத்து வந்தனர். பூமியில் உள்ள விஞ்ஞானிகள் இங்கிருந்து இலேசர் ஒளியைச் செலுத்தினர் அந்த ஒளி கண்ணாடியில் பட்டுத் தெறித்து மீண்டும் பூமியை அடைய எடுத்த நேரத்தையும் ஒளியின் வேகத்தையுங்கொண்டு பூமியிலிருந்து சந்திரனின் தூரத்தைக் கணக்கிட்டனர். வைரம் என்று காரணப் பெயர் கொண்ட வைரத்தையே இந்த இலேசர் ஒளி சில நிமிடத்தில் துளையிட்டுவிடுகிறது. குகைப் பாதைகள் குடையவும் இதைப் பாவிக்கலாம். யாராலும் கனியவைக்க முடியாத கல் நெஞ்சர்களின் நெஞ்சைக்கூட துளைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது இவ் இலேசர் ஒளி.

குல. முஸ்ஃந்தராஜா
(உயர்தர விஞ்ஞானம்)

இலங்கையில் கலைவளர்ச்சி

நம் தீந்தமிழ் மொழியில் கலை என்று சொல்லும்போது இது எத்தனையோவிதமானதாகவுள்ளது. சிற்பக்கலை, ஓவியக்கலை, நடிப்புக்கலை இவைபோன்ற இன்றோரன்ன பல துறைகளைக் கூறலாம். பண்டைக் காலத்தில் நிலவிவந்த மரபின்படி ஒரு நாடு கலை, கலாச்சாரம் இவற்றில் சிறப்புற்று; மேம்பட்டு இருந்தால்தான் அந்த நாடு ஓர் சிறந்த நாடாக செங்கோல் நாடாக; சந்தோசமான நாடாக; இருக்குமென்று கூறுவர் ஆன்றோர். எனவே பண்டைக் காலம் தொட்டே பண்டைத் தமிழ் மக்கள் போற்றி ஏற்றி வந்ததே இக் கலைகளாகும். நாம் இன்று வரலாறுகள் மூலமாகவும் பல ஆராய்ச்சி நூல்களின் வாயிலாகவும் பண்டைக்காலக் கலைகளைல்லாம் சிறப்புற்றிருக்கின்றதென அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. அக் காலத்தில் ஓர் நாட்டில் சிற்பக்கலையையும், ஓவியக்கலையையும் நாடகக் கலையையும், நடனக்கலையையும் அரசர்களே ஊக்குவித்தார்கள் என அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. அரசர்கள் இவ்வாறான கலைகளை வளர்ப்பவர்களிற்குப் பரிசில்களும், உதவிகளும் கொடுத்தாக்குவித்தார்கள்.

பண்டைக் காலத்தில் இலங்கையில் கலைகள் மிகவும் உன்னதநிலையை அடைந்து இருக்கின்றது. இந்தியாவில் பண்டைக் காலத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் இக்கலைகளை ஊக்குவித்தார்கள். அக்காலத்தில் கோவில்களின் கோபுரங்கள் எல்லாம் சிறந்த சிற்பங்களால் செதுக்கப்பட்டு மிகவும் வானுயர்ந்து கட்டப்பட்டு இருப்பது அக்காலக் கலைவளர்ச்சியை நாம் நன்கு அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வாறு இக்கோவில்களில் நாட்டியக் கலையை வளர்த்தனர். இதனால் நடனம், இசை என்பன வளர்ச்சியடைந்து உன்னதநிலையையடைந்தன. இசைகள் நிறைந்த பாடல்களால் இறைவனை மெய் மறக்கச் செய்தவர்கள் நாயன்மார்கள் நால்வருமாவர். இவ் இசை நிறைந்த பாடல்களை இன்றும் மக்கள் பாடி வாயார இறைவனைத் துதித்து வழிபடுகின்றனர். தேவாரங்கள் எல்லாம் சொற்பெருக்கும் பொருட் செறிவும் வாய்ந்தனவாக இருந்தன. இதனால் மக்

கள் இவற்றை விரும்பிப் படித்தனர். இவற்றைவிட நாடகக் கலையும் விருத்தியடைந்ததென்றே கூறலாம். நாடகம் அக் காலத்தில் கூத்து என்னும் பெயருடன் விளங்கி வந்தது. அது இப்போது 20ஆம் நூற்றாண்டிலே நாடகம் என்று பெயர்மாறுகின்றது.

எனவே கலைகள் எவ்வாறு இலங்கையில் வளர்ச்சியடைந்தன என இனி ஆராய்வோம் இலங்கையிலும் பண்டைக்காலத்தில் கலைகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்பதைப் பண்டைத் தமிழ் நூல்களாலும் பல ஆராய்ச்சிகளாலும் நாம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. இலங்கையில் இந்திய வம்சத்தின் ஒரு பகுதியினரே இங்கு வந்து குடியேறினரென்று அறியக்கிடக்கின்றது. இவர்கள் மூலம் இக் கலைகள் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன என்றும் சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதற்கு உதாரணமாக இலங்கையில் காணப்படுகின்ற சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், நாடக, நடனங்கள் எல்லாம் பாரதத்தில் உள்ளவற்றை ஒத்திருக்கின்றன. இதில் இருந்தே நாம் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. பண்டைக் காலத்திலும் இலங்கையில் அதிக குடிசனம் இருந்தது. இதனாலே இக் கலைகள் பெரிதும் ஓங்கி வளரக்கூடியதாக இருந்தது. சிற்பக்கலையை பல மலைகளிலும், குகைகளிலும் வடித்திருப்பதை நாம் இன்றும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதற்கு உதாரணங்களாக சிகிரியா, மிகிந்தலை, அநுராதபுரம் போன்ற புராதன நகரங்களில் காணப்படும் சிற்பங்களின் மூலம் அறியலாம். இவற்றைவிட இலங்கையின் வேறு பல இடங்களில் இப்போது பல ஆராய்ச்சிகளின் பின் கண்டு எடுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள் மூலமும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. இவைகளைல்லாம் தென்னிந்தியச் சிற்பங்களை ஒத்திருப்பதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். பண்டைக் காலத்தின் சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் என்பவற்றை இன்றைய அரசாங்கம் பாதுகாத்து வருகின்றது. இவைகளின் மூலம் இக்காலக் கலைகளை வளர்ச்சியடையச் செய்யலாமென்று அபிப்பிராயம் கொள்கின்றனர்.

இவற்றைவிட நடனம், நாடகம் போன்ற கலைகளை அக்கால அரசர்கள் வளர்த்துள்ளார்கள் என்பதை இன்று கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அவர்களின் அரண்மனைகளில் இன்றும் பாழ்அடைந்த நிலையில் அம்பலங்கள், நடனமேடைகள் என்பன இருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. கலைகள்மேல் அக்கால மக்களும் ஆவல்கொண்டு இருந்திருக்கிறார்களென்பதை அவர்களின் வரலாறுகளில் கலைகள் எடுத்த பங்கிலிருந்து அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாகவுள்ளது. மக்களுக்கு அரசர்களும் உதவி செய்து இருக்கிறார்கள். இதனாற்றான் கலைகள் வளர்ந்து சிறப்பான நிலையை எய்தின. அரசர்களும் மக்களும் கலைகளை வளர்ப்பதில் ஊக்கம் காட்டினார்கள் வளர்த்தார்கள். எனவே அக்காலத்தில் இலங்கையில் வளர்ச்சியடைந்து இருந்த கலைகளைப் போன்று இக்காலத்திலும் சிறப்பானதாக அமையவேண்டும். ஆனால் அக்கால சிற்பக் கலைஞர்களைப்போன்று இன்று நம்இலங்கையில் சிற்பக் கலைஞர்களைக் காண்பது அரிதாகவேயுள்ளது. இன்று இலங்கையில் மற்றைய கலைகளெல்லாம் ஓரளவு முன்னையதிலும் பார்க்கக் கூடுதலான வளர்ச்சியடைந்துள்ளதென்றே கூறவேண்டும். இலங்கையில் சிற்பக் கலையை வளர்க்க நல்ல திறமையும், விவேகமும் உள்ள சிற்பக் கலைஞர்கள்மூலம் பயிற்சிய

ளிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் இக் கலை வளர்ச்சியடையும்.

இதைவிட இன்று நடன நாடகக் கலையும் சிறப்பானதாக அமைந்துள்ளதென்றே கூறவேண்டும். இலங்கையிலேயன்று இருந்த கலையிலும் பார்க்க இக்காலத்தில் கூடுதலான வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் காரணம் இலங்கையில் சிறந்த நடிகர்களின் தோற்றம் என்று கூறலாம். நடனக் கலையிலும் சிறந்த முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது. அன்று நாடக வடிவில் இருந்தது இன்று சினிமாவாக முன்னேறி வந்துள்ளது. அக்காலத்தில் இத்தகைய முன்னேற்றம் அடையவில்லை. எனவே இவ்வாறு இலங்கை பல்கலைகளிலும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. நாம் இங்கு குறிப்பாக இரண்டு, மூன்று நூல்களைப்பற்றியே ஆராய்ந்தோம். இவற்றைவிட இன்னும் பல கலைகளும் இலங்கையில் மிகவும் சிறப்பான வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. இக்கலைகள் இனிமேலும் வளர்ச்சியடைய ஒவ்வொரு மாணவ மாணவிகளும் உதவவேண்டும்.

கலைகளே வாழ்க!

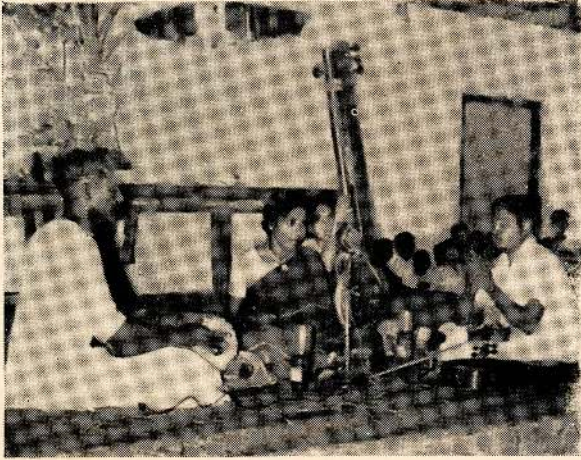
சி. அப்பலவாணபிள்ளை

12 A.

பெருமையை மூன்று அறிகுறிகள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். தோற்றத்தில் எளிமை, செயலில் மனிதத்தன்மை, வெற்றியில் வெறியின்மை.

—பிஸ்மார்க்—

THE NAVARATHRI CELEBRATIONS

A Song Recital by
an old-pupil of our school

Sri Swami 'Shantanand'
receiving Floral Homages

Our Principal & Sri Swami
"Shantanand" in Communion

வேண்டாம் இந்தத் தீண்டாமை

இந்த ஞாலத்தில் பல்வகைக் கோலத்திலமைந்துவிட்ட படைப்புக்களிலெல்லாம் பகுத்தறிவு பெற்றதாலுயர்ந்தது மனிதப் படைப்பு. மகத்துவமான இந்த மனிதவர்க்கத்திலே இழிந்த பல நிலைமைகளும் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இவ்விழி நிலைகளுள் ஒன்றைத்தான் வேண்டாமெனக் கூறுகிறது கட்டுரைத்தலைப்பு. அதாவது மக்கள் வாழ்விலே பல ஆமைகள் சேர்ந்து நின்று அவர்களை மாக்களாகச் செயலாற்றச் செய்துவிடுகின்றன. அறியாமை, பொறாமை, கல்லாமை, நன்னெறிநில்லாமை, இரங்காமைபோன்ற இன்றோரன்ன ஆமைகளே அம்மக்களைக் கெடுத்துவிடும் ஆமைகளாம். ஆயினும் இவ்வாமைகள் அனைத்திற்கும் மேலாக இன்றொரு கொடிய ஆமை அவர்கள் வாழ்வில் இயைந்திருக்கின்றது. ஆம் அதுதான் தீண்டாமை என்ற தீங்கான ஆமை.

பாரெங்கிலும் பல வடிவங்களில் இத்தீண்டாமையின் கோரத்தாண்டவத்தை நாம் காணக்கூடியதாக உளது. மேற்கு நாடுகளில் வெள்ளையன்—கறுப்பன் என்ற வேறுபாட்டில் விழைந்திருக்கிறது இந்தத் தீண்டாமை. சறுப்பு நிறமென்று வெறுப்புக் கொண்டு உரிமைக்கு மறுப்புக் காட்டிடும் மனிதத்தன்மையற்ற—புனிதத்தன்மையற்ற புன்மைச் செயல்கள் இத்தன்மையின் பாற்பட்டன அல்லவா? ஆண்டவன்—அடிமை, முதலர்ளி, தொழிலர்ளி, பணக்காரன்—ஏழை என்றின்ன வகைகளில் பொருளாதார அடிப்படையிலும் தீண்டாமை அனுட்டிக்கப்படுவதை ஆங்காங்கே நாம் அவதானிக்கலாம். கீழ் நாடுகளில் இன்னும் கீழ்த்தரமான பல வழிகளில் இஃது கடைப்பிடிக்கப் பட்டு வருவதையும் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

சமுதாய ரீதியிற் குறிப்பாகக் கூறின்; தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே பின்னிப்படர்ந்து அச்சமுதயா மக்களைப் பின்னிற்குமாறு, அச்சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருந்து கொடியிருக்கின்றது தீய இந்தத் தீண்டாமை. சாதி

எனும் அமைப்பில் உருவெடுத்து நீதி நியாயங்களை நிர்மூலமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது இத்தீண்டாமை. கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திற்கு முன்தோன்றிய மூத்த தமிழ்ச் சமுதாயத்திலேயா இத்தகைய இழிநிலை இருக்க வேண்டும்? 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்' எனப் பொய்யா மொழிபுகன்ற வள்ளுவனைத் தந்து வான் புகழைக் கொண்ட தமிழ்த்திருநாட்டிலா இந்நிலை? வேண்டாம்! நம் தமிழ்ச் சமுதாயம் நிகரற்றுத்துலங்க, நீதி நியாயங்கள் நிலைநின்றிலங்க வேண்டாம் இந்தத் தீண்டாமை.

பிரிக்கப்பட்டுள்ள பல சாதிப் பிரிவுகளுள்ளே இன்ன இன்ன சாதிகள் உயர்ந்தன, இன்ன இன்ன சாதிகள் தாழ்ந்தன என்று பாசுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அது மாத்திரமன்று உயர் காழ்சாதிகட்குள்ளே கூடியது, குறைந்தது, அதற்கடுத்தது, அதையடுத்தது என்றின்றோரன்ன வகைகளில் தரம் பிரித்து வரன் முறைப்படுத்தப்பட்டு செயன் முறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்ற இழிநிலை உண்மையை இங்கு எடுத்தியம்பாது மறைத்திட்டால், அது மறைந்திடாது. எவ்வளவு கீழ்த்தரமான நிலை இது? இத்தகைய கேடுகெட்ட அமைப்புக்களிருந்து தமிழ்ச் சமுதாயத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் நிலைமைகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. 'எல்லோரும் சமம், என்று சோசலிசம்' சொல்லும் இன்றைய நேரத்தில் இந்நிலை இருக்கத்தான் வேண்டுமா?

விரிந்து பரந்த விஞ்ஞானத்தால் அம் புலியில் அடியெடுத்துவைத்து அரும் பெரும் சாதனைகளை நிலைநாட்டிக்கொண்டிருக்கும் அதே வேளையிலே நாம் இங்கே 'நீ இழிந்த சர்தியைச் சேர்ந்தவன் ஆகவே ஆலயத்தினுள் அடியெடுத்து வைக்கக் கூடாது' எனத் தடை போடுகிறோம். ஆண்டவன் வாழும் ஆலயத்திலேயே இந்நிலையெனின் இக் கொடுமையை என்னெவன்பது? ஏன் இதே இந்துசமயத்திலுறி ஞானத்தின் பேரெல்லையைக் கண்ட அறத்திருமகன் திருமூலன் தானே 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே

தேவன் என எடுத்தியம்பினன். சைவ நெறி கூறும் சைவப் "பெரியாரே! திருமுலன் திருவாக்கை உணர்ந்திருந்தால்- உண்மைச் சைவ நெறி அறிந்திருந்தால் தீண்டாமையென்பதை ஆண்டாண்டு கால மார்ய் அழுங்குப் பிடியாய்ப் பிடித்திருப் பீர்களா? நடுநிலைநின்று ஒரே ஒரு விநாடி சிந்தித்துப்பாருங்கள்!

நெற்றியிலே நீறும் மார்பதனில் நீண்ட பூநூலும் பெற்றிவ்வுலகதனில் எவரும் பிறந்ததுண்டோ? ஓடும் இரத்தத்தில் வடிந்தொழுகும் கண்ணீரில் தேடிப் பார்த்தாலும் தெரிவதுண்டோ சாதி?? சாதியில்லையடி பாப்பா குலத்தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம் என்று பாடினானே பாவேந்தன் பாரதி - சாதியென்பதைச்சாகடிப்போம் எனச் சாற்றினானே நாவேந்தன் அறிஞர் அண்ணா; தீண்டாமையைத் தீர்த்துக்கட்டிட ஆர்ப்பரித்தெழுந்து தன்னரும் வாழ்வையே அர்ப்பணித்தாரல்லவா அண்ணல் காந்திஜீ. ஆன் பெண் தவிர வேறு சாதியில்லையென மேதினியிலுணர்த்தினேபுத்துலகச் சித்தனும் புத்தன். இப் பெரியோர்களைப் போற்றிப் புகழ்ந்து விழாவெடுக்கும் நாம், சாதி பேதங்கள் சாக வேண்டுமெனச் சாற்றிய அவர் நெறியை ஏற்றிப் போற்றிச் சமத்துவங் காண வேண்டும்.

தீண்டாமையின் தீங்குகள் கொஞ்சமல்ல. உழைத்து அதனால் களைத்து இளைத்து வரும் இழிசாதி என்று கூறப்படுவோர் உண்டிச்சாலைகளில் உயர்சாதியினர் எனப்பட்டோருடன் சரிசமமாக உணவுண்ண முடியாது. ஆம் அவர்கள் எட்டி நின்று - கைகட்டிநின்று இழிந்த முறையில் உண்ண வேண்டுமென்ற நியதி.

இவையெல்லாம் தீண்டாமையின் தீதான செயல்களல்லவா? இவைமட்டுமா? வாழ்வோடு வாழ்வாக இணைந்து விட்ட இந்தத் தீண்டாமையே சாவோடும் நின்றுவிட வில்லை. கூடவே செல்கின்றது எங்கே?... இறந்தவர் சடலம் தகனம் செய்யப்படுகின்ற மயானத்திலே. ஆயாம் தாழ்த்தப்பட்டோர் உயர்த்தப்பட்டோருடைய மயானத்தில் தகனஞ் செய்ய முடியாது! அதுகுற்றம்!! எந்த அளவில் தீண்டாமையின் கொடுமை இருக்கிறது பார்த்தீர்களா? இவ்வாறு நம் சமுதாயத்திலே பின்னிப்படர்ந்துள்ள தீண்டாமையின் கொடுமைகளைக் கூறிக் கொண்டேபோனால் அது நீண்டு கொண்டேபோகும். ஆகவே கொடுமை குறைய. வேண்டாம் இந்தத் தீண்டாமை.

அதிகம் எழுதுவதிலேயோ, கனல் தெறிக்கப் பேசுவதிலேயோ அர்த்தமில்லை. ஆதியிலே இல்லாத, பாதியிலே ஒதிவிட்ட நீதியற்றசாதிதனைச் சாகடிக்கச் சலியாது நாம் உழைத்தல் வேண்டும். மனிதத்தன்மையற்ற கொடூரம் மிக்க தீண்டாமையென்ற வேண்டாத ஆமை தனைப் பூண்டோடு ஒழிப்பதற்கு இடையறாது முனைய வேண்டும். நெஞ்சிலுரமும் நேர்மைத்திறனுமுடைய வீர இளைஞர்கள் தீரங்கொண்டு தீண்டாமையைத் தீர்த்தொழிக்க வேண்டும். மொத்தத்தில் அன்பும் இன்பமும் எங்குந் தங்க, வேண்டாம் இந்தத் தீண்டாமை!

செல்வன்:- வ. திவ்வியராசா. பக்கலைக்கழகப் புகழுக வகுப்பு கலைப்பகுதி 2 ம் வருடம்

இன வேற்றுமையும், உலக சமாதானமும்

நீகரிகத்திலே, பண்பாட்டிலே அரசியல் துறையிலே, விஞ்ஞானத்துறையிலே மேம்பட்டு வரும் எமது இன்றைய சமுதாயத்திலே சமூகங்களை எப்படிச் சீராக்குவது என்ற பிரச்சினை நிலவிவருகின்றது. இந்தச் சமுதாயப் பிரச்சினை நம் இனத்தவரிடையே மட்டுமல்ல விஞ்ஞானத்தின் விந்தைமிகு மனிதர் நிறைந்த அமெரிக்காவிலும் தாண்டவம் ஆடிவருகின்றது. எங்கு தரும்பினும் இப்பிரச்சினையே எதிரொலிக்கின்றது. அமெரிக்காவிலோ வெள்ளை இனத்தவன் கறுத்த இனத்தவனைத் தாழ்த்துகின்றான். இந்தியாவிலோ இந்துக்கள் முஸ்லீம்கள் என்ற பிரச்சினை, எம் இலங்கையிலோ உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் தமிழன் சிங்களவன் என்ற பிரச்சினை. கறுத்தவன் நாட்டிற்குள் புகுந்த வெள்ளையன் கறுத்தவனையே விரட்டமுயலுகின்றான். இன்று தென் ஆபிரிக்காவில் கறுத்த இனமக்கள் படும்பாடு. சொல்லிற்கடங்குமா? ஆகிலமே இன அரக்கனின் கையில் சிக்கித் தத்தளிக்கின்றது.

பலரின் மனதிலே இப்பிரச்சினை உதயமாகிய பொழுதிலும் சிலரே இப்பிரச்சினையை தீர்க்க முன் வருகின்றார்கள். அந்தச் சிலரையும் இவ்வுலகம் உயிர் வாழவிடுவதில்லை. நிறவேற்றுமை அதிகம் நிலவும் பொன்விளையும் பூமியாகிய அமெரிக்க நாட்டிலே இந்த நிறவேற்றுமையை பூண்டோடொழிக்கப் புறப்பட்ட லிங்கன், கெனடி போன்ற தலைவர்கள் குண்டுக்கிரையானார்கள். இந்தியாவிலே இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் நிலவும் இனவேற்றுமையைக் களைந்து ஒற்றுமையாக்கப் புறப்பட்ட மாசிலா மாணிக்கமாகிய மகாத்மா காந்தியையே சுட்டுக்கொன்றார்கள். ஆனால் எமது நாட்டில் இத்தகைய பெரியார்களின் மரணத்தை ஏட்டில் மடித்து கண்ணீர் சிந்துகின்றார்களேதவிர எமது பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கோ இப் பெரியார்களின் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதற்கோ யாருமே இல்லை.

“விந்தைமிகு மனிதரடா — பெரும் விசித்திரமான சமூகமடா” எனக் குரல் எடுத்துக் கூவினார் பாரதி. அவனோ

அமரத்துவம் எய்தி விட்டான். பாவலன் கூற்று அக்காலத்தில் மட்டுமல்ல இக்காலத்திலும் உண்மையாகவே உள்ளது. எமது ஈழத்தினிலே பல்வகைப்பட்ட மனிதர். பார்க்கப் போனால் தமிழரும் சிங்களவரும், இவ்விரு இனத்தவர்களுக்கிடையிலே பிரச்சினை. இவ்விரு இனத்தவர்களுள்மேயும் பிரச்சினை.

அம்புலியைக்கண்ட அமெரிக்கன் கூறுகின்றான் நான் சிவத்தவன் அவன்கறுத்தவன், என்னிறமே பொன்னிறம் அதுவே ஈசன் நிறம். இவ்வாறு சொல்லுவதில் அவனுக்கோர் பெருமை. எம்மவனே உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் தமிழன் சிங்களவன் என்று கூறிக்கொண்டு முன்னினத்தவரைப் பின் இனத்தவர் எதிர்க்கின்றார்கள்

எவர் உடம்பிலும் — சிவப்பே

இரத்த நிறமப்பா

எவர் விழிநீர்க்கும் — உவர்ப்பே

இயற்கைக் குணமப்பா

இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது ஏனப்பா இவ் வேற்றுமை. இன வேற்றுமை என்பது மனிதனின் சுயநலத்தில் சிக்கி பெருவாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற பேரவா கொண்ட மனிதனுக்கு இனவேற்றுமை கைகொடுத்து உதவியது. மற்றவனைவிட நாம் உயர்ந்தவன் என்ற போலி மனப்பான்மையை உடைய எம்மவனை நிவர்த்தி செய்ய இன வேற்றுமை ஓர் பொருளாகியது.

“சாதிகள் இல்லையடிப்பா — உயர் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல்பாவம்”

என்று பாடிய பாரதிக்கு சிலை எடுக்கின்றார்கள். லிங்கன், கெனடி போன்ற தலைவர்களின் நினைவு தினத்தை உலகெங்கும் கொண்டாடுகிறார்கள். இன்னும் பல தமிழ்ப் பெரியார்களுக்கு பிறந்த நாள் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆனால் இவ் ஆன்றோர்கள் கூறிய வார்த்தைகளை பின்பற்றத்தான் தயக்கம். சிலை எடுப்பதும், நினைவுவிழா கொண்டாடுவதும், பிறந்த நாள் கொண்டாடுவதும் தான் நமது மூதாதையர்கள் நமக்கு விட்டுச்சென்ற செல்வங்கள்.

அன்புக்கு ஓர் எல்லை இல்லை. அவ்விதமே கருணையும் எமது உறவினர் மீதுவைக்கும் உறவே அன்பாகும். பிரதியுபகாரம் கருதாது எல்லா உயிர்கள் மேல் பரந்து செல்லும் இரக்கமே கருணையாகும். இத்தகைய கருணையை எவன் பாவிக்கின்றாரோ அவனே உயர்ந்தவன். எம்மவரிடையே இல்லாத தொன்று சிந்தனை. நாம் சிவனை வணங்குகின்றோம். புத்தரை வணங்குகின்றோம். யேசுவை பிரார்த்திக்கின்றோம். மகாத் மாவை போற்றுகின்றோம். ஏன் இவற்றை செய்கின்றோம் என்று சிந்திப்பதில்லை. வெள்ளையன் கறுத்தவனை சுட்டான். இந்து முஸ்லீம் படுகொலை என ஏடுகளில் பார்த்து கண்ணீர் சிந்துகின்றோம். இவ்வளவில் நிறுத்திவிடுகின்றோம். ஏன் என்று சிந்திப்பதில்லை.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றம் அந் நாட்டு மக்களின் சிந்தனையிலே தங்கியுள்ளது. அந் நாட்டின் ஒற்றுமையிலே தங்கியுள்ளது. அதை விடுத்து ஒருவனை ஒருவன் அடக்கியாள்வதில் தங்கவில்லை. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு ஒருவனை அடக்கி ஆள நினைக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு

கலகம் கூடுமே தவிர குறையாது. கலகம் கூடினால் மனிதனின் எண்ணப்பாங்கில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படமாட்டாது.

இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலே உலகம் பல துறைகளிலும் முன்னேறிக்கொண்டு செல்லுகின்ற பொழுதிலும் இந்தக் கீழ்தரமான கொள்கையை என்னம் சைவிடவில்லை. இன வேற்றுமை கூறும் மனித குலமே இனியும் தாமதியாது நல் எண்ணங்களை மனதில் வித்திட்டு நம்மைமட்டுமல்ல நம் தேசத்தை மட்டுமட்டுமல்ல அகில உலகத்தையே தூய்மையாக்க வேண்டும். அவனியில் அமைதிகாணின் அகங்களில் தூய்மை வேண்டும். அகங்களில் தூய்மை காணின் சீரிய “அன்பு வேண்டும். அன்பின்றி இவ்வுலகில்லை.”

அன்பின் திறங்களை யாரோ அறிவார் அன்பின் சிறுமையே ஆசை என்பது. அன்பின் பெருமை காதலாய் அலர்வது அன்பின் விரிவே காதலாய் மலர்வது.

த. செ. நாகேந்திரன்
(கலைப்பகுதி உயர்தரம்)

ஓர் நாட்டின் சுதந்திரம் பெரும்பான்மையினரான மக்கட்கல்ல, சிறுபான்மையினரான மக்கள் நலனுக்காக அச்சுதந்திரம் பெரிதும் உதவ வேண்டும். நாட்டின் சுதந்திரம் யாவர்க்கும் பொதுவுடமை.

—ஜவகர்லால் நேரு.

மகிழ்ச்சியே வளர்ச்சியின் இரகசியம். தனி மனிதனுக்கு இது உண்மை, சமுதாயத்திற்கும் இதுவே உண்மை பாட்டும், ஆட்டமும், கோலமும், சித்திரமும் பாமரனையாட்டுக்களும் பொருளற்ற பொழுது போக்கல்ல விலையற்ற சமுதாயச் செல்வங்கள்

— ராஜாஜி.

இன்ப வாழ்வு

இவ்வுலகிலே வாழும் மக்கள் பல்வகையான சூழ்நிலையிலே பலதிறப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்கின்றார்கள். சிலர் சீரிய நெறியான நேரிய இன்பவாழ்க்கையையும் சிலர் சிறப்பிழந்த, சீரழிந்த வாழ்க்கையையும் வாழ்கின்றார்கள். இவைகட் செல்லாம் காரணம் என்ன? முன்னவர் அன்பில் அமிழ்ந்து, பண்பைக் கடைப்பிடித்து பல நலன்களும் பெற்று இன்ப வாழ்வையடைகிறார். பின்னவரோ அன்பில்லாது, பண்பு என்பது மருந்துக்குமின்றி இழிந்த வாழ்க்கை வாழ்ந்து இன்னலடைகிறார்.

இவ்வுலகில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் அன்பான-இன்பமான இனிய வாழ்வு வாழ்கிறார்களா எனின் “இல்லை” என்ற கசப்பான உண்மைமிக்க விடையே கூறவேண்டியிருக்கும். விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய ஒரு சில மக்களே பூரண இன்பமான ஆனந்த வாழ்வை அடைந்துள்ளனர். மற்றவர்களெல்லாம் தாம் இன்பமாக வாழ்வதாகத் தம்மையும், ஏனையோரையும் ஏமாற்றிக்கொள்கிறார்கள். இப்படிப் போலியான வாழ்க்கை மக்கள் சமுதாயத்துக்கு வேண்டியதில்லையாகும்.

“அன்னையின் மடியிலே தொடங்கிய வாழ்க்கை மண்ணின் மடியிலே முடியும்” வரை மனிதன் பல இன்னல்களை அடைந்து பல கஷ்டங்களைக் கடந்து வாழவேண்டியுள்ளது. கல்விப்பருவத்தில் கல்வியில் இன்பம் காண்கிறான். கல்வியை ஆர்வமுடன் கற்று அறிஞர்களிடம் இருந்து அறிவுப் பசிக்கு அமுதைப் பருகி இன்பமாக வாழ வேண்டும். கல்விக்காலத்திலேயே நற்பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்க வேண்டும். கல்லூரி வாழ்க்கை ஒவ்வொரு மாணவனையும் சமுதாய வாழ்க்கைக்கு வித்திட்டு வழிவகுத்துச் செல்கிறது.

கல்லூரி வாழ்க்கையை விடுத்துச் சமுதாயத்திற்கு வந்த மக்கள் அனைவரும் இன்ப வாழ்வு வாழ்வதற்குத் தேவையான வழிகளைக் கையாளல் நல்லதாகும். இவ்வுலகின் கண் ஒரு ஆடவனும் - அரிவையும் மணம் செய்து கொள்கிறார்கள். இவர்கள் இன்பமாக வாழவேண்டுமாயின் முதற்கண்

கள்ளமில்லா உண்மையான அன்பு தேவையாகும். பரஸ்பரம் அன்பு கொண்ட தம்பதிகள் ஒருவர் மேல் ஒருவர் சந்தேகம் கொள்ளவோ-எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபம் கொள்ளவோ - குதர்க்கமொழி பேசிக் கொள்ளவோ கூடாது. சந்தேகமே இன்ப வாழ்வு எனும் பெருவிருட்சத்தை வெட்டிச் சாய்க்கும் கோடரியாகும். இவை தவிரத் தம்பதிகள் பொறுமையுடனும், பண்புடனும் வாழ்தலவசியம். எடுத்ததற்கெல்லாம் சீறிவிழாது இன்சொலால் ஒருவரை ஒருவர் மகிழ்விக்கவேண்டும்.

இவ்வாழ்க்கையிலே இன்ப வாழ்க்கை ஒளிவிட வேண்டுமாயின் இவ்வாழ்வான் தனது கடமைகளைச் சரிவரச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாழ்வான் இயல்புடைய மூவர்க்கும், துறந்தார்க்கும் - துவ்வாதார் இறந்தார்- தெய்வம்- தென்புலத்தார்- விருந்து- ஒக்கல் முதலிய யாவர்க்கும் துணை செய்து வாழவேண்டும். மேலும் இவ்வாழ்க்கையின் சிறப்பு இப்படி வாழ்பவனுக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவற்றுடன் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு ஆகிய முக்குணங்களையும் கடைப்பிடித்து ஒழுக்குத் நல்லதாகும்.

தமிழ் கூறும் நல் உலகில் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டுமாயின் கல்வியறிவுடன் செல்வமும் இருக்கவேண்டும். மனிதன் பண்பாளனாக, சமத்துவவாதியாக, வறுமை நோயில் வாழாது வாழவேண்டுமாயின் பணம் தேவையாகும். இதையே சான் ரோமும் :

“பொருள் இலார்க் கிவ்வுலகில்லை
அருள் இலார்க் கவ்வுலகில்லை”

என மொழிந்து சென்றார்கள். அன்பிற்கு அடிமைப்பட்டுப் பலர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தி, யேசுநாதர் என்பவர்கள் சமுதாயத்தைத் திருத்தும் நோக்குடன் பணத்துக்கு அடிமைப்பட்டாது அன்பிற்கு அடிமையாகி அமரராகி இறந்தும் இறவாப் புகழ் அடைந்துள்ளார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலையிலே கல்வியறிவுடைய ஒருவனும், அன்புடையவனும் உயர் பதவியிலே (அம

ரவோ) வறுமையற்ற வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளவும் பணம் தேவையாகும். காலப்பூங்காவில் எண்ணிறைந்த வண்ணமலர்க்கூட்டங்கள் மொட்டவிழ்ந்து மணம் பரப்புகின்றன. ஆனால் எல்லாமே இறைவன் அடியை அலங்கரிப்பதில்லை. அதேபோல நாட்டில் பல மக்கள் காலத்துக்குக் காலம் தோன்றினாலும் எல்லாரும் புகழடைவதில்லையாகும்.

இல்வாழ்வு, நல்ல வாழ்வாக, இன்ப வாழ்வாக அமைவதற்குப் பணத்தேடவிரும்பும் ஒருவன் தியவழியிலே இலஞ்ச முறைகளைக் கையாண்டு பணத்தைச் சேர்க்க விரும்பக்கூடாது. இத்தகைய திய வழிகளிற்குப் பயந்து பணத்தைத்தேட வேண்டும். இதையே தெய்வப் புலவரும்

“பழி அஞ்சிப்பாத்தான்

உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை வழிஎஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்”

என மொழிந்துள்ளார். மேலும் வளழ்க்கை வளம் பெறுவதற்கு மனைத்தக்க மாண்புடைய மனைவியும்- சிறந்த குணங்களையுடைய பிள்ளைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆறுகளிற்கு உப்பு நீரிலே முடிவு என்பார்கள். குலங்களிற்கு முடிவு பிள்ளைகளிலே தங்கியுள்ளது. இல்வாழ்க்கையில் புத்திரர்கள் அடக்க ஒழுக்கமுடையவர்களாகப் பொறுமையுடைய வர்களாக நடுவு நிலமையின் சண் நிற்பவர்களாகப் பிறன் இல் விழையாதவர்களாக இன் சொல் கூறி விருந்தினரை வரவேற்றுபசரிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

கல்வியறிவுடன் சமுதாயத்திலே மனிதன் வாழும் போது உலக மக்கள் யாவருடனும் அன்பாக வாழவேண்டும். “ஒன்றே

குலம் ஒருவனே தேவன்” எனும் மொழிக் கிணங்க வாழவேண்டும். மக்களிடையே இன மத வேற்றுமைகளைப் பாராட்டாது சகோதரத்துவ மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்தால் இன்பவாழ்வாக அமையுமாகும். மக்கள் சமுதாயத்தில் பலருடன் பழகும் போது தேசியம் வளரும் என்பதில் ஐயமில்லை. மேலும் வெளியுலக மக்களிடையே நடக்கும் நடைமுறைகளில் மனதில் மகிழ்ச்சி பரவ, இன்பம் உண்டாகும்.

இவைகள் மட்டும் இருந்தால் போதுமா? யாழிலும், குழலிலும், அய்யிழிலும் மேம்பட்ட மழலைச் செல்வத்தைப் பெற்று மகிழ வேண்டும், வள்ளுவப் பெருந்தகையும் அதையே

“யாழினிது குழலினிது என்பர்தம் மக்கள் மழலைச் சொல் கேளாதவர்”

என மொழிந்துள்ளார். மழலைச் செல்வமும் அளவுடனிருக்க வேண்டும். மழலைகள் இல்லாத இல் வாழ்க்கை பிண வாழ்க்கையாகும். இவற்றுடன் திட்டமிடப்பட்ட வாழ்க்கையும் அமையவேண்டும். திட்டமிடப்படாத வாழ்க்கை மாலுமிகள் இல்லாத கப்பலைப் போன்றதாகும்.

உலகில் வாழ்மக்கள் யாவரும் கல்வியெனும் மலர் சூடி, நேர்மையாம் சீடத்த மர்ந்து நெறிபுரளாது, ஒழுக்கமெனும் அணிகலன் பூண்டு பண்பான மனைவியுடன், பணிவான புத்திரருடன் வாழும் இல் வாழ்க்கையே இன்ப வாழ்க்கையாகும்.

செல்வன் வே. வினாயகமூர்த்தி

பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பு
(இறுதியாண்டு)

சிறுகதை இலக்கியம்

மனிதன் பொழுதைப் போக்க பல வித துறைகளை நாடுகிறான். எல்லாத்துறைகளிலும் மனதுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதும் நிறைவைத்தருவதும் இலக்கியம் ஒன்றேதான். இவ்விலக்கியம் கவிதை இலக்கியம், நாடக இலக்கியம், நாவல் இலக்கியம், சிறுகதையிலக்கியம் என நான்கு பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கிலும் கடைசியாகத்தோன்றிய சிறுகதை இலக்கியம் இலக்கிய உலகிலே ஒரு மறுமலர்ச்சியை தோன்றச் செய்தது. தினப்பதிப்புகள், வாரந்தபதிப்புகள், மாத சஞ்சிகைகள் எங்கும் சிறுகதை தோன்றி ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது.

இத்தகைய சிறுகதை இலக்கியம் எப்போது தோன்றியது? எவ்வண்ணம் தோன்றியது என ஆராய்வோம். சிறுகதை இலக்கியம் தோன்றி ஒரு நூற்றாண்டு காலமாகி விட்டது. அமெரிக்காவில் தோன்றிய எட்கர் அலன்கோ என்னும் எழுத்தாளர் எழுதிய சிறுகதைகளைப் படித்தபின்னர்தான் இன்று உலகமே சிறுகதை இலக்கியத்தை தனித்தன்மை வாய்ந்த ஒரு இலக்கியமாகப் போற்றத் தொடங்கியது. அதற்குமுன்பே தமிழ்நாடு உட்பட எல்லா நாடுகளிலும் சிறுகதைகள் எழுதப்பட்டபோதும் அவையனைத்தும் சிறுகதை இலக்கியமாகக் கருதப்படவில்லை. உதாரணமாகத் தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவந்த பஞ்சசந்திரக் கதை, விக் கிரமாதித்தன் கதை போன்றவைகூட சிறுகதை இலக்கிய வரம்புக்கு அப்பாற்பட்டவையாகவே திகழ்ந்தன. எட்கர் அலன்கோவுக்குப் பின்னர் மோபசான் முதலிய பிரஞ்சு ஆசிரியர்களும் செக்கா முதலிய ருஷ்சிய ஆசிரியர்களும் சிறுகதை இலக்கியத்தை வளர்த்தார்கள்.

தமிழ் நாட்டிற்கு சிறுகதை இலக்கியத்தைக் கொண்டு வந்தவர் வங்கத்து எழுத்தாளராகிய இரவீந்திரநாத் தாகூர் அவர்களேயாகும், வங்கத்தில் சிறுகதை இலக்கியம் வளர்ந்த பின்னரே தமிழில் இருபதாம் நூற்றாண்டளவில் வளரத் தொடங்கியது. பாரதியார் சிறுகதை இலக்கியத்தில் ஈடுபட்டபோதும் அவரால்

அதில் வெற்றிபெற முடியவில்லை. அவரால் கவித்துறையில்தான் வெற்றி காணமுடிந்தது. சிறுகதை இலக்கியம் துரிதமாக வளர்ச்சியுற்றபோதும் சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு என்று சரியானதோர் வரைவிலக்கணம் வகுக்கப்படவில்லை. செக்விச் என்போர் சிறுகதை இலக்கியம் தொடக்கமும் முடிவும் கொண்ட சுவைமிக்கதோர் குதிரைப்பந்தயம் போன்றது எனக் கூறினர். எட்கர் அலன்கோ என்பவர் அரைமணி நேரம் தொடங்கி இரண்டுமணி நேரம் வரை படித்து முடிக்கக் கூடியதே சிறுகதையென்று சிறுகதையின் நேரத்தை வரையறுத்தார். ஆனால் இன்றோ சிறுகதைகள் ஐந்து நிமிடத்தில் இருந்து அரைமணிநேரம் வரை படித்து இன்புறக் கூடிய வரையில் பெருகியுள்ளது.

சிறுகதை இலக்கியம் எழுதும்போது “அந்திப் பொழுதில் தேநீர் பருகினேன்” என்று வசனங்களை மொட்டையாக முறிக்கக்கூடாது. மாலைவந்தது; மாமரத்தின் கீழ் உள்ள நிழலில் இருந்து கொண்டிருந்தேன்; மெல்லென்று தென்றல் வீசிக் கொண்டிருந்தது; சில்லென்று ஒருகரம் என் தோளில் பட்டது; திரும்பிப் பார்த்தேன்; என்மனைவி தேநீர்க் கோப்பையுடன் நின்றுகொண்டிருந்தாள். தேநீரை வாங்கிச் சுவைத்து மெதுவாக அருந்தினேன்; அவ்வண்ணம் வசனத்தை ஆலாவர்ணம் செய்து கற்பனை மெருகூட்டி படிப்பவர் மனதில் ஒரு பாடமாகப் பதியக்கூடியதாக எழுதப்படவேண்டும்.

சிறுகதை ஆதிமுதல் அந்தம் வரை ஒரே குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். குறித்த இடத்திற்குச் செல்லும் ஒரு பயணம் போன்று முறிவு நெளிவு இல்லாமல் எடுத்துக்கொண்ட கருத்தைச் செவ்வனே அமைக்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாக அமைய வேண்டும். சிறியனவாக இருந்தாலும் முற்றாக முழுமையாக முடிய வேண்டும். மனதில் கோபம், தாபம், நெகிழ்ச்சி மோன்ற உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தக் கூடியதாக சிறுகதைகள் அமைய வேண்டும் ஆதலால்தான் எட்கர் அலன்கோ கூட சிறுகதைகளைக் கருவின் சிறப்பால் அமைவது;

கதாபாத்திரத்தின் பண்பால் அமைவது, உள்ளத்தில் பதியும் உணர்வின் சிறப்பால் அமைவது எனச் சிறுகதைகளை வகுத்தார் எனினும் உணர்ச்சியை ஊட்டும் சிறுகதையே எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தது எனக் கருதினர்.

அடுத்து சிறுகதை இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் எழுத்தாளர்கள் மனிதர்களை யெல்லாம் மகிழ்ந்தாக்களாக ஆக்கி விடுகின்றார்கள். சிறுகதைகளில் அமையும் கதாபாத்திரங்களை இலட்சியப் படைப்பாக அமைத்து விடுகிறார்கள். இவ்வண்ணம் பாத்திரப் படைப்புக்களை இலட்சியவாதி, கொள்கைவாதி, யதார்த்தவாதி என அமைத்துக் கொண்டு போனால் கதைகள் மனதில் பதியாது. தாமரை இலையில் தண்ணீர் போன்று இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதர்களை மனிதர்களாகவே மக்களோடு ஒன்றிபுறவாரும் எளிமையான படைப்புக்களாக அமைத்தால்தான் அவர்களோடு ஒட்டி உறவாடக் கூடியதாக கதைகளும் மனதில் பதியக் கூடியதாக இருக்கும்.

சில எழுத்தாளர்கள் சில கொள்கைகளைப் பரப்புவதில் மட்டும் தனித்துவம் பெற்றுத் திகழ்கின்றார்கள். உதாரணமாக இந்திய இளம் தலைமுறையினரில் ஒருவராகிய மகரிசி என்பவர் கல்கி போன்ற தமிழகப்பத்திரிகையில் ஆஸ்திரேலியக் கொள்கையை மையமாக வைத்து எழுதுகின்றார். வெறும் காதல், சூழ்ச்சி நகைச்சுவை போன்ற கதைகளை எழுதும் எழுத்தாளர்கள் எல்லோரையும்விட மகரிசி ஒருபடி மேலாகவே திகழ்கின்றார்.

இன்று தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் வா. வே. சு. ஐயர், மௌனிபிச்சை மூர்த்தி, புதுமைப் பித்தன், அழகிரிசாமி, ராஜகேரபாலன், செ. விருத்தாசலம், ராமையா போன்ற வர்கள் சிறுகதை இலக்கியத்தில் புகழ் பெற்றார்கள். ஆனால் கல்கி, அகிலன், இராஜாஜி போன்றவர்கள் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களாக இருந்தபோதும் அவர்களால் சிறுகதை உலகில் பிரகாசிக்க முடியவில்லை.

நம் ஈழத்திருநாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் இல்லாத படியாலும் தரமான எழுத்தாளர்கள் இல்லாதபடியாலும் சிறுகதை அவ்வளவாக முன்னேறவில்லை. ஒரு சில புதினப்பத்திரிகைகள் சிறுகதையென்றபேரில் சிலகதைகள்

வெளியிடுகின்றன. தினகரன், வீரகேசரி, சிந்தாமணி, ஈழநாடு, தினபதி, கதம்பம் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகை போன்ற பத்திரிகைகளிலும் வருகின்ற சிறுகதைகள் குறிக்கோள் இல்லாத பயணம் போன்று எங்கோ தொடங்கி எங்கோ முடிகின்றன. சில தழுவல்களாக அமைகின்றன.

இன்னும் சில கற்பனையோட்டம் இல்லாத கதாசிரியர்கள் எல்லாம் வேறு எழுத்தாளர்களின் கதைகளைத் திருநுதல் பிற மொழிகளைத் தழுவுதல் போன்ற செயல்களைச் செய்கிறார்கள். இதனால் நம் நாட்டில் லல்லிகள் எல்லாம் லலிதாக்களாகவும் ஹென்றிகள் எல்லாம் கண்ணன்களாகவும் உலாவுகிறார்கள். அவர்கள் பெயர்மாற்றும் எழுத்தாளர்கள். ஆனால் தழுவல்கள் என எழுதி தம் தரக்குறைவுகளைக் காட்டாமல் ஏதோ தயங்குகிறார்கள். இதனால் சிறுகதை இலக்கியம் விபசாரம் போன்ற வியாபாரமாகிவிட்டது. இவ்வண்ணம் சிறுகதைகள் திருடலும் தழுவலும் இல்லாமல் தேவையற்ற வர்ணனையும் குழப்பமான நடையுமாக இல்லாமல் மெல்லிய தென்றல் போன்று அமைதியான அருவி போன்று இலகுவாகவும் தெளிவாகவும் மனதில் பதியக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். அப்படியென்றால்தான் சிறுகதைகளின் எண்ணிக்கை உயர்வதோடு அதன்தரமும் உயரும்.

கடைசியாக ஆரம்ப குரத்தனம் காட்டிய இச் சிறுகதை இலக்கியம் மீண்டும் மறுமலர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் பிற மொழித் தழுவல்கள் குறைய வேண்டும். அலுத்துப் போன புளித்துப்போன விடயங்களான காதல், சூழ்ச்சி நகைச்சுவைபோன்ற ரசங்களை, விடுத்து புதுமைக் கருத்துக்கள் பொலியக் கூடியதாகவும் கதாபாத்திரக் கருத்துக்கள் வெறும் யதார்த்தப் படைப்புக்களாக இல்லாமல் எளிமையானவையாகுமளவில் ஒட்டி உறவாடக்கூடிய படைப்புக்களாகவும் இருக்கவேண்டும். மூலக்கொரு எழுத்தாளர்கள் தோன்றினால் மட்டும் சிறுகதை இலக்கியம் வளராது. தரமான கருத்துக்கள் உடைய திறமான கதைகள் உருவாக்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் சிறுகதை இலக்கியம் இழந்த மதிப்பை மீண்டும் பெறமுடியும்.

சு. திலகவதி
H. S. C (12-A)

இயக்கவியலின் மூன்று கண்கள்

நீங்கள் யாருடனாவது கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்கள் நீங்கள் கூறியதை மறுத்து, “உதென்ன காகம் இருக்கப் பனம்பழம் விழுந்த கதைதான்” என்று மேற்கோள் கூறினால் நீங்கள் அவர்கள்மேற் கோப்பபடாதீர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் உங்களுக்குச் சார்பாகத்தான் கூறுகிறார்கள். இதை நான் கூறவில்லை. கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரிய ராக விளங்கியவரும், இயக்கவியலின் மூன்று இயக்கச் சமன்பாடுகளை நமக்கு அளித்தவருமான ஐசாக் நியூட்டன் கூறுகிறார்; “ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் ஒரு சமமும் எதிருமான மறுதாக்கம் உண்டு” இது நியூட்டனின் மூன்றாவது இயக்க விதி. ஒவ்வொரு தாக்கத்திற்கும் சமமானதும் எதிரானதுமான மறுதாக்கம் உண்டானால் ஆசிரியர் எமக்கு கன்னத்திலடிக்கும் போது அவருக்கும் அதேயளவு தாக்கம் உண்டா? என நீங்கள் கேட்கலாமல்லவா? நிச்சயம் உண்டு. ஆனால் கன்னம் மென்மையானதால் எமக்குத்தான் அதிகம் வலிக்கிறது.

நியூட்டனின் மூன்றாவது இயக்க விதியின்படி ஒய்விலிருக்கும் பொருட்கள் எல்லாம் அவற்றின் நிறைக்குச் சமனான மறுதாக்கத்தாலே சமநிலைப் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக மேசை மீது ஒய்விலிருக்கும் புத்தகத்தின் நிறைக்குச் சமனான மறுதாக்க மொன்றை மேசை உளுற்றுகிறது. நாற்காலி ஒன்றில் நாம் உட்கார்ந்திருக்கும் போது, எமது நிறைக்குச் சமனான மறுதாக்கம் நாற்காலியினால் உளுற்றப்படுகிறது.

துப்பாக்கியினர் சுட்டுப்பழக்கமில்லாத ஒருவர் துப்பாக்கியாற் சுடும்போது சுட்டிசைக்கு எதிர்த்திசையில் அவர் விழ நாடுகிறார். ஏனெனில் சுடும்போது துப்பாக்கிக் குண்டுகளின் உந்தத்திற்குச் சமமானதும், எதிரானதுமான தாக்கம் துப்பாக்கியை பின்னதைக்கச் செய்து சுடுபவரின் தோளில் உதைக்கிறது.

கிரிக்கப்பந்து விளையாடும் போது எறியப்படும் பந்து விசிறப் படும் மட்டையிற் பட்டு அங்கு ஏற்படும் மறுதாக்கத்தினால் திரும்பிச் செல்கிறது. மறுதாக்கம் அதிகரிக்கும்போது பந்து திரும்பிச் செல்லும் வேகமும் அதிகரிக்கும். எனவே பந்து திரும்பிச் செல்லும் வேகமானது பந்து எறியப்படும் வேகத்திலும், மட்டையானது விசிறப்படும் வேகத்திலும் தங்கியுள்ளது.

வெளிவிசையினால் தாக்கமுழுதபொருளின் இயக்கத்தைப் பற்றி நியூட்டனின் முதலாவது விதி கூறுகிறது, “ஒவ்வொரு பொருளும் தன் ஓய்வு நிலையிலோ, ஒரு நேர் கோட்டிற் சீரான இயக்க நிலையிலோ, ஒரு புற அழுத்திய விசையால் அந்நிலை மாற்றப்படும் வரைக்கும் தொடர்ந்து இருக்கும்.” இதன் படி ஒரு குறிப்பிட்ட வேகத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு துணிக்கையின் மீது புவி யீர்ப்பு, வளிஉராய்வு போன்ற வெளி விசைகள் தாக்கா விடின் அத்துணிக்கை தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

வானவெளிக்கு அனுப்பப்படும் வான வெளிக்கப்பல்களின் இயக்கத்தைச் சிறிது பார்ப்போம். நிலைக்குத்தாக நிறுத்தப் பட்டிருக்கும் ராக்கட்டின் அடிப்பகுதியிலுள்ள எரிபொருள் எரிவதனால் அதிவேகமாக வெளித்தள்ளப்படும் வாயு நிலத்தில் உதைக்கிறது. அப்பொழுது ஏற்படும் சமமும் எதிருமான மறுதாக்கத்தினால் ராக்கட் மேலெழுகிறது. தொடர்ந்து சுடப்படும் ராக்கட்டின் உந்துவிசைகாரணமாக வானவெளிக்கப்பல் புவி யீர்ப்போ, வளிமண்டலமோ இல்லாத அண்டவெளிக்குள் நுழைகிறது. அண்ட வெளிக்குள் நுழைந்ததும் எரிபொருட்கள் எரியவேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அங்கு புவி யீர்ப்பு, வளிஉராய்வு போன்ற வெளி விசைகள் கிடையாது. எனவே வெளி விசையெதுவும் தாக்காதவிடத்து அது தொடர்ந்து தான் இயங்கிக் கொண்டிருந்த வேகத்திலேயே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

லிப்டில் மேல் நோக்கிச் செல்லு மொருவர் தன் உடல் கீழ் நோக்கி

அழுக்கப்படுவதையும், லிப்ட்கீழ் நோக்கிச் செல்லும் போது அவரது உடல் மேல் நோக்கி இழுக்கப்படுவதையும் உணரக் கூடியதாயிருக்கும்.

சீரான வேகத்துடன் செல்லும் ஒரு வண்டியின் முகட்டில் ஒரு நூலைக்கட்டி நூலின் நுனியில் ஒரு கல்லைக்கட்டிவிடுங்கள். அப்பொழுது நூல் நிலைக்குத்தாக இருக்கும். வண்டி ஆர் முடுகலுடன் செல்லும் போது நூல்முன்போல் நிலைக்குத்தாக இல்லாது வண்டியிங்கும் திசைக்கு எதிர்த்திசையிற் கல் விலகி நூல்சாய்வாக இருக்கும். வண்டி நிற்க எத்தனிக்கும் போது நூல் எதிர்த்திசையிற் சாயும். இதற்கு ஏன் நூலைக் கட்டி வினைகொடுகிறீர்கள். பேசாமல் பத்துச் சதம் கொடுத்து பஸ் ஒன்றில் ஏறி உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள். பஸ் புறப்படும் போது உங்கள் தலை பின்னாலிருப்பவரின் தலையுடனும், பஸ்நிற்கும் போது உங்கள் தலை முன்னால் இருப்பவரின் தலையுடனும் மோதுவதைக் காண்பீர்கள். நியூட்டனின் இரண்டாம் இயக்க விதிக்கு இது அசல் உதாரணம். (பஸ்ஸில் தலை

மோதுவதைப் பற்றி நான் கூறியதை நம் பாமல் நீங்கள் பரிசோதனை முறைப்படி செய்யமுற்பட்டு பஸ்ஸிற்குள் முன்னாலிருப்பவரும், பின்னாலிருப்பவருமாகச் சேர்ந்து உங்கள் கன்னத்தைப் பதம் பார்த்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல.) அது சரி; நியூட்டனின் இரண்டாம் விதி என்ன? ஒரு பொருளின் மீது வேக வளர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்கு ஒரு விசை, அல்லது வேகவளர்ச்சியுடன் சென்றுகொண்டிருக்கும் பொருள் உண்டாக்கும் விசையைக் கணிக்க இவ்விதி உதவுகிறது. “உந்த மாற்ற வீதமானது அழுத்திய விசைக்கு விகித சமமாய் அவ்விசை தாக்கும் நேர் கோட்டுத் திசையிலே தாக்குகின்றது.”

M திணிவுடைய ஒரு பொருளின் மீது F என்ற வேகவளர்ச்சியை உண்டாக்கத் தேவையான விசை P எனின் நியூட்டனின் இரண்டாம் விதிப்படி $P = MF$ ஆகும்.

ஏ. பி. சந்திரநாதன்
(உயர்தர விஞ்ஞானம்)

வைத்தியத் துறையின் மகத்தான சாதனை

மோட்டார் கார்களுக்குத் தேவையான போது உதிரிப்பாகங்களை எப்படி மாற்றுகிறோமோ அது போல் எமது உடலிலும் மாற்றக்கூடிய முப்பத்தைந்து உதிரிப் பாகங்கள் இருக்கின்றனவென்றால் அது இன்றைய வைத்திய உலகின் மகத்தான முன்னேற்றம் என்று சொல்ல வேண்டாமா? இன்றைய மனிதன் ஆடைகளை மாற்றுவதோடு மட்டும் நிலலாமல் இதயங்களையும் மாற்றுகின்றான். இதில் முன்னையது வெகு சுலபமானது. ஆனால் பின்னையது சுலபமான காரியமல்ல.

தென்னுபிரிக்க நிபுணரான பேராசிரியர் கிறிஸ்டியன் பேர்னாட் முதலாவது மனித இருதய மாற்றீட்டைச் செய்தார். நீண்டகாலமாக மிருகங்களில் நடைபெற்றுவந்த இருதய மாற்றீடுகளின் விளைவே இச்சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற அறுவைச் சிகிச்சையாகும். பேராசிரியர் பேர்னாட் அமெரிக்க மருத்துவ நிலையங்களிலும் பின்னர் கேப்டவுண் மருத்துவநிலையங்களிலும் நடைபெற்ற ஆராய்ச்சிகளின் போது நாய்களுக்கு மாற்று இருதயங்களைப் பொருத்தி, அவைகளை ஒரு வருடம் வரை இரவல் இருதயங்களோடு வாழச் செய்திருக்கிறார்.

உலகிலே முதலாவது மனித இருதய மாற்றீடு 1967-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 3-ம் திகதி பேராசிரியர் கிறிஸ்டியன் பேர்னாட்டினால் செய்யப்பட்டது. இவ் இருதய மாற்றீட்டுக்கு உள்ளானவர் 53 வயதுடைய ஓராயிவாஷான்ஸ்கி என்பர் ஆவர். விபத்து ஒன்றில் சிக்கிய மூளை சிதறிய மரண முற்ற ஒருரின் இருதயம் வாஷான்ஸ்கி யுக்குப் பொருத்தப்பட்டது.

உறுப்புக்களின் மாற்றீடு வெற்றிகரமாவது அவற்றின் பிறப்புரிமை ஒற்றுமையிலேயே தங்கியுள்ளது. வெவ்வேறு இரத்தப் பிரிவுகள் இருப்பது போல வெவ்வேறு இழையப் பிரிவுகள் உள்ளன. எனவே வாஷான்ஸ்கியின் உடல் இன்னொரு வருடைய இருதயத்தை ஓரளவேனும் ஏற்பு தென்றால் இவருடைய உடல்களின் இழை

யங்களும் கூடுமானவரை ஒரே இழையப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்தனவாய் இருத்தல் வேண்டும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு இழையப் பிரிவு ஒற்றுமை உண்டோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு மாற்று இதயத்தைத் தாக்கும் பிறபொருள் எதிரிகளின் அளவும் உக்கிரமும் குறைவாய் இருக்கும். எனவே பேராசிரியர் பேர்னாட் குழுவினர் வாஷான்ஸ்கியின் இழையங்களை இருதய தானம் செய்பவரின் இழையங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தனர். இழையப் பிரிவு ஒற்றுமை காணப்பட்டதும் இருதய மாற்றீட்டு அறுவைச் சிகிச்சை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இரு அறைகளில் ஒரே நேரத்தில் அறுவைச் சிகிச்சை ஆரம்பமாயிற்று. ஒரு அறையில் பேராசிரியர் பேர்னாட் வாஷான்ஸ்கியின் மீது அறுவை சிகிச்சையை ஆரம்பித்தார். அதே நேரத்தில் இன்னொரு குழுவினர் 'மரித்தவரின்' இருதயத்தை வெட்டிஎடுக்கும் பணியில் இருந்தனர்.

பேராசிரியர் பேர்னாட் வாஷான்ஸ்கியின் மார்பிழைத்தோல், தசை, விலா எலும்புகளினுடாக வெட்டி மார்பைப் பிளந்தார். இருதயம் வெளிப்பட்டது, இருதயத்திலிருந்து பிராணவாயு நிரம்பிய இரத்தம் உடம்பெங்கும் கொண்டு செல்லும் இரத்தக் குழாய்கள் (Arteries) என்ற பெயர் பெறும். பிராணவாயு நீக்கிய கரியமிலவாயு நிறைந்த இரத்தத்தை உடலிலே இருந்து இதயத்திற்குக் கொண்டுவரும் இரத்தக் குழாய்கள் நாளங்கள் எனப்படும் (Veins). இதயத்தில் இருந்து செல்லும் நாடி, நாளங்களை இறுக நெரித்தார் பேர்னாட். இதன் மூலம் பழுதுற்றிருந்த இருதயத்துக்கும் உடலுக்கும் இருந்த தொடர்பு நிறுத்தப்பட்டது. இந்த இருதயத்துக்குப் பதிலாக இருதய நுரையீரல் இயந்திரம் ஒன்றை வாஷான்ஸ்கியின் உடலுக்குப் பொருத்தினார். இவ் இயந்திரம் வாஷான்ஸ்கின் உடலுக்கு பிராணவாயு கலந்த இரத்தத்தைப் பாச்சும் பொறுப்பை தற்காலிகமாக ஏற்றுக் கொண்டது. நோயுற்ற இதயத்தை வெட்டி அகற்ற ஆரம்பித்தார் பேராசிரியர் பேர்னாட். இருதயம் 4 அறை

கொண்டது. வலது இடது பக்க மேலறையின் சுவரினூடாக உடலின் பிரதான நாளங்கள் திறக்கின்றன. இந்த அறையின் சுவரிலேதான் இதயத்தின் துடிப்புச் சக்தி உதயமாகும் S-A-Node உள்ளது. அத்தோடு, இருதயத்தின் முக்கிய நரம்புகள் (Nerves) கூட இந்த அறைச்சுவரிலே தான் சேருகின்றன. நோயுற்ற இருதயத்தின் வலது பக்க மேலறைச் சுவரை மாத்திரம் வெட்டாமல். மிச்சம் வைத்துவிட்டு ஏனைய இருதயம் முழுவதையும் பேராசிரியர் பேர்னாட் வெட்டி அகற்றினார்.

அடுத்த அறையில் என்ன நடக்கின்றது என்று கவனிப்போம். இங்கேயும் மரித்த வரின் மார்க்பைப் பிளந்து அவருடைய உடலுக்கும் இதயத்துக்கும் இருந்த தொடர்பு நாடிகள் நாளங்கள் இறுக நெரிக்கப்படுவதன் மூலம் நிறுத்தப்படுகின்றது. ஆனால் இங்கே டாக்டர் குழுவினர் இருதய நுரையீரல் இயந்திர மொன்றை வெட்டி எடுக்கப்போகும் இருதயத் தோடு இணைத்தார். இந்த இயந்திரம் பிராணவாயு கலந்த இரத்தத்தை மாற்றிட்டு இருதயத்துக்குப் பாச்சுவதன் மூலம் இதனை உயிருடன் வைத்திருக்கிறது. மாற்றிட்டு இதயத்தைக் சுவனத்துடன் வெட்டி எடுத்தனர். அப்பொழுது வலது பக்க மேலறைச் சுவரை மட்டும் வெட்டி எடுக்கவில்லை.

வெட்டி எடுக்கப்பட்ட இருதயம் பேராசிரியர் பேர்னாட்டின் அறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. வாஷாங்கியின் பழுதுற்ற இருதயத்தை பேர்னாட் மார்க்புக்கு வெளியே எடுத்துவைத்து விட்டு அந்த இடத்திலே மாற்று இருதயத்தை வைத்தார். மாற்று இருதயம் பழைய இருதயத்திலே வெட்டி அகற்றப்படாமல் இருந்த வலது மேலறைச் சுவருள் இறுகத்தைக்கப்பட்டது. அடுத்ததாக வெட்டப்பட்ட நாடிகள் சேர்த்துத் தைக்கப்பட்டன. உடலின் பிரதான நாளங்கள் வெட்டப்படுவதில்லை. ஆதலால் அவற்றைத் தைக்கவேண்டிய அவசியம் எழுவதில்லை.

இதயத்தைத் தைத்து முடித்ததும் இறுக நெரிக்கப்பட்ட நாடிகள் நாளங்களும் விடுவிக்கப்பட்டு மாற்று இருதயத்திற்கும் உடலுக்கும் தொடர்பு உண்டாகின்றது. அடுத்து மாற்று இருதயம் துடிக்க ஆரம்பித்துத் தானாக இயங்க வேண்டும். இதற்கு மாற்று இருதயத்துக்கு மின்சார அதிர்ச்சி கொடுக்கப்பட்டது. அது துடிக்க ஆரம்பித்தது. உலகின் முதலாவது மாற்று இருதயம் செயல்பட ஆரம்பித்தது. இருதய நுரையீரல் இயந்

திரத்தை அகற்றினார். பேராசிரியர் பேர்னாட் பிளந்த மார்வை மறுபடியும் முடி தைத்தார். அறுவைச் சிகிச்சை முடிவடைந்தது.

அடுத்து மாற்று இருதயத்தை அழிக்க முயலும் நுண்ணுயிரெதிரிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாம். இதற்கு பேர்னாட் கோப்டிக் கோஸ் ரிரெய்ட்ஸ் மருந்துகளை உபயோகித்தார்.

முதலாவது இரவல் இதய மனிதன் 18 நாட்கள் வரை உயிருடன் வாழ்ந்து விட்டு பின் தனது இரு நுரையீரல்களும் அழற்சியுற்று அதாவது டபிள் நியூமோனியா ஏற்பட்டு இறந்தார். நியூமோனியா கொக்கஸ் எனப்படும் கொடிய நோய்க்கிருமி நுரையீரலைத் தாக்கியதாலேயே மரணம் சம்பவித்தது. வாஷாங்கியே பொருத்தப்பட்ட இரவல் இதயத்தை பின்னர் பரிசோதித்த டாக்டர்கள் இரவல் இதயம் எவ்விதத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லை எனக் கூறினார்கள். எனவே வாஷாங்கியின் மரணம் இதய மாற்றீட்டினால் வந்தது அல்ல எனவும். வேறு நோய் காரணம் எனவும் கூறப்பட்டது.

இதன் பின்பும் சில இருதய மாற்றீடுகள் நடாத்தப்பட்டு அவை வாஷாங்கியை விட அதிக நாட்கள் இரவல் இதயத்துடன் உயிர்வாழ்ந்துள்ளனர். சில வருடங்களாக இரவல் இதயத்துடன் உயிர் வாழ்ந்தவர்களும் இப்பொழுது உள்ளனர்.

இவ்வாறான இருதய மாற்றீடு வருங்காலத்தில் மேலும் வெற்றிகரமாக நிகழாமது வைத்தியத் துறை உதவும் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

இப்பொழுது இரத்தம் மாற்றீடு செய்வது உலக நாடுகள் அனைத்திலும் பிரபல்யம் அடைந்து விளங்குகின்றது. இவ் இரத்த மாற்றீடு செய்வதற்கு இரத்த சேமிப்பு வங்கிகள் உள்ளன. இவற்றில் இரத்தம் சேமிக்கப்பட்டு வைத்திருக்கப்படுகின்றது. இதுபோல் இருதய மாற்றீட்டு வங்கிகளும் திறக்கப்பட்டு, இரவல் இருதயங்கள் கிடைக்கும்போது அவற்றைச் சேகரித்து தேவையான பொழுது உரிய இழையப்பிரிவு இருதயத்தை வழங்கக் கூடியதாக இருக்கும். இன்னும் சில ஆண்டுகளில் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் இருதய மாற்றீடு மிகப் பிரபல்யம் அடைந்து விடும். இவ் வாறான சாதனைகளைச் செய்வதில் இன்றைய வைத்தியத்துறை முன்னிற்கின்றது.

ஜெ. தவேந்திரன்

12 'B' (விஞ்ஞானம்)

மாணவரும் சமுதாயமும்

ஒரு சமுதாயத்தில் நல்ல பண்புள்ள மனிதனை உருவாக்குவது அச்சமுதாயத்திலுள்ள கல்வி நிலையங்களே. இக்கல்வி நிலையங்களை நல்ல நிலையில் வைத்திருக்கவும், மாணவர்களை நல்ல பாதையில் இட்டுச் செல்லவமே ஆசிரியர்கள் பெரிதும் முயல்கின்றார்கள். வருங்காலத்தில் ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பொறுப்பு ஆசிரியர் கையிலேயே தங்கியுள்ளது தற்போதைய சூழ்நிலையில் மாணவ சமுதாயம் அழிவுப்பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காகவே ஆசிரியர்கள் பெரிதும் பாடுபடுகின்றார்கள். ஆயினும், ஆசிரியர் புகட்டும் நல்லறிவை கல்லூரி மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒருங்கே பெறுவதில்லை. கெட்ட பாதையில் மாணவர்களின் எண்ணங்கள் சென்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஆசிரியர் புகட்டும் அறிவு மாணவரினது உள்ளத்தில் நிலைபெறுது. இதனால் அவர்கள் நல்லறிவைப் புகட்டும் ஆசிரியரையும் அலட்சியம் செய்வார்கள். இவர்கள் நல்லறிவைப் புகட்டுபவர்களுக்கே தீங்கு செய்ய முயல்வரேயல் லால் தாம் நல்லறிவைப் பெற முயலமாட்டார் என்பது பின்வரும் பஞ்சதந்திரப் பாடலால் அறியக் கிடக்கின்றது.

“வானரம் மழைதனில்
நனையத் தூக்கணம்
தானொரு நெறிசொல்லத்
தாண்டிப் பிய்த்திடும்
ஞானமும் கல்வியும்
நவீன்ற நூல்களும்
ஈனருக் குரைத்திடில்
இடரதாகுமே.”

ஒரு மனிதனுடைய நல்வாழ்விற்கு உறுதுணையாக அமைவது ஒழுக்கமாகும். ஒழுக்கத்தை மேலாகக் கருதிய வள்ளுவர்,
“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும்.”

என்று ஆணித்தரமாக உரைத்திருக்கின்றார். இக்கையை ஒழுக்க நெறியினைப் பயின்று நடைமுறைப்படுவதற்கு மாணவப் பருவமே சிறந்ததாகும். மாணவர்கள் தமது இளமைப் பருவத்திலேயே நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாகவும், பண்பாட்டு நிறைந்தவர்களாகவும் வாழப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது” என்ற முதுமொழிக்கிணங்க இளமைப்பருவமே நல்லொழுக்க நெறியில் நிற்கவும், பண்பாடான முறையில் நடக்கவும் ஏற்ற காலமாகும். கரடுமுரடாக இருக்கும் நிலத்தை உழுது, நீர்ப்பாய்ச்சிப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்தலே நம் முன்னோர் “பருவத்தே பயிர்செய்” என்று கூறினர். அதுபோலவே கரடுமுரடான தீய எண்ணங்கள் நடமாடும் எமதுள்ளமாதது சீரான முறையில் பண்படுத்தப்படுவதற்கு உகந்த காலம் மாணவப் பருவமே! நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு: மண்வெட்டி, கலப்பை போன்ற கருவிகளை நாம் உபயோகிப்பது போல மாணவர்களின் துள்ளிக் குதிக்கும் உள்ளங்களில் துடி துடிக்கும் தீய எண்ணங்களை அகற்றி நல்லெண்ணங்களைப் புகுத்தி மாணவ உள்ளத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு சமயக் கட்டுப்பாடுகளும், கல்லூரிக் கட்டுப்பாடுகளும் கருவிகளாக அமைகின்றன. மாணவர்களிடம் சமயக் கட்டுப்பாடுகளை வளர்ப்பதற்காகவே கல்லூரிகளில் நவராத்திரி, சிவராத்திரி போன்ற சமய வைபவங்களை நடத்துகின்றார்கள். இதேபோல கல்லூரியின் கட்டுப்பாடுகளை வளர்ப்பதற்கே அதிபர் கல்லூரிகளில் பல ஒழுங்கு முறைகளைக் கையாளுகின்றார். ஒரு நாட்டிலே ஒழுங்கு நிலை பெறுவதற்கு அரசாங்கத்தின் சட்ட திட்டங்கள் எவ்வாறு அவசியமாகின்றதோ அவ்வாறே மாணவப் பருவத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு கல்லூரிக் கட்டுப்பாடுகளும் அவசியமாகின்றது.

நாம் கற்கும் கல்வியின் கடைசி நோக்கம் சமுதாயத்தில் நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாக வாழ்வதற்கே. ஒழுக்கமின்றேல்

ஒருவனுக்கு மதிப்பில்லை, புகழில்லை, அன்பில்லை. கல்விமாயை இருக்கலாம், செல்வமாயை இருக்கலாம். ஆனால் ஒழுக்கமில்லாத கல்வியும், செல்வமும் உயிரில்லாத உடம்பைப்போல மணமில்லாத பூவைப்போல பயனற்றவை. ஒழுக்கத்தின் பிறப்பிடம் வீடு. தாய் தந்தையரின் மடியிலே கொஞ்சிக் குலாவிடும் குழந்தைப்பருவத்திலேதான் ஒழுக்கம் வித்திட்டிருக்கல்லூரிகளிலே வளர்ச்சியடைகின்றது. எனவே தங்கள் குழந்தைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்து நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாக்கப் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளனர் பெற்றோர்.

பெற்றோரினால் திட்டமிடப்பட்டு விதைக்கப்பட்ட ஒழுக்கமென்னும் வித்தைக் கல்லூரிகளில் நல்ல உரமும் தண்ணீரும் ஊற்றி வளர்க்க வேண்டும். ஆயினும் உண்மையான பண்புடைய மாணவனை இன்று காண்பதரிது. உள்ளம் உயர்ந்ததாக அமைய வேண்டும். தம்முடைய சிந்தனைகள் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் நாம் உயர்ந்த வாழ்வைப் பெறமுடியும். ஆனால் எத்தனையோ பிள்ளைகள் பிஞ்சிலே பழுத்து அடங்காப்பிடாரிகளாக வம்பளந்து, நாடளந்து திரிவதன் காரணம் அவர்கள் பெற்றோரே!

ஒன்றுமறியாப் பிஞ்சுக் குழந்தையுள்ளத்தில் தீய ஒழுக்கமென்னும் களை வேருன்றுவது பெற்றோராற்தான். கெட்ட பேச்சுக்களுக்கும், துஷ்டத்தனமான செய்கைகளிற்கும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொடுப்பதால் நன்மை தீமை தெரியாத பாலகர்கள் அவைகளைக் கைக் கொள்ளுகின்றனர்.

பீடி, சிகரெட் வாங்கப் பிள்ளைகளை அனுப்புதல், அவைகளைப் புகைப்பதற்குப் பிள்ளைகளின் துணையை நாடல், மதுவருந்தும்போது பிள்ளைகளிற்கும் கொடுத்து மகிழல், பிள்ளைகளின் முன்னிலையில் ஒழுக்கவீனமாக நடந்து கொள்ளல், பேசத்தகர்வற்றைப் பேசுதல் போன்ற இன்றோன்னகாரியங்களினால் பெற்றோரை அறியாமலேயே பிள்ளைகள் தீய ஒழுக்கத்திற்கு ஆளாகின்றனர்.

பெற்றோரை மதியாது, கற்றோரை மதியாது, தனது குருவை மதியாது, குரங்குச் சேட்டைகள் பண்ணிக்கொண்டு திரிவதை நாகரீகமென எண்ணுகின்றனர். மதுவருந்திச் சூதாடிக்காலமெல்லாம் கயல் விழிமாதரின் கதையாகக் கதைத்து பொண்ணு காலத்தை வீணாக்கி அழிகின்றனர் என்பதையே பின்வரும் பாடலும் எடுத்தியம்புகின்றது.

“தந்தையுரை தட்டினவன்
தாயுரை தடுத்தோன்
அந்தமுறு தேசிகர்தம்
ஆணையை மறந்தோன்
சந்தமுறு வேத நெறி
தாண்டினவன் நால்வர்
செந்தமுலின் வாயினிடை
சேர்வது மெய் கண்டீர்”

உற்றாரும், பெற்றாரும், கொண்ட மனையிலும், ஆசிரியரும் தீய ஒழுக்கமுள்ளவர்களை வெறுப்பார். நல்ல ஒழுக்கத்தை நாம் பணங்கொடுத்து வாங்கவேண்டியதில்லை. ஒழுக்கம் ஒருவரிடத்தில் திடீரென அமைந்துவிடுவதொன்றல்ல. எவரும் பிழைவிடுவதில்லை. ஆனால் தான் செய்வது பிழையென அறிந்த பின்பு பிழை செய்யாதிருத்தலே மனிதவியல்பு இம்மை மறுமை வாழ்விற்கு வழிவகுக்கும் இவ்வரிய சொத்தை நாம் பழக்கத்தால் அடைந்துவிடலாம். நல்ல பழக்க வழக்கங்களை கல்லூரிகளிலும், வீட்டிலும் மற்றும் வேறு எவ்விடங்களிலும் பழகிக்கொள்ளலாம்.

கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் சண்டையிடல், வேறு மாணவரின் உடைமைகளைக் களவெடுத்தல், கல்லூரிச் சொத்துக்களை நாசமாக்குதல், போன்ற கெட்ட பழக்கங்கள் மாணவர் உள்ளங்களை விட்டு அகல வேண்டும். எல்லா மாணவர்களையும் அன்பாக நேசிக்க வேண்டும். எமது உடன் மாணவிகளை அன்புடன் நேசித்து அவர்களுடன் மரியாதையாகப் பழகி அவர்கள் மனதை அன்புள்ள சொற்களால் வென்று ஆசிரியரிடத்தில் பணிவன்புடன் பயின்று நல்வாழ்வு வாழ நல்லொழுக்கமானது வழி வகுக்கின்றது.

பெற்றோரைக் கணம் பண்ணி, தந்தை சொல் மீறுது, தாய்மனதைப் புண்ணாக் காது, உற்றூர் உறவினர்களுடன் அன்பும் பண்பும் கொண்டு பழக வேண்டும்.

மாணவர்கள் எந்த உயிரினத்திற்கும் தீங்கு செய்தலாகாது. யாராவது உங்க ளிற்குத் தீங்கு செய்யின் அவர்கள் வெட் கித் தலை குனியும்படியாக அவர்களிற்கு நன்மையைச் செய்யுங்கள். இதுவே அவ ரிற்கு நல்ல தண்டனையாக அமையும். இதை விட்டு நீங்களும் தீங்கு செய்ய நினைத்தால் இறுதியில் உங்களிற்கிடையே பகைமை வளர்த்து நாளடைவில் உங்கள் வாழ்க்கை யிலேயே பயந்து நின்மதியற்ற வாழ்க் கையை ஏற்கவேண்டி நேரிடும். ஒருவனுக் குப் பகைவன் ஒருவனும் இல்லையென்றற் றான் அவன் இன்பமாக வாழமுடியும். எனவே நாமும் இவ்வுலகில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் எமது அன்புக்குரியவர்களென எண்ணி வாழவேண்டும். இவ்வுலகில் தீய குணங்களையுடையவர்களும் இருக்கின் றார்கள். இவர்களுக்கு நன்மை செய்வதும் தீமையாகவே முடியும் என்பதைப் பின்வரும் பாடல் நமக்கு விளங்க வைக்கின்றது.

“தேளது தீயில் வீழ்ந்தால்

செத்திடா தெடுத்த பேரை

மீள்வே கொடுக்கினாலே

வெய்யறக் கொட்டலே போல்

ஏனனம் பேசித் தீங்குற்

றிருப்பதை எதிர் கொண்டாலும்

கோளினர் தமக்கு நன்மை

செய்வது குற்றமாமே.”

உங்கள் நல்வாழ்விற்கு வேண்டிய நற் குணங்கள் யாவும் மாணவப் பருவத்தி லேயே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை. கட்டுப்பாடின்றி வாழும் வாழ்வு மிருக வாழ்விற்கு ஒப்பானது. ஒரு மாணவன் நல்ல கட்டுப்பாட்டைபென்றாலும், நல்ல கல்வியறிவை என்றாலும் ஒரு ஆசிரியரின் துணை கொண்டே பெறவேண்டும். ஆசிரிய ரில்லாது பெறும் கல்வியும் கட்டுப்பாடும் அச்சாணி இல்லாத தேர் போன்று அழிந்து போகும் என்பதையே பின்வரும் பாட லும் எடுத்தியம்புகின்றது.

“மூப்பிலாக் குமரி வாழ்க்கை

முனிவிலா அரசன் வீரம்

ராப்பிலா விளைந்த பூமி

கரையிலாதிருந்த ஏரி

கோப்பிலான் கொண்ட கோலம்

குருவிலான் கொண்ட ஞானம்

ஆப்பிலாச் சகடு போல

அழியுமென் றுரைக்கலாமே”

கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கையினால் மனி தன் எவ்வளவு சீர்கேடான நிலைக்குப் போகின்றான் என்பதை மாணவர்கள் சிறிதும் உணர்வதில்லை. இன்றைய இளைஞர்கள் மாணவப் பருவத்தில் பெற்றோரின் கட்டுப்பாடுகளையும், கல்லூரியின் கட்டுப் பாடுகளையும் சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளையும் அலட்சியம் செய்கின்றார்கள். எனவே மாணவர்கள் தீய சிந்தனைகளிற்கு இடங் கொடுக்கின்றார்கள். ஏனெனில், நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு செய லும், சரீரத்தின் ஒவ்வொரு அசை வும், நினைக்கின்ற ஒவ்வொரு நினைவும் மன தில் அதற்கேற்ற குணங்களைப் பதியச் செய்கின்றது. இவை புறத்தே உடனடியாகத் தோன்றாவிடினும் மனதில் அடங்கி இருந்து வேலை செய்யும் இயல்பின. நாம் ஒவ்வொரு நிமிடத்திலும் இருக்கும் நிலை, நாம் இதற்குமுன் செய்துகொண்டிருக்கும் மனோவிருத்திகளைப் பொறுத்தது. நல்ல மனோ விருத்திகள் நிறைந்திருப்பவன் நல்ல வனாவான். தீய மனோ விருத்திகள் நிறைந்திருப்பவன் தீயவனாவான்.

ஒருவன் தீய வார்த்தைகளையே பேசி, தீய எண்ணங்களையே எண்ணி, தீய செய் கைகளையே புரிந்தால் அவனுடைய உள் ளம் தீய மனோ விருத்திகளில் சூழ்ந்திருக் கும். இவ்விதமுண்டாகிய தீய எண்ணங் கள் அவனை அறியாமலேயே அவனது நினைவையும் தொழிலையும் தன் வசப் படுத்தி தீய வழியிலே அவனை உந்துகின் றன. நம்மில் காணப்படும் கேடுகள் அனைத்திற்கும் காரணம் நம் உள்ளத் திலேயே இருக்கின்றது. ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாய் இருப்பது “சந்தேகம்” என்னும் பகைவனே! எனவே மாணவர்களாகிய நாம் ஒருவர் மீதும் சந்தேகம் கொள்ளக் கூடாது.

மாணவர்களாகிய எம் கையிலேயே வருங்காலச் சமுதாயம் தங்கியுள்ளதால் நாம் எமக்குத் தேவையான நல்லறிவையும், நல்லொழுக்கத்தையும், மாணவப் பருவத்திலேயே பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் கல்வியறிவையும் நல்லொழுக்கத்தையும் ஒருங்கே பெறுவதற்காகவே கல்லூரிகளிற்குச் செல்கின்றோம். நாம் கல்வியறிவைத் தேடும்போது எமது உயிரிற்கும் ஆபத்துக்கள் நேராதவாறு பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். எனவே வீதிகளில் நாம் நடமாடும்போது வீதி ஒழுங்குகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். வாகனங்

கள் ஊர்ந்து செல்லும்போது, திங்கள் வீதியைக் கடக்கும்போது வீதி ஒழுங்குகளை அலட்சியம் செய்வீர்களாயின் உங்கள் உயிரையே இழக்க நேரிடும். ஆகையால் மாணவர்கள் கல்லூரியை விட்டு வீதியில் காலடி வைக்கும்போது மிகவும் அவதானமாக வைக்கவேண்டும். மாணவர்கள் கல்வி நலனும், ஒழுக்கமும், பண்பாடும் பெற்று நமது நாடும் மொழியும் வாழ நற்பணியாற்றுவிர்களாக!

அன்பே சிவம்!

க. வேலாயுதாள்ளை
12. "B" விஞ்ஞானம்

தாய்மைப் பருவத்திலும் பால் குடிப் பருவத்திலும் தாயைப் பேணுதவன் மிளகையைப் பேணுவதரிது'

நுண்ணிவு அன்புடன் இணைந்துவிட்டால், அதனால் அடைய முடியாத எதுவும் அவனியில் இல்லை

-கதே-

THE COLLEGE SPORTS MEET—1971

The Chief Guest Mr. W. D. C. Mahatantila
(D. E., N. R.)
at our Annual Inter-House Athletic Meet

The Chief Guest takes the salute
at the March Past

Mrs. M. T. Subramaniam
Distributes the Trophies

தாமோதர இல்லம் 1971

இல்ல ஆசிரியர்கள்

திரு. K. பொன்னுத்துரை
 ,, N. பரமேஸ்வரன்
 ,, V. பஞ்சாட்சரம்
 N. நல்லதம்பி

இல்ல ஆசிரியைகள் :

திருமதி S. சிவநாராயணமூர்த்தி
 ,, S. அம்பலவாணர்
 ,, K. நவரட்ணம்
 ,, R. தம்பிஐயா
 ,, R. வேலுப்பிள்ளை
 செல்வி M. தம்பிஐயா
 ,, R. செல்லப்பா

இல்லத் தலைவர் :

செல்வன் T. C. நாகேந்திரன்

இல்லத் தலைவி :

செல்வி S. சரஸ்வதி

விளையாட்டுப்பகுதித் தலைவர் :

செல்வன் S. T. இரத்தினம்

விளையாட்டுப்பகுதித் தலைவி :

செல்வி R. சுலோசனா

எமது இல்லம் பலவருடங்களாகக் கடைசியிலிருந்து முதலிடத்தைப் பெற்று வந்தது. இவ்வருடம் அதே சாதனையை நிலை நாட்டியுள்ளது எனினும் எமதில்ல மர்ணவ மாணவிகள் மிகவும் திறமையாக விளையாட்டுக்களில் பங்குபற்றி பல முதலிடங்களை பெற்றுக் கொண்டனர். எமதில்லத்தில் பின்வரும் மாணவ மாணவிகள் வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்தோர் : செல்வர்கள். S. சாந்தகுமார், I. ஜெயபாலன் P. மகேந்திரராசா, S. நவநீதராசா, S. சபாநாயகம், P. கனகரத்தினம், N. சிவதாஸ், S. மரியதாஸ், செல்விகள் R. சுலோசனா, K. சிவகுணசோதி ஆகியோராவார்கள்.

செல்வன் நவநீதராசா 880 யார் ஓட்டப்போட்டியில் ஓர் புதிய சாதனையை நிலை நாட்டினார். மத்திய பிரிவுக்குரிய வெற்றிக் கேடயத்தையும் இவரே பெற்றுக் கொண்டார். செல்வி - K. சிவகுணசோதி மத்திய பிரிவுக்குரிய வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். செல்வன் P. கனகரட்ணம் மரதன் ஓட்டப்போட்டியிலும் மைலிலும் வெற்றி வீரராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். பல வருடங்களாக சுமங்கலா இல்லம் அபகரித்த கயிறு இழுத்தற் போட்டிக்கான பரிசை இவ்வருடம் எமது இல்ல மாணவர்கள் தட்டிக்கொண்டனர்.

எமதில்லம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் எனும் நோக்குடன் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து அயராது உழைத்த ஆசிரிய - ஆசிரியைகளுக்கு எமது இல்லத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். மேலும் எமது இல்ல வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்ட மாணவ மாணவிகளுக்கும் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். எமதில்லம் வருங்காலத்தில் முதலிடத்தைப் பெறவேண்டும் என்று கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

த.செ. நாகேந்திரன்

இல்லத் தலைவர்

ஆனந்தா இல்லம் 1971

இல்ல ஆசிரியர்கள் :

திரு சி. துரைராசா
 ,, V. கைலாயபிள்ளை
 ,, K. சிதம்பரநாதன்
 ,, B. மகாதேவா
 ,, N. சிவஞானம்
 ,, V. சின்னத்துரை

இல்ல ஆசிரியைகள் :

திருமதி N. A. வெற்றிவேலு
 ,, N. பாலகிருஷ்ணன்
 ,, E. சுப்பிரமணியம்
 ,, R. சபாநாயகம்
 ,, Q. சபாரட்ணம்

இல்லத் தலைவர் :

செல்வன் V. விநாயகமூர்த்தி

இல்லத் தலைவி :

செல்வி M. சாந்திணி

விளையாட்டுப்பகுதித் தலைவர் : செல்வன் C. மனோரஞ்சன்

விளையாட்டுப்பகுதித் தலைவி : செல்வி S. சுபத்திராதேவி

சென்ற ஆண்டில் வெற்றி வீரராக வந்த பல அங்கத்தவர்கள் இவ்வாண்டு எங்கள் கல்லூரியை விட்டுப் பிரிந்த பொழுதிலும், இவ்வாண்டு வெகு சாதாரணமாக இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம்.

இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்லச் சார்பாக விளையாடி வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ்ந்த செல்வன் அமிர்தமனோரன் செல்வி பத்மாவதி S. தமயந்தி ஆகியோர் மெச்சப்பட வேண்டியவர்களாவர். மேலும் எமதில்லத்திற்கு அதிக புள்ளிகள் எடுத்துத் தந்து உற்சாகமூட்டிய செல்வன் ஸ்ரீ ரங்கநாதபிள்ளை, செல்வன் மனோகரன் ஆகியோரையும் நாம் பாராட்டாதிருக்க முடியாது.

இவ்வாண்டு இல்ல அலங்காரப் போட்டியில் கூடுதலான போட்டி இருந்த பொழுதிலும்- எமதில்லம் வழமையான முதலிடத்தைப் பெறக்கூடிய அளவிற்குத் திறமையான முறையில் அலங்கரிப்பதற்கு வழிகாட்டியாய் நின்று உழைத்த ஆசிரியர் திரு. V. கைலாசபிள்ளைக்கும், திரு. K. சிதம்பரநாதனுக்கும், இதில் ஈடுபட்ட சகல மாணவர்களுக்கும் இல்லச் சார்பில் இம்மலர்மூலம் நன்றியைச் செலுத்துகிறேன்.

மேலும் இவ்வாண்டில் எங்கள் கனிஷ்ட பிரிவு மாணவர்களின் உதவியும், கனிஷ்ட பிரிவு ஆசிரியர்களின் உழைப்பும் எமது வெற்றிக்கு முதுகெலும்பாக அமைந்தது. அவர்களிற்கும் இல்லச் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வழமை போல இவ்வாண்டும் தமது நேரத்தைக் கவனியாது இல்ல விளையாட்டுப்போட்டியில் ஆனந்தா இல்லம் வெற்றி பெறவேண்டும்- எமதில்ல மாணவர்கள் வெற்றி வீரர்களாகத் திகழ வேண்டும், எனும் பெரு நோக்குடன் மாணவர்களிற்கு ஊக்கமளித்த திரு. V. துரைராசா ஆசிரியர்க்கும் திருமதி N. A. வெற்றிவேலு ஆசிரியைக்கும் இல்லச் சார்பாக நன்றியை நவில்கிறேன்.

மேலும் எமதில்லத்திற்காகப் பாடுபட்ட பழைய மாணவ-மாணவிகளிற்கும் எமது நன்றியை இம்மலர் மூலம் நவில்கிறோம். எங்களுடன் சகல துறைகளிலும் ஒத்துழைத்து உதவிபுரிந்த எங்கள் கல்லூரி அதிபர் திரு. P. வெற்றிவேலு அவர்களுக்கும், விளையாட்டுத்துறைப் பொறுப்பாளர் திரு. S. G. தேவா அவர்களுக்கும் இல்லச்சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வணக்கம்

வே. விநாயகமூர்த்தி

இல்லத் தலைவர்

நேரு இல்லம் 1971

இல்ல ஆசிரியர்கள் :

- திரு. த. குணசிங்கம்
 ,, சு. இ. சின்னத்தம்பி
 ,, க. அருணாசலம்
 ,, வை. கோவிந்தசாமி
 ,, சி. சு. இரத்தினம்
 ,, ஏ. பரம்சோதி
 ,, க. நடராஜா
 ,, வே. நடராஜா

இல்ல ஆசிரியைகள் :

- செல்வி ப. சின்னத்துரை
 திருமதி மே. ஜோ. ஞானராஜா
 ,, இ. நாகராஜா
 ,, ச. பொன்னம்பலம்
 ,, யோ. சுப்பிரமணியம்

இல்லத் தலைவர் :

செல்வன் T. K. சுப்பிரமணியம்

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவர் :

,, S. K. யோகநாதன்

பொருளாளர் :

,, S. குலேந்திரன்

இல்லத் தலைவி :

செல்வி சு. திலகவதி

விளையாட்டுத்துறைத் தலைவி

,, ப. ஆனந்தசுந்தரி

பொருளாளர் :

,, கோ. மல்லிகாதேவி

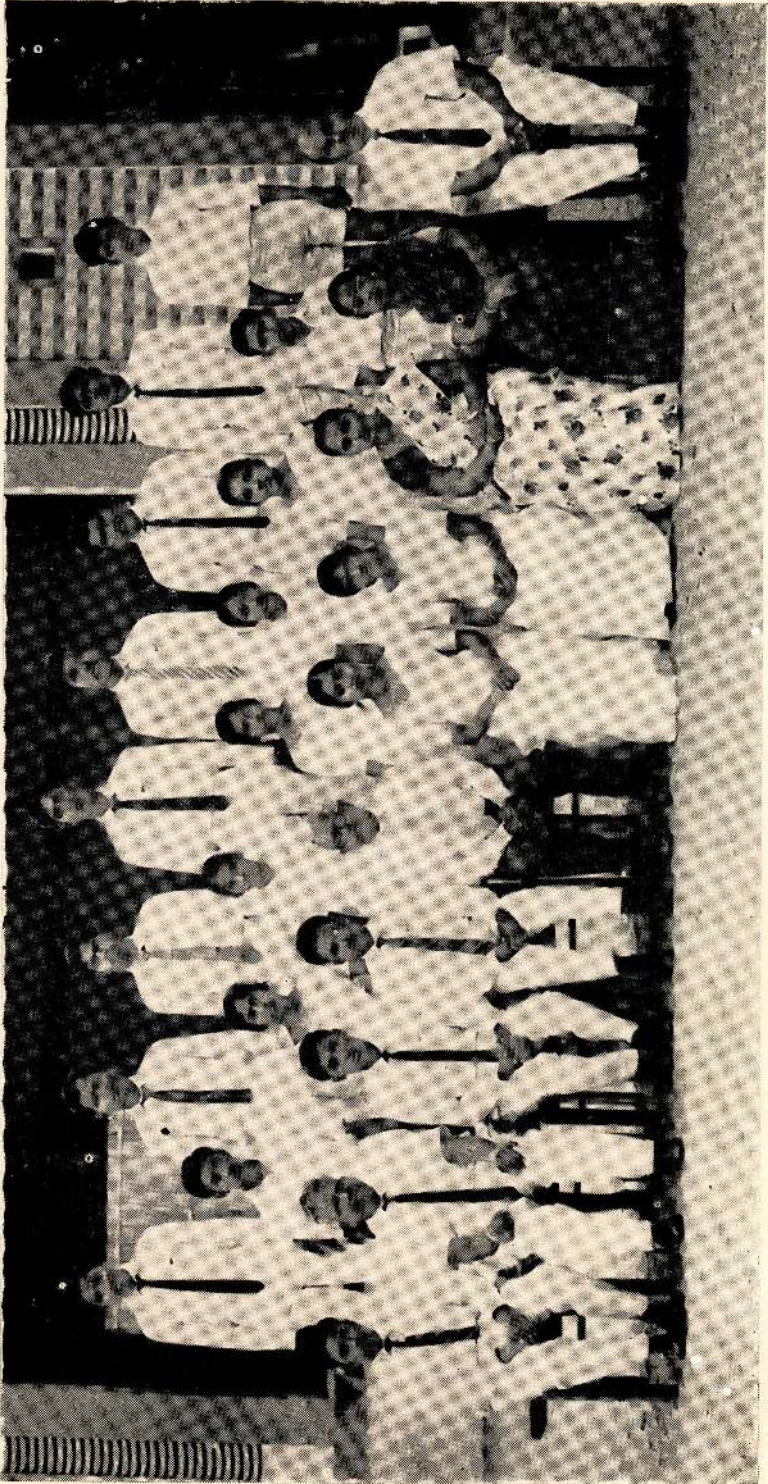
பலத்த போட்டிகளுக்கிடையே இவ்வருடமும் தொடர்ந்து எமதில்லம் வெற்றிக்கேடயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதையிட்டு பெருமிதமடைகின்றோம். அத்துடன் அணிநடை, அஞ்சலோட்டம் ஆகியவற்றுக்கான வெற்றிக்கிண்ணங்களையும் எமதில்லம் தட்டிக்கொண்டது.

இல்லத்தாசிரியர்களுடன் சேர்ந்து ஒவ்வொரு மாணவனும் அயராது உழைத்ததன் பயனாக பல போட்டிகளில் எமதில்லம் முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. வழக்கம் போல இவ்வருடமும் மரதன் ஓட்டப் போட்டியில் செல்வன் வ. இராசரத்தினம் முதலிடத்தைப் பெற்றுள்ளார். அத்துடன் மேற்பிரிவு, மத்தியபிரிவு, ஆரம்பப்பிரிவு ஆகிய மூன்று பிரிவுகளிலும் முறையே செல்வன் T. K. சுப்பிரமணியம், செல்வி ப. ஆனந்தசுந்தரி, செல்வன் இ. இரவிச்சந்திரன், செல்வன் வ. சந்திரபாபு ஆகியோர் வெற்றி வீரர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

ஒன்றுபட்டு ஒத்துழைப்பு நல்கிய சகோதர சகோதரிக்கும் எம்மை வழி நடாத்திய ஆசிரியப் பெருந்தகைக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த வருடமும் எமது இல்லத்தை தொடர்ந்து முன்னணியில் நிறுத்த எமது இளம்வீரர்கள் முயற்சியெடுப்பார்களென்பது எனது திடமான நம்பிக்கை.

T. K. சுப்பிரமணியம்

இல்லத் தலைவர்

THE BOARD OF DISCIPLINE

PREFECTS GUILD REPORT

It is indeed a pleasure to submit a report of the activities of our Guild for the year 1971. Our Guild plays an important part in maintaining the discipline of our College. It has been discharging its duties to the satisfaction of all—the Principal, Staff and the students. In the execution of our duties, we got the guidance of the members of the staff and willing co-operation of the members of the guild and the students.

We had our monthly meeting, at which we discussed matters pertaining to the discipline of our College. At these meetings our able and experienced staff adviser, Mr. S. G. Deva and deputy Principal gave us suggestions and pieces of advice towards the general maintenance of the discipline of the students.

We are a body of 21 members, 11 boys and 10 girls. The majority of the members are from the G. C. E. (A. L.) classes. We have separate Head Prefects and Deputy Head Prefects for boys and girls. At the guild meetings, the Head Prefect of the boys section would preside and the Deputy Head Prefect of the girls would function as the secretary.

During this year, seven of our members left us. Miss K. Parasakthy left us after appearing for the G. C. E. (A. L.) Arts examination. Masters K. Panchalingam, B. Sivaloganathan, C. Krisnanathan, Miss N. Chandraswary, Miss V. Thayawathy, and Miss V. Sivayogam left us to pursue their studies elsewhere. We welcome the following members to our guild—Miss P. Pushparanee, Miss S. Saratha, Miss J. R. Ahilashanthi, Mast. R. Ratnam, Mast. C. Nagendran, Mast. K. Patgumarajah, S. Balasubramaniam. Miss Sivamangai Sivanarayanamoorthy was appointed Deputy Head Prefect in place of Miss. Bhavani Somasundaram, who gained entrance to the Arts Faculty of the Ceylon university, Mast. K. Velauthapillai was appointed Head Prefect in place of Mast S. Ranganathan who left us to pursue his studies at the Jr. Tech. College, Kokuvil. We thank him for his services to the guild and wish him success. Mast. S. Sabanathan replaced Mast. K. Velauthapillai as the Deputy Head Prefect.

I take this opportunity to thank all those who offered us a helping hand in carrying out our duties during the many functions that took place in our College this year. This year a football match was played between the teachers and the prefects. After the match we entertained the members of the staff to tea. I am sure that such encounters will help to bring about better understanding between the members of the staff and our guild.

Finally I would like to tender my sincere thanks to the principal, Deputy Principal, Staff adviser, Members of the Discipline Board and the Staff for their valuable guidance they gave us during the year.

Miss. S. Sivanarayanamoorthy
Hony. Secretary.

Physical Education Report

The under review in the sphere of Physical Education has witnessed nothing spectacular to register mentioning. Though much improvement had been effected in getting the playground more suitable for Athletics and Games, yet the main handicap - the insufficient extent of the field - continues to thwart our plans and programme.

Nevertheless our students did participate in the P. T. Competition held at circuit and district level. Four squads - Under 19 and 16 boys and Under 16 and 13 girls - entered for the P. T. Competition organised in the circuit. The Under 19 boys squad secured the 1st. place while all the other three squads were placed 2nd. At the district P. T. Competition held in Jaffna the Under 19 boys was placed fourth. Thus the first term ended on a happy note.

The Convulsion that rooked our Motherland in April and May, and consequent chaos that ensued had upset many of our plans and programme in the field of Athletics. Nevertheless all the different age groups - viz. Under 19, 17, 15, 13 - both boys and girls - were put through the usual intensive training for the Annual Inter House Athletic Meet. The Annual Inter House Athletic Meet was held under the distinguished patronage of the Director of education, Northern Region, turned out to be a grand success in the opinion of the Chief Guest Mr. W. D. C. Mahtantila and other competent observers.

The third term traditionally considered the Soccer season witnessed many vigorous matches played between the various Houses. In the Inter House League Tournament, Thamo'harm House became the Champions and Ananda House became the runner up. The students participated enthusiastically in the regular soccer practices that were conducted. Systematic practice was given in Volley Ball too and the student response was heart-warming. Due to lack of sufficient time and disruption in the programme of activities caused by the National upheaval, we could not conduct the Inter House Volley Ball Tournament.

Results of the Inter House Foot ball Tournament :

Houses	P.	W.	D.	L.	G. F.	G. A.	Total Points
Ananda House	3	2	0	1	2	2	4
Sri Sumangala House	3	0	1	2	4	7	1
Nehru House	3	0	2	1	3	3	2
Thamo'harm House	3	2	1	0	8	3	5

With the dawn of 1972, many of our cherished dreams, promise to become realities under the guidance of our able and energetic Principal whose vision, energy and resourcefulness has already made enduring imprints on the varied activities of our College and the eagle-eyed Master-helmsman at the Education Office, Northern Region, who is acutely aware of the compelling necessity of extending the boundaries of the play ground is making an all out effort to acquire sufficient land in the immediate vicinity. I would like to tender to him, my grateful thanks on behalf of the Principal and the Sports Committee.

Finally, I deem it my proud and pleasant privilege to thank our generous patron Mr. And Mrs. M. T. Subramaniam, who presented a very costly Trophy, which was given over to the best March past Squad, and the Principal, Staff, Prefects and the Students for their co-operation.

Phy. Ed. Teacher

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்சங்க அறிக்கை 1971

பழைய மாணவர்களின் நல்லார்வமும் பூரண ஒத்துழைப்பும் கல்லூரிகளுக்கு என்றும் இன்றியமையாதது. அழிவுமுயற்சியிலீடுபடுபவர்களும் நம் நாட்டிலிருப்பது உண்மையே. எனினும் ஆக்க முயற்சியின் அத்தாட்சியாக விளங்குவது எமது கல்லூரியின் விஞ்ஞான கூடமே.

கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் கட்டிடத்தின் கீழ்ப்பகுதி முற்றாக வேலைகள் முடிவடைந்து, எமது நிதியமைச்சரும் கலாநிதியுமான என். எம். பெரெரா அவர்கள் திறந்து வைத்த பின் விஞ்ஞான வகுப்பறைகளாக மாணவர்களுக்கு வசதியளிக்கின்றது.

மேல் மாடியின் இரு அறைகளில் ஒன்று தற்போது சீராக்கப்படும் பணி ஆரம்பமாகியுள்ளது. அது முடிவடைந்ததும் புதுவருடத்தில் உயிரியல் ஆய்வு கூடமாகத் திகழும்.

இவ்வருடம் அமைதியின்மை, ஊரடங்குச் சட்டம் போன்றவற்றால் பழைய மாணவர் செயற்குழுக் கூட்டங்கள் மூன்றுதான் நிகழக்கூடியதாயிருந்தன.

தென்மராட்சியில் எமது கல்லூரி சைவத்தொண்டுக்கும் விஞ்ஞானப்பயிற்சிக்கு மாண உயர்கல்விப்பீடமாகச் சிறந்தோங்க அனைவரதும் பூரண ஒத்துழைப்பும் நல்லாதரவும் என்றும் எமக்குக் கிடைக்க இறையருள் பொலிவதாக.

நன்றி

க. மகேஸ்வரன்
கௌரவ செயலாளர்

சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி சைவக்குழுவின் அறிக்கை 1971

இம் மாநிலத்தின்கண் வாழும் மக்கள் யாபேரும் கல்வியெனும் மலர்கூடி, ஒழுக்கமெனும் அணிகலன் பூண்டு, நேர்மையாம் பீடத்தமர்ந்து, சமய விடயங்களிலும் பங்குபற்றி வாழ்ந்தால், அவர்கள் வாழ்க்கை ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. பாடசாலை வாழ்க்கையின் பயன் சமுதாயத்தில் மாணவர்களைச் சிறப்படையச் செய்வதற்கும். எங்கள் கல்லூரி இத்துறையில் கூடிய ஆர்வம்காட்டி வருகின்றது. சமய விழாக்களில் பங்கெடுப்பதன் மூலம் மாணவர்களிடையே சமய அறிவையும், சமய உணர்ச்சியையும் பரப்புவதே சமயக்குழுவின் நோக்கமாகும்.

இக்குழுவின் தலைமையின்கீழ் நாள்தோறும் காலை ஆராதனை ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றது. காலை ஆராதனையில் வெள்ளிக்கிழமைதோறும் விசேஷ சொற்பொழிவுகள் நடைபெறுகின்றன. எங்கள் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சிறந்த சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்துவதன் மூலம் சமய அறிவையும், ஒழுங்கு முறைகளையும் விருத்தி செய்வதற்கு உதவியாக உள்ளது. இவ்விதம் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்திய ஆசிரியர்களுக்குச் சமயக்குழு நன்றி செலுத்துகின்றது.

சைவம் வளர்த்த சமயபூரவர்களின் குருபூஜைத்தினங்கள் கல்லூரியில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. இதனால் மாணவர்கள் சமயப் பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும், அவர்கள் நிகழ்த்திய அற்புதங்களையும் அறிந்து சமய விடயங்களில் சிரத்தையுடையவர்களாகவும், நிறைவுடையவர்களாகவும் மாற முடிகிறது.

எங்கள் கல்லூரியில் ஒவ்வோரு வருடமும், 3-ம் தவணையில் நவராத்திரி விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. நாள்தோறும் இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு உதவியாக இருந்த அதிபருக்கும், ஆசிரியர்களிற்கும், இம்மலர் மூலம் சமயக்குழு தனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. நவராத்திரி விழாவில் சிறந்த சொற்பொழிவாற்றிய அறிஞர்களுக்கும் - சங்கீதக்கச்சேரி நிகழ்த்திய இசை வல்லுநர்கும் சமயக்குழு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

இவ்வருடம் நிகழ்ந்த நவராத்திரி விழாவின் போது கல்லூரியின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க, சுவாமி சந்தானந்தா வருகைதந்து சமயசம்பந்தமான அரிய உண்மைகளை வெளிப்படுத்தினார். இன்னிசையுடன் கலந்து பக்திப்பாடல்களைப்பாடிச் சமய உண்மைகளை மாணவர்களிடையே புகுத்தினார். எங்கள் கல்லூரிக்கு வந்து சிறந்த உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியமைக்குச் சமயக்குழு சுவாமி சந்தர்னந்தாவுக்கு இம்மலர் மூலம் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

எங்கள் கல்லூரியில் சைவ ஆசாரங்களுக்கு முக்கிய இடம் அளித்துச் சைவம் காக்கப்பட்டுவருகிறது. சைவசமயம் தழைக்க வேண்டும் எனும் உணர்ச்சிப் பெருக்கால், ஸ்தாபிக்கப்பட்ட எங்கள் கல்லூரி சைவம் குன்றாது, மேன்மை கொள் சைவ நீதி உலகெல்லாம் விளங்கவும், ஈழத்திலேயே குன்றிவிட்டதீபமாக எங்கள் கல்லூரி விளங்கவும் கடவுள் அருள்புரிவாராக.

ஆசிரியர் சகோதரத்துவம் இந்துக் கல்லூரி

தலைவர் :	திரு. T குணசிங்கம்
உப தலைவர்கள் :	திரு. இ சதாசிவம் திருமதி. இ. நாகராசா
செயலாளர் :	திரு. வே நடராசா
உப செயலாளர் :	,, K. பொன்னுத்துரை
தனதுகாரி :	,, P. கைலாயபிள்ளை
நிர்வாக உறுப்பினர் :	திருமதி S. சிவநாராயணமூர்த்தி ,, S. அம்பலவாணர் திரு. A. தங்கராசா ,, S. G. தேவா ,, S. சிதம்பரப்பிள்ளை
கணக்குப் பரிசோதகர் :	,, V. பஞ்சாட்சரம்

[O] எங்கள் சகோதரத்துவம் புதிய நிர்வாக ஆண்டில் முற்போக்குடனும் உற் சாகத்துடனும் பணியாற்றி கல்லூரியின் ஆரம்ப சிரேஷ்ட பகுதியின் சகல ஆசிரிய ஆசிரியைகளையும் அங்கத்தவர்களாக்கி சோதர ஒருமைப்பாட்டை உருவாக்கியமை மெச்சக்கூடிய நிகழ்ச்சியாகும். ஆரம்பத்திலேயே பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருந்த பழைய சங்க அமைப்பு விதிகள் கைவிடப்பட்டு, கல்லூரியின் வளர்ச்சியிலும் தனி அங்கத்தவர்களின் தனித்த ஒருமித்த நலன்களிலும் அக்கறை காட்டிச் செயல் புரியக் கூடிய, பல நோக்கங்களுடைய புதிய சங்க அமைப்பு விதிகளை ஆக்கி இயங் கத்! தொடங்கியமை, கூட்டுறவிற்கும் சமதர்ம நெறிக்கும் மெருகூட்டுவதாகும்.

கல்லூரியில் அநேக ஆண்டுகள் சேவைசெய்து கல்லூரியின் நானாவித வளர்ச் சிகளிலும், புறவேலைகளிலும் அக்கறைகூட்டி, 'என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே' என்ற ஒரே நோக்குடன் பணியாற்றும் பாடசாலை நிர்வாகத்தின்நுட்பம் உணர்ந்த சகோதரத்துவ அங்கத்தவர் திரு. S. குருசாமி ஆசிரியர் அவர்கள் இவ்வருடத்தில் முதலாந்தரத் தலைமையாசிரியராகப் பதவியுயர்வு பெற்றதும், இக் கல்லூரியிலேயே கனிஷ்ட அதிபராக நியமனம் பெற்றதும், அதனால் நாம் சிற்றுண்டி விருந்து உண்ட தும் முறையே போற்றுதற்கும் மெச்சுதற்கும் சுவைத்தற்குமுரிய செய்திகளாகும்.

எங்கள் சங்க உபதலைவரான ஆசிரியர் திரு. இ. சதாசிவம் என்பவர், பல ஆண்டுகள் தன் சேவையைக் கல்லூரிக்கு அர்ப்பணித்துள்ளார். சிறந்த பொதுப் பணியாளர். கல்லூரியை உயர்த்தப் பலவழிகளிலும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத் துதலியவர். அன்றாட இவ்வருட முடிவுடன் தம் ஆசிரிய சேவையிலிருந்து இளைப் பாறுவது கல்லூரிக்கும், சகோதரத்துவத்திற்கும் பேரிழப்பிற்கும். அவரின் பின்வாழ் விற்கு நல்லாசியும் நல்லாழ்த்தும் கூறும் சகோதரத்துவம், இவ் வருடத்தில் ஆசிரி யை செல்வி. T. நாகலிங்கம், திருமதி A. இராமச்சந்திரன் என்போர்களை புதிய அங்கத்தவர்களாக வரவேற்றும் அதேநேரத்தில், தன்சொந்தக் காரணமாக இடமாற் றும்பெற்றுச் சென்ற அங்கத்தவர் ஆசிரியை திருமதி சி. வியாச மூர்த்தி அவர்கட்கும் பிரியாவிடை நல்கிக் கௌரவித்துளது.

ஆசிரிய சகோதரத்துவத்தின் நன் முயற்சிகள் அனைத்திற்கும், ஏற்ற உதவி களும், ஓத்தாசைகளும், புத்திமதிகளும் தந்து உற்சாகப்படுத்தி வரும் எம் கல்லூரி அதிபர் திரு. P. வெற்றிவேலு, உப அதிபர் திரு. K. மகேஸ்வரன் ஆகியோருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பாடுடையோம்.

வணக்கம்

வே. நடராசா
கௌரவசெயலாளர்

The Advanced Level Union Annual Dinner
1971

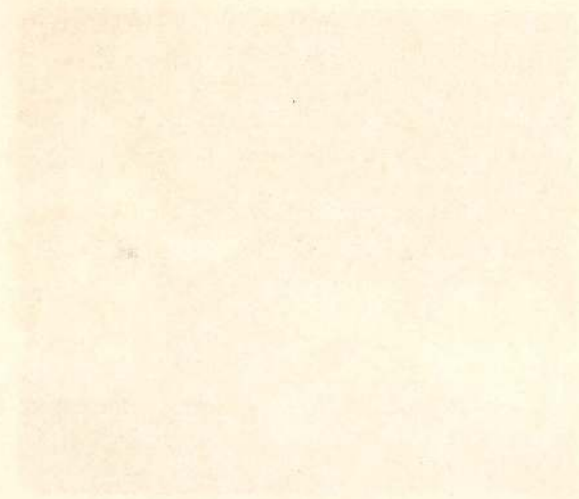

The Chief Guest Mr. N. Sabaratnam,
Principal Emeritus, J. H. C. proposes the toast of the Union.

The President Toasts—"Our motherland marching towards
an era of peace and plenty."

Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

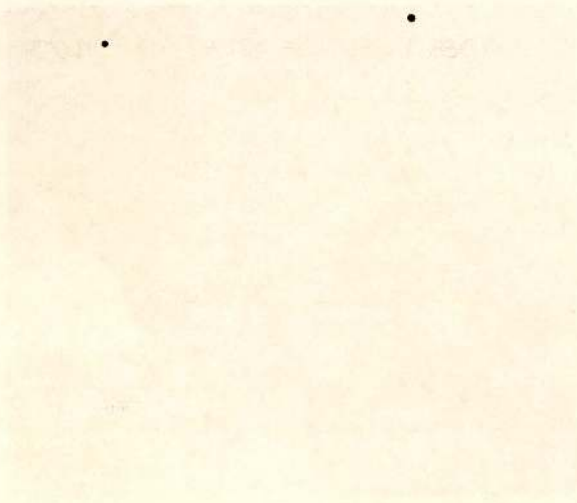
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

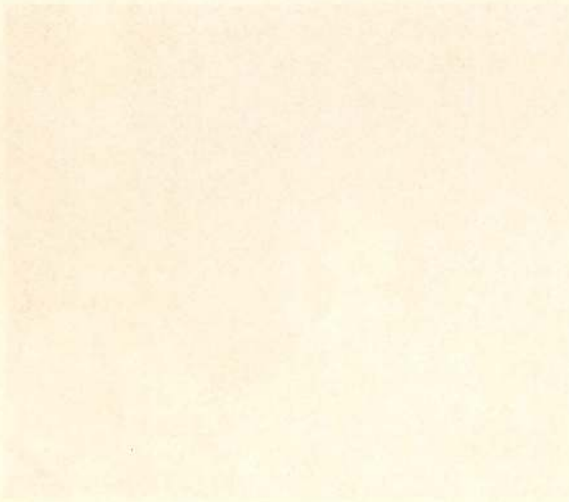
A student representative of the Union, impresses the Guests with her sparkling wit and humour.

Mrs. S Sivanarayanamoorthy—The Union Patron—calls out—“Awake, my little ones, and... stop not, till your goal is reached”.

Faint, illegible text or markings in the middle section of the page.

பல்கலைக் கழக புகழுக வகுப்பு மாணவ மன்ற அறிக்கை 1971

1 ஆம் பருவம்

2 ஆம் பருவம்

3 ஆம் பருவம்

தலைவர் : பொ. தெய்வேந்திரம்

க. திலகவதி

T. C. நாகேந்திரன்

செயலாளர் : வ. திவ்வியராசா

கு. பற்குணராசா

சி. அம்பலவாணபிள்ளை

மன்றத்தின் இவ்வருட அறிக்கையைச்சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ் வடைகின்றோம். எமது மன்றத்தின் முக்கிய நோக்கம் சிறந்த பேச்சாளர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் கவிஞர்களையும் உருவாக்குவதேயாகும். இதற்கமைய மன்றம் இவ் வருடம் சிறப்பாக இயங்கியது.

இவற்றைவிட கல்லூரியினதும் மன்றத்தினதும் வளர்ச்சியையும் உயர்ச்சியையும் பொருளாகக் கொண்டு உழைத்த உத்தமர் பண்டிதர் க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கட்கு விருந்துபசாரம் அளித்துக் கௌரவித்தது. மன்றம் உலக நோக்குகளையும், சமூக சீர்திருத்தங்களையும் பொருளாகக் கொண்டு பல பட்டிமன்றங்களையும் நடத்தியுள்ளது. இவற்றை விட கலைவாணி விழாப் போன்ற சமய விழாக்களையும் எமது மன்றம் கொண்டாடியது. மன்றத்தின் வருடாந்த இராப் போசன விருந்தையும் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. இத்துறையில் எமக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்த அதிபர் அவர்கட்கு மன்றம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

மன்றப்பாதுகாவலர்கள் ஆசிரியை திருமதி சிவநாராயணமூர்த்தி அவர்களும், திரு. A. பரஞ்சோதி ஆசிரியர் அவர்களும் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மன்றத்தில் இவ் வருடம் "அறிஞன்" என்னும் ஓர் சத்திரிகை மலர்ந்து மணம் பரப்புகின்றது. மன்றவளர்ச்சிக்கும் அதன் உயர்ச்சிக்கும் உழைத்த பர்துகாவலர்கட்கும் ஏனைய அங்கத்தவர்கட்கும் மன்றம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சி. அம்பலவாணபிள்ளை

செயலாளர்

எமது சாரணர் குழு

எங்கள் கல்லூரியின் 35 சாரணர்கள் இருக்கின்றனர். இன்னும் அநேகர் அங்கத்துவம் வகிப்பதற்கு பெரும் ஆர்வம் காட்டுகின்றார்கள். எல்லாச்சாரணரும் இராணி சாரணராகவேண்டும் என்ற பெரும் ஆர்வத்தோடு பிரயாசிக்கின்ற இச்சந்தர்ப்பத்தில் எமது அதிபர் திரு. P. வெற்றிவேலு அவர்கள் எமது சாரணர்குழு விற்குப் புத்துயிர் அளிக்க வேண்டும் என்று பெருவிருப்பம் கொண்டிருப்பது எங்கள் கல்லூரிச் சாரணரின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு திடமான ஒரு அத்திவாரமிட்டது போலாகிறது. மேலும் அதிபர் அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் எமது சாரணரின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை காட்டிவருகின்ற எங்கள் பகுதி சாரணர் உதவி ஆணையாளர் திரு. V. T. நடராசா அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். அத்தோடு எங்கள் சாரணருக்காக பலகாலம் உழைத்ததோடு இக்குழுவின் வளர்ச்சியில் பெரிதும் அக்கறை காட்டும் திரு. S. E. சின்னத்தம்பி அவர்களுக்கும் சகல விதத்திலும் எம்மோடு துணைநின்று வழிகாட்டும் திரு. ப. கைலாசபிள்ளை அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

A. துரைசா

THE JUNIOR SCOUT TROOP

சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்க அறிக்கை 1971

நாவலர் பெருமானது அடிச்சுவட்டைத் தொடர்ந்து தென்மராட்சியில் முதன் முதலாகத் தொடங்கிய இச்சாவக்கல்லூரி ஸ்தாபகராகிய திரு. வி. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களுக்குரியாக ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் பெற்றூரும் ஆசிரியரும் காணிகள் பொருள்களை உதவி ஒத்துழைத்தமையாலேயே இந்த ஸ்தாபனம் இந்த நிலைமைக்கு வளர்ந்து வந்ததென்பதற்குச் சந்தேகமே இல்லை. பின்னர் 1957-ம் ஆண்டு அரசினர் சட்டதிட்டங்களுக்கமைய பதிவுபெற்ற பெற்றூர் ஆசிரியசங்கம் இக்கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு காலத்துக்குக்காலம் கல்வி விருத்திக்காகிய முறையிலும் கட்டிடவிருத்திக்காகிய முறையிலும் ஒத்துழைத்தது மாத்திரமன்றிக் கல்லூரிச் சூழலையும் அபிவிருத்தி செய்யும் முகமாக மாணவர் ஆசிரியர் மற்றும் பிரயாணி கட்டும் வசதி செய்யும் வசையில் சங்கத்தாளைப் புகையிரத ஸ்தானத்தைச் சிறப்புற அமைப்பித்திருக்கின்றது என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை.

மேலும் இச்சங்கத்தின் தீர்மானத்துடன் கூடிய பெருமுயற்சியாலேயே கல்லூரிக்கு அண்மையில் ஓர் உபதபாற்கந்தோரும் நிறுவ அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயமாகும். இவ்வுபதபாற் கந்தோர் கூடியவிரைவில் இச் சூழலில் தாபிக்கப்பட்டு விடும் என்பதற்கையமில்லை.

இவ்வாறு இப் பெற்றூர் ஆசிரியர்சங்கம் கடந்த காலத்தில் கல்லூரி வளர்ச்சிக்காக பலவகையில் பாடுபட்டதோடமையாது இந்த 1971-ம் ஆண்டில் பிரதம பாடசாலைப்பகுதியின் இடவசதியினத்தை அரசாங்கத்திற்கு இடித்துரைத்து (100 x 22) 2200 சதுர அடிவிசாலமான கட்டிடத்தை அரசாங்கத்தின் பண உதவி பெற்றுச் செய்து முடித்திருக்கின்றது.

மேலும் மாணவர்கள் அமைதியாயும் மரியாதையாயும் கல்விகற்கத்தக்க முறையில் கல்லூரிமுகப்புக்கு வடக்குப்பக்கமாக 225 அடிநீளமான மதிலையும் தெற்குப்புறமாக 160 அடிநீளமான மதிலையும் செய்து முடித்ததோடமையாது இன்னும் தெருவோரமாகவுள்ள மிகுதி இடத்துக்கு மதிலமைக்கவும், பெண்பிள்ளைகள் மரியாதையாய்த் தங்கியிருந்து பஸ் எடுக்கக்கூடிய முறையில் மதிலின் உப்புறமாக ஓர் தங்குமிடத்தை அமைக்கவும் இப் பெற்றூர் ஆசிரியர் சங்கமே முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அன்றியும் பெண்பிள்ளைகள் ஆசிரியைக்காகிய மலசல கூடத்தையும் இச்சங்கம் அமைந்திருக்கின்றது.

என்னும் வளர்ந்து வரும் சனத்தொகைக்கும் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப இடவசதியோ தளபாடவசதியோ இன்னும் போதியதாக இல்லை ஒரு ஊரில் உள்ள பிள்ளைகள் இன்னொரு ஊரில் உள்ள கல்லூரியில் போய்ப்படிக்க முடியாத சட்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் எமது பிள்ளைகள் இக்கல்லூரியில் இடம் பெறவும் சிறப்பாக உயர்தரக் கல்வியைப் பெறவும் இந்நிலையம் அமைய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அதற்கிணங்க போதிய இடவசதியும் தளபாடவசதியும் மாத்திரமல்ல திறமான ஆசிரியர்களது சேவையும் எமக்குத்தேவையாகும். இற்றைக்கு சில மாதங்கட்கு முன் இக்கல்லூரியில் திறமான சேவைசெய்த ஆசிரியர்கள் சிலரைக் கல்விப்பகுதி மாற்ற முனைந்தபோது இச்சங்கம் தலையிட்டு கல்வி இலாகா விடம் சங்கப்பிரதிநிதிகளை அனுப்பி விஷயத்தை இடித்துரைத்து அவர்களை மாற்ற மற் செய்த விஷயத்தையும் இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை.

அரசாங்கம் இப்போது ஓர் புதிய கல்வித்திட்டத்தைக் கொண்டுவர விருப்ப தோடு அத்திட்டத்தை அவ்வப்பாடசாலைப் பெற்றூர் ஆசிரியசங்கத்துடன் தொடர்பு படுத்தி அச்சங்க ஆலோசனையுடனேயே தொழிற்பாடங்களைப் புகுத்தவும் மற்றும் கல்லூரி விஷயமான ஆலோசனைபெறவும் பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கம் இல்லாத இடங் களில் இச்சங்கத்தை நிறுவவும் முன்வந்துள்ளது. எனவே அரசாங்கமும் பணக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கும் இந்த நேரத்தில் எங்கள் கல்லூரிக்கும் எல்லாவசதியும் தந்து வளர்க்கும் எனக்கர்த்திராமல் நாங்களும் கல்லூரிவளர்ச்சிக்காக ஆக்வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து எமது பிற்சந்ததியர்ரை ஈடேறச் செய்தல் முக்கிய கடமையாகும்.

எமது கல்லூரி மாணவர்கள் இப்போது பல்கலைக்கழகப் புகுமுகப் பயிற்சியில் கலைப்பகுதியில் நூற்றுக்கு நூறுவீதம் சித்தியெய்தி பிரமிக்கத்தக்க முறையில் முன் னேறி விட்டார்கள் என்பது எவருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

இப்போதிருக்கும் அதிபர் திரு. பூ. வெற்றிவேலு அவர்களின் விடாமுயற் சியாலும் பேருக்கத்தாலும் விஞ்ஞானப்பகுதியிலும் இதுபோல முன்னேற இப்போது ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் அடுத்துவரும் பல்கலைக்கழகப் புகுமுகப்பரீட்சையில் எமது கல்லூரி மாணவர் விஞ்ஞானப்பகுதியிலும் சிறந்த வெற்றியீட்டுவார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

இதே தொடர்பில் அதிபர் அவர்கள் சுபலத்துடன் இன்னும் நீண்டகாலம் இக்கல்லூரியில் அதிபராக விருந்து உதவி ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் பெற் றூரது பேருதவியுடனும் இக்கல்லூரியை மென்மேலும் வளர்க்க நாம் வாழ்த்து வதோடு இறைவன் திருவருளும் உரியதாகுக. வணக்கம்

ச. சுப்பையா

கௌரவ காரியதரிசி
பெற்றூர் ஆசிரிய சங்கம்

CHAVAKACHCHERI HINDU COLLEGE

1. Mr. P. Vettivelu, B. Sc. P. G. C. E.
Teacher Counsellor's Cert. in Education, Principal.
2. ,, K. Maheswaran, B. Sc. - Deputy Principal
3. Mrs. S. Sivanarayanamoorthy, B. A. Dip in Education,
Sectional Head (Religion & Languages)
4. Mr. T. Gunasingam, B. Sc. Sectional Head (Science).
5. Mrs. S. Ambalavanar, B. A. Sectional Head (Social Studies)
6. ,, Y. Maheswaran, B. A.
7. ,, N. Balakrishnan, B. A.
8. Mr. N. Parameswaran, B. Sc.
9. Miss. M. Thambiayah B. Sc.
10. Mrs. M. J. Gnanarajah, B. Sc.
11. Mr. A. Thangarajah, B. A.
12. Mrs. I. Nagarajah, B. Sc.
13. Mr. V. Panchadcharam, B. A.
14. ,, K. Mahesparan, B. Sc.
15. ,, S. Kandasamythurai, B. Sc. (Engineering)
16. ,, S. Kamalantahan, B. Sc.
17. Mrs. K. Jokeswaran, Eng. Trd. First Class
18. Mr. N. Sivagnanam, ,, ,, ,, ,,
19. ,, K. Arunasalam, Special Maths. Trd.
20. Mrs. R. Thiruchittampalam, Special Maths. Trd.
21. Mr. C. Arudpiragasam, Special Eng. Trd
22. Miss. P. Sinnathurai, ,, ,, ,,
23. Mr. S. Thurairajah, ,, ,, ,,
24. ,, K. Ponnuthurai, ,, ,, ,,
25. Mrs. K. Navaratnam, ,, ,, ,,
26. Mr. S. Sithamparappillai, Special Science Trd,
27. Mrs. E. Subramaniam, ,, ,, ,,
28. ,, R. Kandiah, Inter Arts
29. ,, S. Sathasivam, ,, ,,
30. ,, N. A. Vettivelu ,, ,,
31. Mr. N. Mahadevan, Inter Science
32. Mr. S. Gurusamy, Tamil Trd. First Class, Kanista Principal,
33. Mrs. G. Markandu, ,, ,, ,, ,,
34. Mr. E. Sinnathamby ,, ,, ,, ,,
35. ,, S. Mailvaganam, ,, ,, ,, ,,
36. ,, V. Nadarajah, ,, ,, ,, ,,

37.	Mr N. Nallathamby,	Tamil Trd. First Class	
38.	„ A. Paramsothy,	„ „ „ „	Tamil Pandit.
39.	Mrs. S. Ponnampalam,	„ „ „ „	
40.	„ R. Sabaratnam,	„ „ „ „	
41.	Mr. V. Sinnathurai,	„ „ „ „	
42.	Mrs. Y. Subramaniam,	„ „ „ „	
43.	Mr. V. Kovinthisamy,	„ „ „ „	
44.	„ P. Kailasapillai,	„ „ „ „	
45.	Mrs. P. Alagaratnam,	„ „ „ „	
46.	Mr V. Perinpanayagam	„ „ „ „	
47.	„ N. Sithamparanathan	„ „ „ „	
48.	„ K. Sangarappillai	„ „ „ „	
49.	„ A. Arumugam,	„ „ „ „	
50.	Mrs. A. Ramachandran,	„ „ „ „	
51.	Mr. S. Kandasamy,	„ „ „ „	
52.	„ M. Sabaratnam.	„ „ „ „	Vidwan
53.	„ K. Subramaniam,	„ „ „ „	
54.	„ N. Thamboo,	„ „ „ „	
55.	Mrs. K. Ramalingam,	„ „ Second Class	
56.	Mr. S. Rasiah, Weaving Cert.		
57.	„ S. Ratnam, Music Certificate		
58.	„ S. G. Deva, Trd. Teacher in Phy. Edu.		
59.	„ K. Nadarajah, Art Certificate		
60.	Mrs. R. Veluppillai,	Eng. Trs' Cert. First Class	
61.	„ R. Sabanayagam,	„ „ „ Third Class	
62.	„ M. Thirugnanasampanthar,	Eng. Trs' Cert. Third Class	
63.	„ T. Arumainayagam,	„ „ „ „ „	
64.	Mr. R. Sathasivam,	Tamil Trs' Cert. First Class	
65.	Mrs. S. Thambialayah,	Basket Weaving Certificate.	
66.	Miss T. Nagalingam,	Home-Science Tr.	

Non Teaching Staff

1.	Mr. K. K. Nadarajah	—	Clerk
2.	„ G. Benedict	—	„
3.	„ S. A. Rajaratnam	—	Lab. Attendant
4.	„ K. Thambiah	—	Watcher
5.	„ P. Velumuthu	—	Labourer
6.	„ S. Kandasamy	—	„
7.	„ K. Sivasambo	—	Part time Ground Boy

77

Printed at Ascervatham Press, Jaffna.